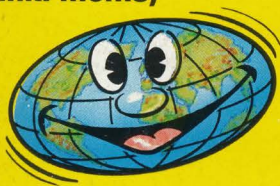

Nr 3 1994 Uke 9
Pris 29:50
(inkl moms)

Norges
sprøeste blad
- slår alle rekorder

EN GAL GAL VERDEN

**MANN
SPIST
AV
FLOD-
HEST**

Sjokkerende
foto
ble
tatt
med
selv-
utløser

**HELT
UTROLIG**

All verdens
SENSASJONER!

**ROMPIKEN OVERLEVDE
UFO-KRASJ!**

BC 745 03

7 023060 107451

En immigrasjons-
agent viser hvor-
dan babyene stap-
pes inn i melone-
ne.

I sin nye bok
avslører Brent
Stranton
Amerikas
"skjulte skam":

NYFØDTE BABYER SMUGLES INN I USA - I VANN- MELONER!

I Amerika finnes det
tusenvise av barnløse
par som er mer enn
villige til å betale 200
000 kroner kontant for
en baby - og de bryr
seg ikke om at den
lille har blitt illegalt
smuglet inn i USA!

I opp til to timer kan
babyene ligge i melone-
ne før de tas opp og
sendes videre til byene.

America's Hidden Shame

Boken "Melon Babies" ryster amerikanerne.

For en tid tilbake kom boken "Melon Babies, America's Hidden Shame" ut i bokhandlerne i USA. Boken handler om nyfødte barn som smugles inn i USA i uthulte vannmeloner for å bli solgt "svart" til barnløse par. I følge bokens forfatter er det en hårrei-

sende håndtering, og menneskesmuglerne er ikke bedre enn slavehandlerne, som solgte slaver på markeder. De som betaler mest får nemlig babyene!

-For hver baby som finnes av de amerikanske agentene, som arbeider ved grensene, er det ti som

ikke blir oppdaget, sier Brent Stanton, som har skrevet boken.

-Vi har alltid hatt et problem med innvandring i landet vårt, fortsetter han. Utlendinger har alltid forsøkt å komme seg inn, men vi har aldri vært borti noe som ligner på dette.

-Disse nyfødte babyene kommer over grensene i grønnsaksbiler, og når de er vel inne i landet betaler barnløse par opp til 200 000 kroner for å få adoptere dem.

-Faktum er at ikke mindre enn 10.000 babyer har blitt smuglet inn i USA bare i løpet av de siste fire månedene! Innvandrermyndighetene vil ikke kommentere Brent Stanton's opprørende bok. En sint myndighetsperson anklager ham til og med for å fare med løgn. Stanton's informasjonskilder vil heller ikke gå ut med navn, men har valgt å være anonyme fordi de er reddet for jobben sin, men de innrømmer at de er klar over at tusenvis av babyer smugles inn fra Mexico i uthulte vannmeloner. I følge Brent Stanton tror myndighetene at babyene legges ned i vannmelonene rett før grensen, men at de i verste fall kan bli liggende i vannmelonene i flere timer. For det meste lastes nok melon-babyene av lastebilene rett etter at de er kommet over grensen, for å bli sendt videre med andre lastebiler til de større byene der de blivende foreldrene venter. Det kommer ikke til å bli lett å få satt en stopper for denne smuglingen, mener Brent Stanton. Siden adopsjonslovene i USA er svært krevende gjør folk hva som helst for å omgå dem og skaffe seg barn på en annen måte. -Handelen med babyer er ikke bare illegal, den er umoralsk også, sier Stanton. Disse babyene vokser ikke på trær, de er født av kvinner som vil tjene raske penger eller som har blitt uønsket gravide, og ikke kan ta seg av barna.

-Jeg er overbevist om at en del av babyene kommer til å få nye foreldre som elsker dem og som gir dem et bedre liv enn de ville hatt i sitt hjemland, men det er allikevel ikke riktig å handle mennesker på denne måten. Brent Stanton sier at han bestemte seg for å slå alarm siden immigrasjonskildene hans sier det er umulig å få slutt på baby-handelen hvis de ikke får flere agenter, som har tid til å undersøke vannmelonene som importeres fra Mexico.

-Voksne som tar seg over grensen gjør det av egen fri vilje, sier Stanton, men de små forsvarsløse babyene kan ikke velge selv, og det synes jeg er det verste med hele greia.

AV JON MECHAM/
CHRISTINE LINDSJÖ

Lastebil etter lastebil kommer inn i USA med vannmeloner.

I en del av dem ligger det nyfødte babyer. Brent Stanton vil stoppe handelen med uskyldige babyer.

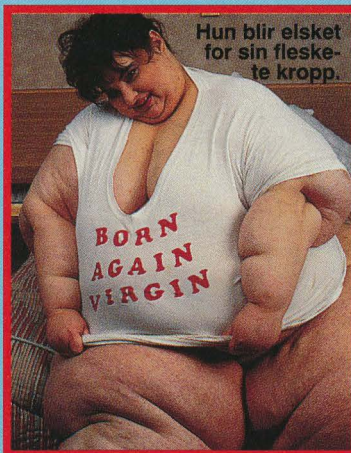
Glamourmodellen Teighlor viser seg mer enn gjerne frem.

**Noe å holde i
når tordnen
ruller...**

·TYKKE TEIHLOR VISER SEG FREM!

**Tykk, tykkere, tyk-
kest. Den amerikan-
ske glamourjenta
Teighlor tilhører defi-
nitivt den siste kate-
gorien, men det
skammer hun seg
slett ikke over. Hun
elsker å vise frem
kroppen sin, og nylig
besøkte hun Europa -
og sjokkerte alle,
akkurat som vanlig.**

Foto: Rex/IBL

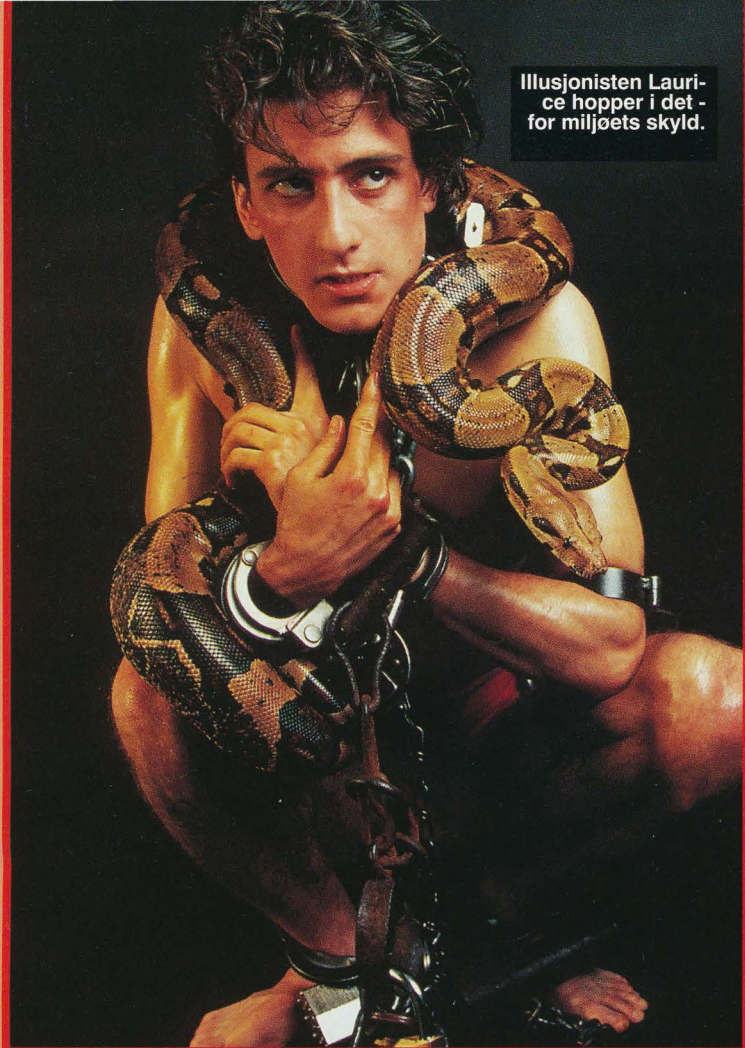

Her i Norge har vi kanskje ikke hørt om henne tidligere, men i Amerika er hun et begrep - og utrolig populær. Teighlor er umettelig i de fleste sammenhenger... Det dukket visse problemer opp da hun en vakker dag i høst bestemte seg for å feriere i Europa og England. Ikke noe flyselskap ville ha henne med ombord, så Teighlor måtte pent finne seg i å ta båt over dammen. Hun booket en lugar - ekstra stor - på den berømte Queen Elisa-

beth II. Hun ankom den britiske hovedstaden med pomp og prakt, og tok inn på Ritz Hotel. Der viste hun seg senere ublygt fram uten en tråd på kroppen, og fortalte like ublygt om hvor godt hun nøt sex, til tross for størrelsen sin. -Det er best bakfra, forsikret hun. Erttertenksomt la hun til: -Men det er klart at mange menn liker å synke ned mellom brystene... Se der ja, man kan tjene penger på det meste - til og med fedme!

REX FEATURES LTD

Illusjonisten Laurice hopper i det - for miljøets skyld.

Laurice blir bundet på hender og føtter.

Så kaster medhjelperne kisten. Vil han klare seg?

hoppe i East River. Slike småting som dette ler en illusjonist som han allikevel bare av, og som han sier: - Magi er bare en metafor for gleden i livet!

SIPA PRESS /
LARS BRANDER

I protest mot tilskitningen

-LEVE HOUDINI!!

Illusjonisten Laurice lar seg binde med kjettinger. Han legges i en kiste som spikres, skrus og limes igjen, for så å bli kastet i den 50 meter dype East River. Alt i protest mot miljøforurensingen - og for å feire den legendariske kollegaen Houdinis fødselsdag!

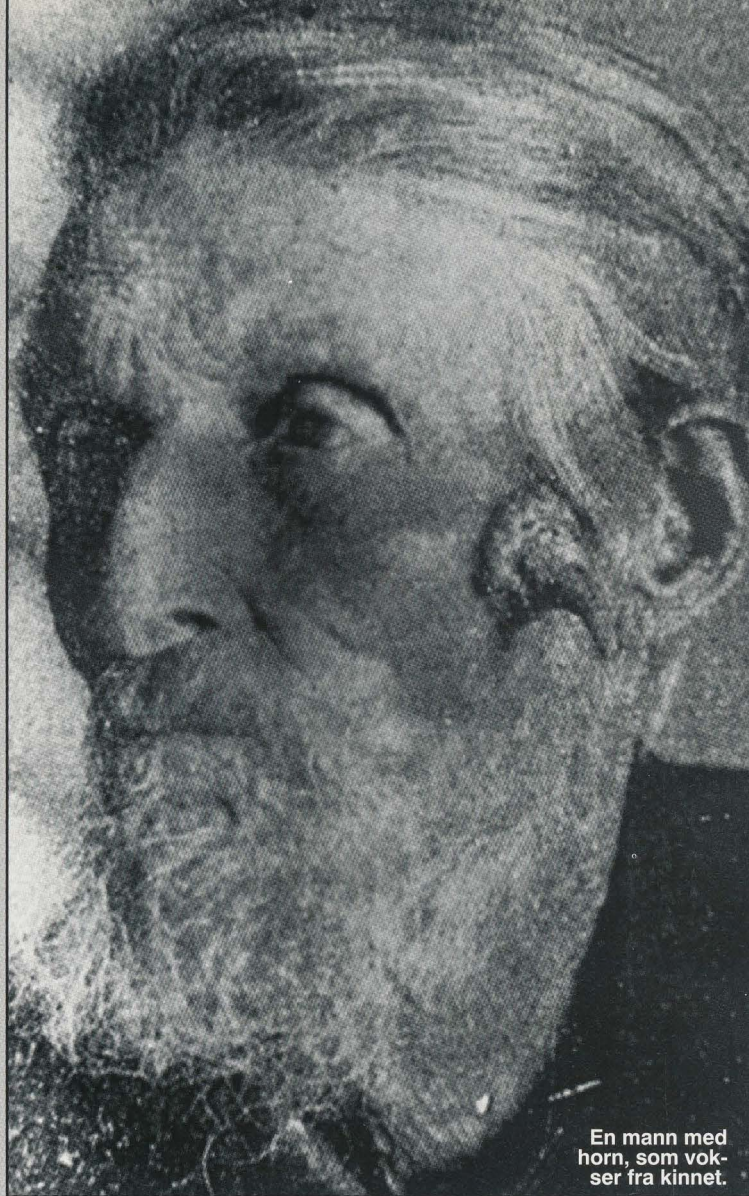
Alt sammen begynte den 6. april 1990, akkurat 116 år etter at Houdini ble født i 1874. Det var denne dagen den berømte Laurice ville hedre. Dessuten ville han protestere mot den stadig økende miljøforurensingen. Det var derfor han valgte å utføre trikset sitt ved, og ikke minst i, den svært skitne elven East River i New York City. Med andre ord var det dobbelt modig av ham å la seg bli kastet i vannet. For hvem vil vel havne i denne vemmelige grøten av avløpsvann, kjemikalier,

sot, svovel og allslags parasitter? Laurice tok sjansen. Faktum er at han bare behøvde et par minutter på å få seg løs og komme opp til overflaten. Laurice er forøvrig så sikker på talentet sitt som utbryterkonge, at han han har et stående tilbud på 125 000 dollar til den som lykkes i å binde og låse ham slik at han ikke kommer løs! Publikum applauderte henrykt etterpå, og Laurice selv lo og vinket. Politiet var ikke fullt så glade. Laurice ble arrestert siden han ikke hadde sendt en begjæring om å få

Javisst! Etter noen minutter er han i overflaten igjen.

Foto: Europa Press/SIPA

En mann med horn, som vokser fra kinnet.

I sagaenes og mytologiens verden forkommer det mennesker med horn, men hvordan er det i virkeligheten? Ja, det finnes faktisk.

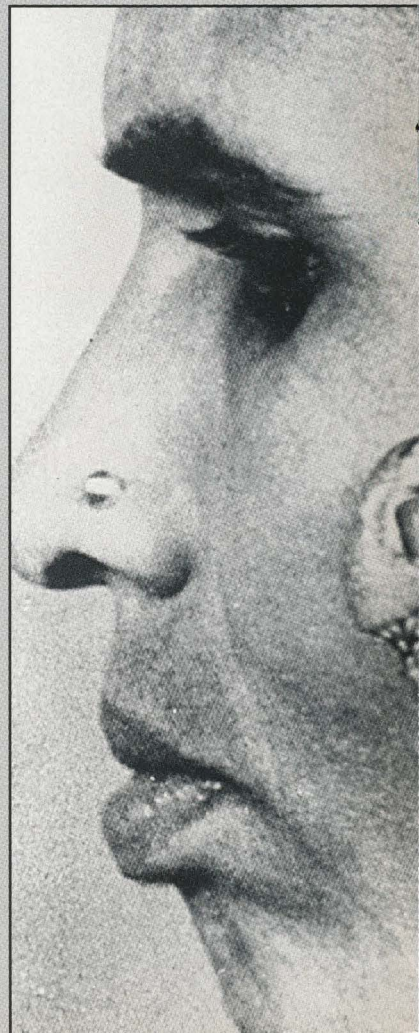
Ingen vet hva det kommer av at det vokser ut horn på noen mennesker. Ingen vet heller hvordan man skal få hornene til å slutte å vokse.

-Jeg har selv hatt en pasient med horn, sier legen S. George Brown. Derfor vet jeg at det forekommer, selv om det er svært uvanlig. I en nylig avsluttet studie fortelles det om disse fantastiske tilfellene.

* En 34 år gammel mann fra Brooklyn hadde et horn på siden av hodet som snurret seg som hornet på en vær. Han skjulte utveksten under en hatt i seks år, men en dag blåste hatten av hodet hans - og sjokkerte arbeidskamerater jaget han fra jobben!

* En 17 år gammel jente i Syd-Afrika hadde 45 horn på armene og bena. Noen var opp til 10 centimeter lange!

* En vaktmester i Mexico hadde et

Det er uvanlig men det forekommer:

**HORNET FÅR
HAM TIL Å
SE UT SOM
EN VÆR!**

horn som vokste midt oppe på hodet hans og var 35 centimeter langt!

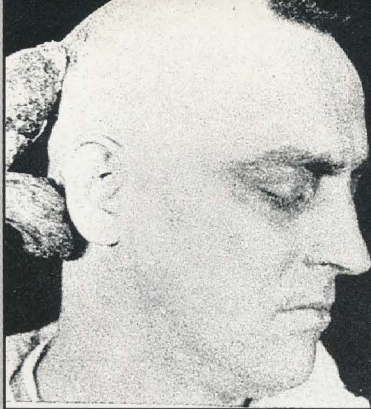
Det delte seg i tre.

* En 88 år gammel mann hadde horn som var nesten 12 centimeter langt og som vokste ut fra den høyre armen hans.

- De fleste tror at mennesker med horn bare forekommer i eventyrenes verden, sier doktor Brown, som hadde 88 åringen som pasient. Slik er det ikke. I boken "Anomalies and Curiosities of Medicine" finnes det mange slike historier om mennesker med hornutvekster. De har som dere sikkert forstår ikke bare vokst ut fra hodet. En del har vokst ut fra kinnene, fra ryggen, ansiktet, ja til og med fra øyelokkene. Blant alle disse tilfellene finnes en kvinne som hadde hele 185 horn på kroppen! Ingen vet hvorfor det vokser ut horn på enkelte mennesker. I tilfellet med mannen fra Brooklyn vet man at han fikk et slag i hodet under et slagsmål og at det var det som fikk hornet til å vokse.

-En måned senere oppdaget han en kul på samme sted som han hadde fått slaget, forteller mannens lege, som opererte bort den ertestore benbiten.

-Ca. seks måneder senere vokste den ut igjen. Denne gangen gikk det fort og utveksten syntes snart tydelig. Pasienten begynte å bruke hatt og i seks år så barna hans ham aldri uten hatt. Ikke

Brooklyn-mannen måtte barbere bort håret for å bedre kunne vise frem hornet sitt.

mannens arbeidkamerater heller - før den ulykksalige dagen da hatten blåste av hodet hans. I hans tilfelle endte alt allikevel lykkelig. Akkurat som mange

andre som har hatt horn, ble det sagt av ved hjelp av kirurgi.

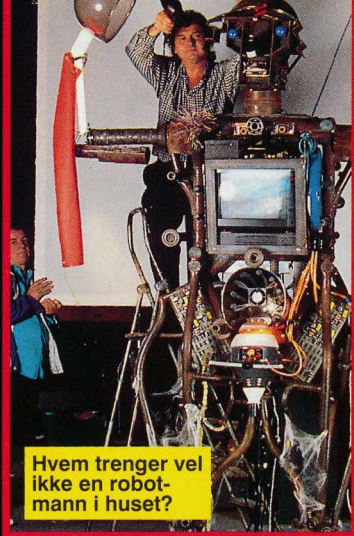
AV WVN

På denne kvinnen vokser det også et horn fra kinnet. En av milliarder!

Denne 17 år gamle piken hadde 45 horn på bena og armene sine.

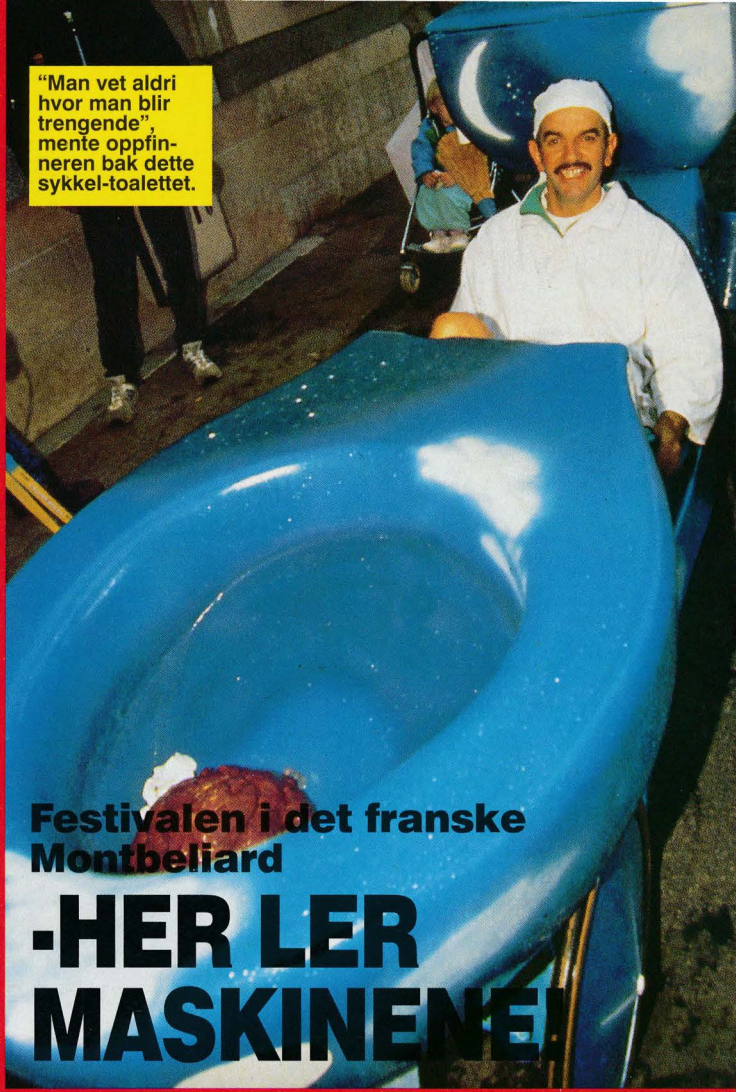
Hvem trenger vel ikke en robotmann i huset?

Alle som vil kan delta på festivalen, privatpersoner såvel som proffe. Det eneste kravet er at man elsker å finne opp - og at det man lager er maskiner som er litt utover det vanlige...

Vet dere hvem Hubert Cecil Booth var? Neivel. Det var mannen som oppfant støvsugeren, noe man vel kan kalle en velsignet gjerning - til tross for krevende stunder med slange og maskin. Han hadde faktisk en forgjenger også. En mann som hadde konstruert en slags robot som skulle ta seg av støv og skitt på en akseptabel måte. De som var til stede første gangen den skulle demonstreres var allikevel slett ikke imponert. Tvertimot. De forlot stedet småbannende og med støv i både nese og munn. Denne maskinen sugde nemlig ikke inn, den blåste ut...

Så noen suksess ble det ikke, men maskinen hadde passet alldeles utmerket på festivalen "Når maskinene ler" i det franske Montbéliard. Festivalen arrangeres av foreningen The

"Man vet aldri hvor man blir trengende", mente oppfinneren bak dette sykkel-toalettet.

Festivalen i det franske Montbéliard

-HER LER MASKINENE!

Centre of Art and Pleasentry, 23 september til 31 desember hvert år, og lokker mange deltagere og publikum til seg. Sist høst var det ekstra interessant. Da kunne man bl.a. se en buss som var ombygd til en hage, en bil som flørter med trafikklys og som skiftet farge av sinne når det ble rødt.

Sammenkoblede motorer fra hårtørkere, ment for å blåse konfekt med, en maskin kalt Evolusjonsmodellen av Don Quixote, en annen fo å skrem-

me "Faust", en helt merkelig maskin konstruert av den 24 år gamle tobarnsmoren Emanuele Nardin for å mose (!) stygge andunger med, en tråsykkel som så ut som et toalett, en som så ut som raketten fra et eventyr med Tintin - og mye, mye annet matnyttig. Morsomt var det i alle fall, og visst er det en sjarm over slike ting som ikke direkte kan settes inn i masseproduksjon...

LARS BRANDER

Foto: IFOT

Rene guttedrømmen - en eldrevet Tintin-raket.

Visse av oppfinnelsene er faktisk kjørbare - spørsmålet er bare hva trafikkpoltiet sier...

Hva gjorde det vel at kona tok ut skilsmisse...

...når man har 2.750 pingvin-kompiser å omgås med!

Glem den vaggende filuren fra "Batman"

-DETTE ER DEN VIRKELIGE PINGVIN-MANNEN!

Ja visst finnes han. Ikke i kanalene under Gotham City riktignok, hvis noen hadde trodd det.

Virkelighetens Pingvinmann heter Alfred David og bor i Belgia. Han har verdens største

samling av hva vi må kalle pingvineffekter. Han eier mer enn 2 750 slike pingvinting. Da snakker vi om alt fra skulpturer og leker til smykker, og til og med utstoppede dyr. 60 år gamle Davids hustru ble til slutt så lei alt sammen at hun forlot ham, noe Pingvinmannen ikke ser ut til å ta særlig hardt. Han ler bare overbærende når det blir snakk om det - og smilet blir

enda bredere når noen spør om det er sant at pingvinsamlingen antas å ha en verdi på 700 000 kroner. Joda, det er sant. Alfred David anses også som en av verdens fremste eksperter på de 18 pingvinartene som er kjent. Når han pensjoneres om fem år fra sin tjeneste som inspektør på det belgiske militærmuseet, planlegger han å ta en lang reise til Antarktis for å studere vennene sine på litt nærmere hold. Alfred er liten og satt og har en defekt på den ene hoften, noe som gjør at han får en lett vuggende gange og faktisk minner litt om en pingvin. Favorittmaten hans? Fisk og skalldyr naturligvis...

GAMMA PRESSE IMAGES / LARS BRANDER

Foto: IBL/Gamma

Sveriges rareste rekordsamling?

-LOTTA ER GAL ETTER PARKOMETERE

Hater du parkometere? Gjør som Lotta - hun betaler ikke en krone i parkeringsavgifter. Hun tar med seg parkometere hjem i stedet!

Lotta Sjölin fra Solna i Sverige er gal etter parkometere - og hun samler på dem som andre samler på frimerker!

Hjemme hos henne finner man eksemplarer av alle utgavene av parkometere som er produsert. Til og med en russisk prøvmodell i tre, som aldri ble noen suksess fordi de

sinte russerne brant dem opp! Å samle på parkometere er en annerledes hobby, men Lotta er faktisk ikke den eneste som samler på dem. For noen år siden kom hun i kontakt med en annen lidenskapelig samler fra Ohio, USA.

Nå møtes de regelmessig og bytter parkometere med hverandre! Han er

foreløpig bare en amatorsamler, han har nemlig bare rundt hundre parkometere.

Selv har hun 266 forskjellige utgaver! Det gjør samlingen hennes til verdens største - takket være dette finner man Lotta Sjölin's navn i Guinness Rekordbok! En ny Lapp-Lisa kanskje?

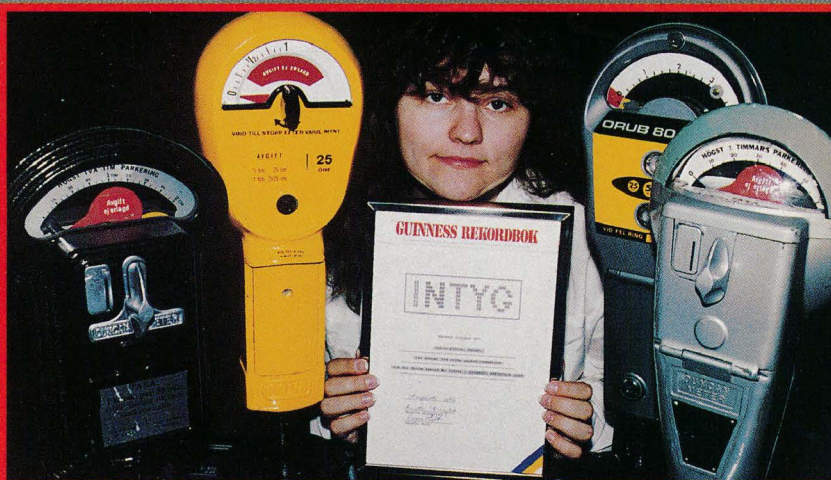
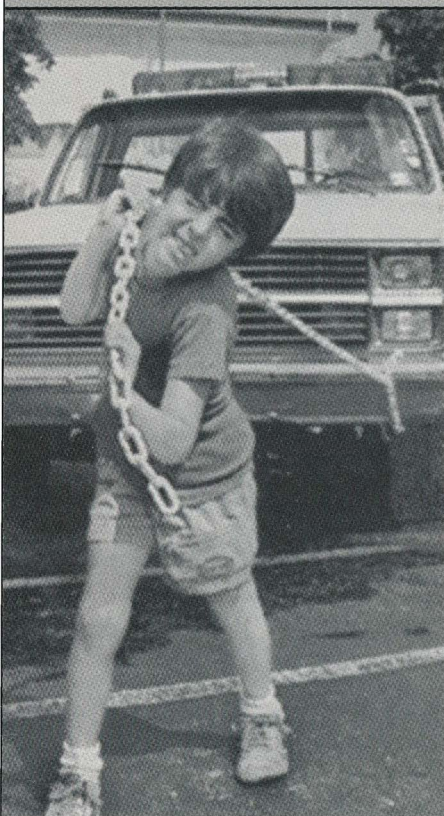

Foto: Linde

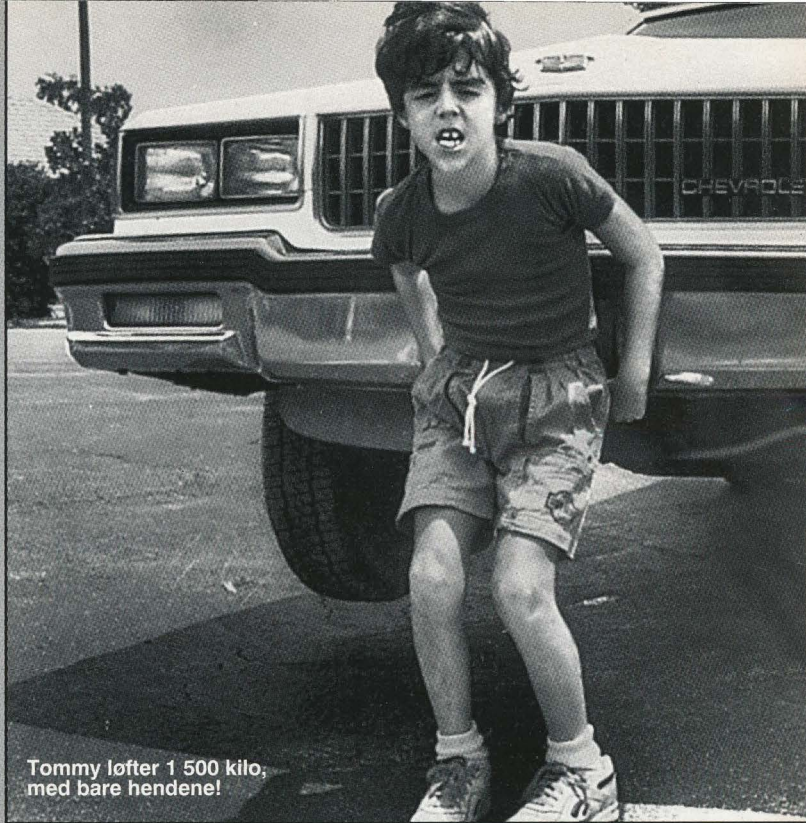

-Det er ikke så merkelig, sier Tommy og drar den tunge bilen avgårde.

**Her har dere
Stål-gutten:**

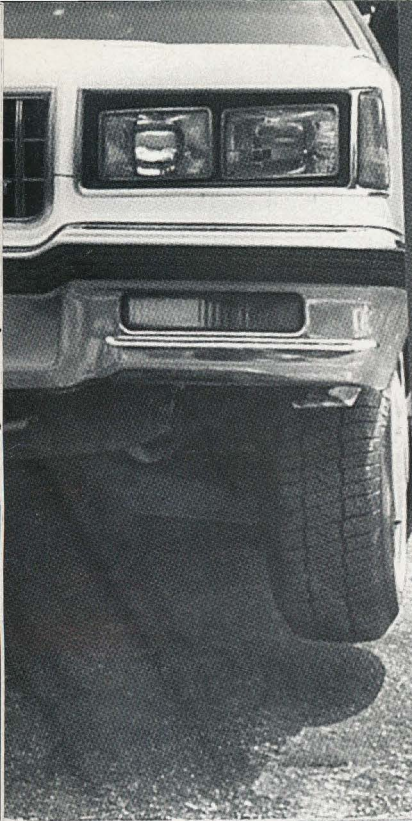
**7 ÅR GAMLE
TOMMY
BURG
LØFTER
1 500 KILO
- MED BARE
HENDENE!**

Foto: IFOT

Tommy løfter 1 500 kilo,
med bare hendene!

Lille Tommy Burg ser akkurat ut som alle andre på sin alder, men skinnet bedrar. Den lille dynamittladningen fra Miami kan nemlig noe som få menn i verden kan - han kan løfte 1 500 kilo uten hjelp!

Han veier bare 24 kilo og ser ut som en hvilken som helst annen 7-åring. Tommy er nok likevel ikke som andre smågutter. Spinkle Tommy er nemlig en liten dynamittladning. Han klarer utrolige ting som å løfte en 1 500 kilo tung bil, bøye jernrør med bare hendene, få en fullastet politibil til å stoppe ved å holde i mot med en kjetting, og han kan dra en 12 meter lang fiskebåt etter seg - svømmende! -Tommy er en gjenfødt Atlas, det er den eneste forklaringen jeg kan tenke meg, sier Stan Bronson, Tommys trener.

-Han veier bare 24 kilo, og når man ser på ham ser han jo ikke særlig sterk ut. Alikevel er han som en afrikansk Zulu-kriger - liten, seig og like sterk som et dusin voksne menn. Andre måper og blir forbløffet over Tommys prestasjoner, men selv synes han ikke det er noe særlig å snakke om. -Det er jo ikke noe å skryte av, sier han med et trekk på skuldrene. Jeg trener hver dag for å bli sterkere. Andre gutter på min alder ville nok ha vært sterkere enn meg hvis de trente hver dag. En dag

håper jeg likevel at jeg kan bli utnevnt til "Verdens Sterkeste Mann", og Stan Bronson sier at det blir jeg hvis jeg fortsetter å trene.

-Når jeg blir eldre skal jeg begynne å trene med vekter for å få litt mer muskler på enkelte steder. Foreløpig holder jeg bare på med sånn trening som ikke skader kroppen min, men når jeg blir stor vil jeg dra større ting...

Som en Jumbojet, en trailer, en buss og et lokomotiv. Det hadde vært gøy.

-Og så håper jeg at jeg blir så berømt at jeg kan reise til Hollywood og bli stuntmann. Tommys foreldre oppmuntrer Stål-gutten sin og lar ham trene så mye han vil - bare han sørger for å gjøre lekser og andre plikter.

-Noen ganger synes jeg det er trist at jeg ikke har tid til å leke med vennene mine, innrømmer Tommy. Det er vel dessverre noe jeg må ofre for å kunne bli sterk i verden - og få jobb som topp-stuntman i Hollywood!

AV TONY CASSIDY/
CHRISTINE LINDSJÖ

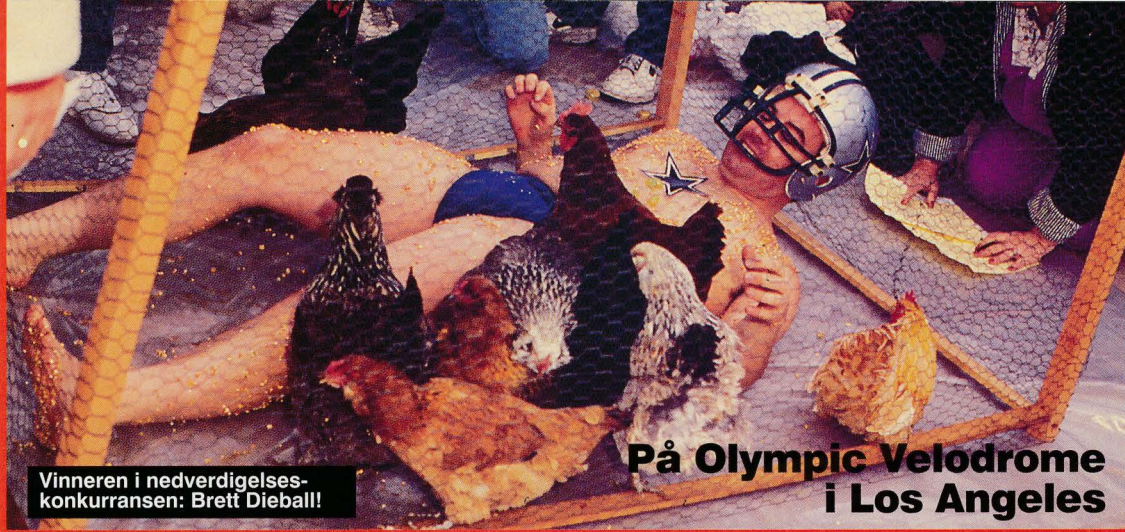

7 år gamle Tommy er like sterk som et talls voksne menn - til sammen.

Gå ikke glipp av neste

**EN
GAL GAL
VERDEN**

som kommer den 5. april!

Vinneren i nedverdiggelses-konkurransen: Brett Dieball!

**På Olympic Velodrome
i Los Angeles**

-SUPERGÆRNINGENES GALE FESTIVAL!

Hva gjør man ikke for noen billetter? Og for en tur til England?

Her er gærningene som våget alt - og enda litt...

Sugen på å virkelig dumme deg ut? Stille til skikkelig spektakkel. Det gjør man som kjent overalt, ikke minst i Amerika. Spørsmålet som ble stilt til eventuelt interesserte i det solrike California var følgende: Hva er DU villig til å gjøre for å få et visst antall billetter til Superbowl? Superbowl på Olympic Velodrome, som tilhører California Universitet. En hel del, viste det seg. Nå var det vel i og

for seg ikke først og fremst billettene man var ute etter, men drømmereisen for to til England som belønning. Dette er herrene som ble valgt ut til finalen - og deres utrolige triks: Garth Allen fra Lake Elsinore var iført sin hustrus G-string truse da han entret scenen for det jublende publikummet. Han helte en "hemmelig" brun saus, hundemat og honning over seg og kysset så en fransk bulldog, mens to engelske bulldoger slikket kroppen hans ren for sausen...

Cliff Brady fra Torrance kom farende inn på minimotorsykkelen sin, 35 centimeter høy og knapt 20 kilo tung. Motorsykkelen altså. Han hoppet omtrent 4 meter med den over et hinder og avsluttet med en ildeksplasjon - hele tiden utkledd som Elvis Presley. Man skal både høre og se mye...

Brett Dieball fra Costa Mesa i underbukser og hjelm helte honning over

kroppen sin, klatret opp en 3,5 meter høy stige, hoppet fra en trampoline, fanget en ball i luften og landet på en madrass dekket med gåsefjer og hvitt skum. Alt mens kjæresten hans i aftenkjole sang "You Are The Wind Beneath My Wings", i galt toneleie. Særegt par. Doug Morrison fra Upland debuterte på scenen som den levende pølsa, innsmyrt med ketchup, sennep og annet tilbehør. Han avsluttet nummeret med å spise 27 pølser på tid. Randy Whitecotton fra Lake Forrest gjorde til slutt entrè, også iført underbukser og hjelm. Han helte sirup og kyllingfôr over kroppen. Så lot han kyllinger spise føret mens han selv skrek ut vitser om jurister. Er man advokat så er man det - og det er ganske riktig Randys sivile yrke.

Tro det eller ei. Vi behøver vel nesten ikke legge til at det var Brett Dieball med kjæreste som gikk av med seieren? Det er en koselig sang, den der "You Are The Wind Beneath My Wings". Akk ja....

LARS BRANDER

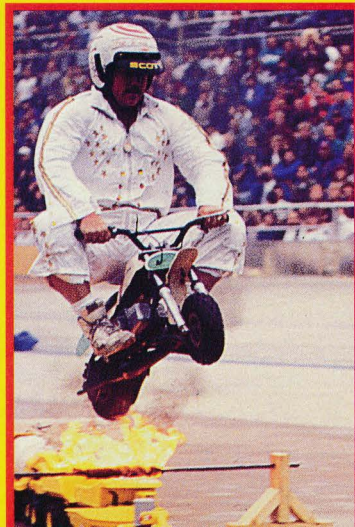
Søt, ikke sant? Denne ferden endte dessverre ikke med noen pris.

Kyllinburgere på ny måte?

Eller hvorfor ikke kle seg ut som hundemat?

Fernanda feirer sin første fødselsdag

Da Elaine fikk stor mage, trodde man at hun hadde fått mark.

-OG MAMMAEN ER BARE TI!

Lille Fernanda-Daiana ble født 25. mars 1986 i nærheten av Salvador i Brasil. Her feirer hun sin første fødselsdag, passet på av bl.a. moren sin - da bare ti år gammel!

termoren hennes plutselig at Elaine, da ni år gammel, var blitt litt rund. Hun trodde årsaken var mark, noe som er vanlig blandt fattige i denne delen av Brasil.

Hun tok med seg Elaine til legen, og de oppdaget fort at Elaine

Hun heter Elaine og er her på bildene bare ti år gammel. Da hun ble født døde moren hennes i barsel. Familien la skylden på barnet og sviktet henne. Elaine ble tatt hånd om av en fattig enke, 63 år gamle Maria de Canuta de Jesus, som selv hadde født åtte barn og som nå forsørget seg ved å jobbe på en plantasje i nærheten. Da Elaine var 18 måneder gammel fikk hun sin første menstruasjon. Tre og et halvt år gammel var hun i prinsippet fullt utviklet, men hun vokste dårlig som følge av den ensidige kosten på ris og bønner. Ute på plantasjonen oppdaget fos-

ikke var syk, men gravid. Den 25. mars 1986 ble lille Fernanda-Daiana forløst ved keisersnitt! Elaine fortalte ærlig for forstermoren hvordan dette hadde hendt. På søndagene pleide hun å få være med Maria til en av sønnene hennes. Han igjen hadde en sønn på 16 år, som het Cosme Firmo.

Han foreslo for lille Elaine at de skulle, hva han kalte, "leke en morsom lek". Siden det ikke gjorde vondt gikk Elaine med på å leke leken - tre ganger.

Cosme gjorde henne gravid, men har ikke ønsket å treffe barnet. Elaine, verdens yngste mor, bor fremdeles hos forstermoren sin, sammen med datteren sin. Oppmerksomheten hun har fått har allikevel gjort livet hennes litt lettere, ikke minst materielt. Både hjelpeorganisasjoner og privatpersoner fra både USA og Europa har sendt gaver, og Elaine kan nå spise seg mett hver dag, og ta vare på lille Fernanda-Daiana. En merkelig skjebne - i det fattige Brasil.

SIPA PRESS / LARS BRANDER

Foto: Europa Press/SIPA

Nå er hun en stolt mor til lille Fernanda-Daiana.

Marsha fikk ikke noe fisk, men hva gjorde vel det: -HUN FISKET OPP EN MUMIFISERT HAVFRUE!

Havfruen er 40 centimeter lang, har hofte-langt hår, skråstilte øyne og fiske-hale.

For tre uker siden fikk pensjonisten Marsha Crillor sitt livs fangst. Hun stod ved stranden og fisket da hun dro opp en mumifisert havfrue - fra sanden!

Det gjør ingen ting at det ikke ble noen fisk til frokost for den 62 år gamle Marsha Criller. Funnet hun gjorde den tidlige morgenen i februar var hennes livs mest spennende. Hun fant nemlig en mumifisert og nesten helt intakt havfrue! -Vi har undersøkt den lille inntørkede kroppen, og kommet frem til at havfruen må ha dødd for bare noen år siden. Det er sanden og solen som har mumifisert henne, sier Ernest Malsinbad, en marinebiolog som har studert det merkelige funnet.

-Testene våre viser at det lille vesenet på bare drøye 40 centimeter, livnærte seg på sjøvekster, og at hun brukte hendene og armene sine slik som oss mennesker. Pensjonisten Marsha Criller, som elsker fisk, stod på den gamle bryggen sin og fisket tidlig en morgen da hun fikk øye på noe som stakk opp av sanden.

Først trodde hun at det var en gren, men nysgjerrigheten tok overhånd. Marsha la fra seg fiskestangen for å se etter hva det var som lå i sanden. Hun dro opp en merkelig ting - en mumifisert havfrue. Den lille skapningen hadde hofte langt hår, fiskeskjell på halen og et menneskelignende ansikt med litt skråstilte øyne. Først trodde jeg nesten ikke mine egne øyne, sier Marsha. Så ble jeg bare nødt til å erkjenne at det faktisk var en havfrue jeg hadde funnet!

Marsha trodde ikke sine egne øyne da hun fant den lille havfruen.

Alle jeg viste den til mente det samme. Det kunne ganske enkelt ikke være noe annet enn en havfrue.

-Den er hard som stein, men den lukter fremdeles litt fisk. Det er heller ikke vanskelig å like den lille skapningen. Ernest Malsinbad sier at han ikke kan bevise et funnet virkelig er en havfrue, men han kan naturligvis ikke motbevise det heller.

-Det er ingen grunn til å tro at havfruer må være like store som oss mennesker, sier han.

-Mytene vi har hørt om de mystiske havvesnene kan godt ha opphav i disse

små havfruene, som man har sett sole seg på klipper. Folk kan lett ha tatt feil av størrelsen deres på grunn av avstanden og trodd at de var like store som en voksen kvinne.

-Denne lille figuren er fullvoksen og sannsynligvis er de ikke større. Nå håper vi selvsagt at vi kan finne noen levende havfruer. Vi har allerede bedt folk langs kysten om å holde øynene oppe for noe uvanlig.

AV BEATRICE DEXTER/
CHRISTINE LINDSJÖ

**Det ble
kortslutning i
hårtørkeren:**

Beverly har stevnet
frisøren sin fordi hun
har ødelagt livet hennes.

HUN HATER SIN NYE FRISYRE OG KREVER 2 MILLIONER DOLLAR I ERSTATNING FRA SALONGEN!

29 år gamle Beverly har stevnet frisørsalongen hun brukte for 2 millioner dollar. En hårtørker har nemlig gjort håret hennes elektrisk - og fått det til å se ut som et ormereir av tover og knuter!

For to år siden besøkte Beverly Keener frisøren sin for fikse på håret, og etter det har livet hennes vært et helvete. På en eller annen måte ble det kortslutning i hårtørkeren. Håret til Beverly ble elektrisk etter dette, og det ble aldri fint igjen. Hele håret ble et eneste reir av tover og knuter. I løpet av de siste årene har Beverly oppsøkt den ene legen etter den andre for å få hjelp, men til ingen nytte.

Hvis håret var normalt ville det ha vokst ut for lenge siden, sier Beverly oppgitt. Hele det sosiale livet mitt er stoppet opp. Jeg er til og med for sjenert til å forlate hjemmet mitt, bortsett fra når jeg er nødt til å gå på jobben. Nå har Beverly stevnet frisørsalongen for 2 millioner

dollar fordi de har ødelagt livet hennes, og snart begynner rettegangen.

-Bare se på meg, sier Beverly. Frisørsalongen har forvandlet meg til et monster. Jeg var stolt av det vakre håret mitt før. Det var tykt, blankt og lettstelt.

Nå er det helt umulig å få en kam igjennom det. Den eneste muligheten jeg har er å barbere bort alt sammen og bruke parykk. Det er derfor jeg stevner salongen, de skal ikke slippe unna. De har ødelagt livet mitt, og det skal koste dem dyrt. I frisørsalongen mener de at de ikke har gjort noe galt. Kortslutningen i hårtørkeren var et rent ulykkestilfelle.

-Alle som går til frisøren bør være inneforstått med at de tar en risiko, sier frisørsalongens eier, gjennom advokaten sin.

-Skal jeg dessuten være ærlig så synes jeg ikke at håret hennes var noe penere før ulykken.

Hvis hun smører seg med litt tålmodighet er jeg sikker på at håret vokser ut igjen. Jeg har vært i bransjen lenge, og hår vokser alltid ut igjen. Beverly sier at ikke noe kunne vært lenger fra sannheten.

Alle legene hun har oppsøkt sier at hun dessverre må regne med at hårsekkene er ødelagte og at skaden derfor er permanent.

-De eneste som liker meg er punkerne, sier Beverly med et sukk. De har jo selv hår i alle mulige former og farger. Til tross for at frisøren har svart på å sloss med nebb og klør, er Beverly overbevist om at hun kommer til å vinne saken.

-Det finnes ingen jury i verden som ikke ville ta mitt parti, sier hun overbevist. For hvem vet? Neste gang kan det jo faktisk hende en av dem.

AV NICKY STEELE/
CHRISTINE LINDSJÖ

Foto: FOT

Ja, ja. Rekord jo-joen har en diameter på over 3 meter.

Med kran i
stedet for finger

-HER ER VERDENS STØRSTE JO-JO!

En kran for å
kunne løfte en
jo-jo?

Fester man denne jo-joens snøre rundt fingeren og kaster den rundt, ja da følger nok hele kroppen med også. Det er uunngåelig med en vekt på 445 kilo i den andre enden...

Nå er det jo ikke konstruktørens hensikt at slikt skal skje. Jo-joen har de konstruert og produsert med tanke på å komme inn i Guinness Rekordbok - noe de naturligvis har lyktes med! Til alt overmål fungerer den kjempestore jo-joen. Det ble bevist ved en tilstelning i Wythenshawe Park i Manchester i høst. Den ble festet til en 65 meter høy kran og

heist drøye 60 meter opp i luften før den ble sluppet. Den spant som bare det! Produsenter så vel som det sponsende brusmerket var svært fornøyde. Den gedigne jo-joen har en diameter på 3 meter og 10 centimeter og veier hele 445 kilo. Ikke noe man putter i bukselommen akkurat.

REX FEATURES LTD /
LARS BRANDER

Den glade
nudisten
venter på
bussen,
midt i
London.

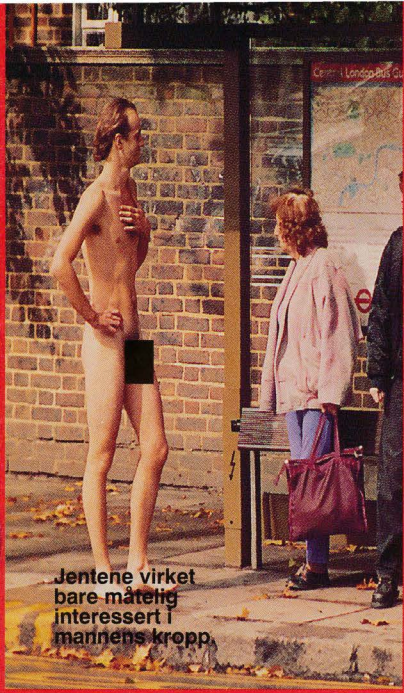
**En vanlig
dag i London**

-NAKEN MANN VENTER PÅ BUSSEN!

Det ser ut som svenske Orup, men det er det nok ikke. Håper vi. Orup bruker som kjent å være mer anstendig kledd. Denne mannen er jo som dere ser, ikke kledd i det hele tatt...

Splitter naken i Londonvrimmen. Jada, slik kan det gå. Denne mannen åpenbarte seg plutselig en dag på Kensington High Street i London. Han vandret ubekymret omkring, tittet i vinduer, spurte for-

Foto: IFOT

Jentene virket bare måtelig interessert i mannens kropp.

Politiet grep til slutt inn. Å vise frem snurrebassen på byen er jo ulovlig!

Skål og hikk og skål igjen

-I BRISTOL BRYGGER MAN VERDENS STERKESTE ØL!

Fanatiske avholdsfolk kan slutte å lese her. Eller fortsette hvis man kan nyte sin egen indignerte reaksjon. Det handler nemlig om øl. Kjempesterkt øl...

bipasserende hva klokken var, og stilte seg til slutt for å vente på busen. Da hadde folk som bodde i nærheten fått nok og ringte politiet, som rykket ut for å arrestere den frekke blotteren. Da politibilen kom, forsøkte mannen først å hoppe over den og løpe sin vei, men han ble tatt igjen og ført til politistasjonen - der både en lege og en sosialarbeider ventet. Vi antar at han hadde bruk for begge...

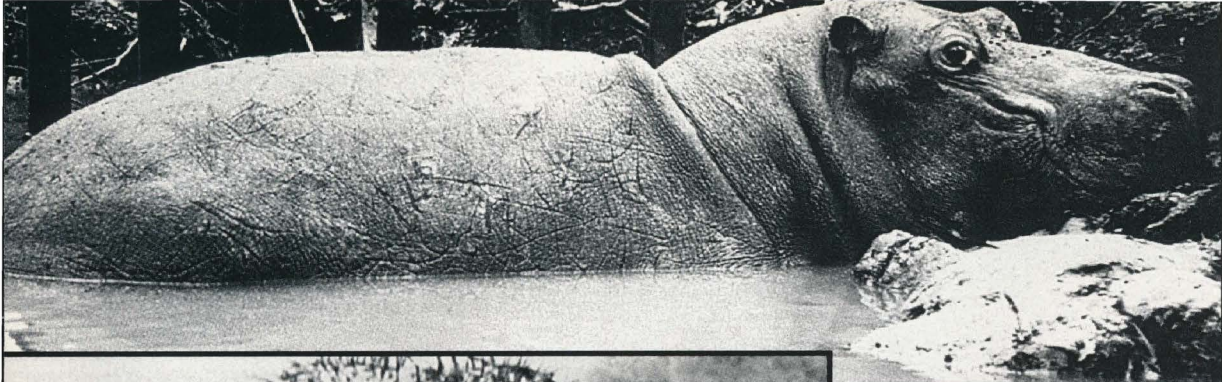
DAVID WOODING / LARS BRANDER

Innledningsvis får vi vel håpe at det aldri kommer hit. Alle som har vært ute på gatene og spasert en sen fredags- eller lørdagskveld vet jo bare alt for godt hvilken elendig drikkekultur Ola Nordmann er i besittelse av. Slik han skriker, skråler, truer og sloss, spyr og forurenser i porter, mister flasker så kvartalets hunder får den store skjelven neste morgen. Dette merkelige fenomenet fremkaller gjerne Ola Nordmann ved hjelp av sterkt øl, som vel holder en alkoholprosent på ca. 7 prosent. Da kan man jo bare tenke seg hvordan Ole skul-

le reagere hvis han svelget unna øl som holdt - 17,3 prosent! Joda, du leste riktig. 17,3 stolte prosent holder ølet som Michael Ross i Bristol, England, brygger. Han kaller det Eagle's Famous Falling Over Water, noe som høres ut til å være et passende navn. Ross' øl er så sterkt at det ikke kan selges i de vanlige hel- og halvpintene, men må serveres i vinglass. Men, sier den hardete drikkeren, man kan jo helle i seg desto flere. Og gulvet, det bare gynger enda verre...

REX FEATURES LTD / LARS BRANDER

Foto: Rex/IBL

-Flodhester er ingen harmløse skapninger, sier oppsynsmannen Jomo Uruhu. De er alltid farlige for mennesker.

Kurt Schmitt ville ha et dramatisk bilde av seg selv og flodhesten - det fikk han.

Sjokkerende foto tatt med selvutløser!

FLODHESTEN SPISTE OPP DEN NÆRGAENDE TURISTEN

Den dumdristige turisten trodde at flodhesten var en harmløs skapning og satte seg rett foran den. Det ble det siste bildet som ble tatt av Kurt Schmitt - for etterpå forsvant han ned i flodhestens buk...

Den tyske turisten Kurt Schmitt trykket på selvutløseren på kameraet sitt for å få et dramatisk bilde av seg selv og flodhesten - men at det skulle bli så dramatisk hadde han nok ikke tenkt seg.

-Han hadde innstilt kameraet slik at han skulle ha tid til å gå nærmere flodhesten før bildet ble tatt, forklarer oppsynsmannen Jomo Uruhu på the Shanwa Game Preserve i Tanzania.

-Han gjorde det fatale mistaket å tro at flodhester er harmløse, det er de nemlig ikke. De er alltid farlige for mennesker. Hvis de tror at ungene deres er truet er de livsfarlige.

Det var det som var grunnen til denne skjebnesvangre hendelsen. Turisten visste ikke at flodhesten hadde ungen sin rett i nærheten, og det kostet ham livet. I følge en annen besøkende hadde 28 år gamle Kurt Schmitt stilt opp kameraet foran en lav mur som var bygget opp ved en vannfylt vollgrav hvor det befant seg flere flodhester.

-Han ventet til en av flodhestene kom nærmere muren, forteller den japanske turisten Mitsuo Shigeta. -Jeg husker at jeg syntes han hadde flaks da flodhesten kom så nære. Det ville bli et bra bilde. Så så jeg at mannen trykket ned knappen på kameraet og løp frem og satt seg på muren med bena dinglende over kanten. Jeg trodde knapt mine egne øyne. Han satt der med bena sine på en side av muren og snudde bare overkroppen og ansiktet mot kameraet.

Flodhesten beveget seg raskt og var plutselig bare noen centimeter fra ham, og før jeg rakk å rope ut en advarsel, kastet den seg frem og fikk tak i mannens ben og dro ham med seg ned i vannet. Mannen forsvant en stund, men så løftet flodhesten hodet og jeg fikk et glimt av ham igjen...i flodhestens gap. Mannen var nok allerede død eller bevisstløs.

-Det var grusomt, og i min lamslåtte tilstand hørte jeg ikke at kameraet tok bildet. Politiet kunne fremkalle filmen å få se hvordan mannen ble svelget av flodhesten.

AV TONY CASSIDY/
CHRISTINE LINDSJÖ

**Han ble strålt
ombord i
romskipet da
han tok en
rompromenade:**

ASTRONAUTEN BLE TATT TIL FANGE AV ET OVERJORDISK ROMSKIP!

**I følge ubekreftete
opplysninger har en
amerikansk romfer-
geastronaut blitt
kidnappet av et
fremmed romskip
mens han arbeidet i
rommet!**

Et fotografi som har blitt smuglet ut av Kennedy Space Center viser hvordan en ukjent astronaut ble "strålt" opp i et overjordisk romskip.

Offisielle kilder vil ikke kommentere saken, men rapportene som ble smuglet ut sammen med fotografiet inneholder et intervju med en av den stakkars astronautens kolleger. Sjøkkert måtte han se på at kameraten forsvant.

-Vi var ferdig med arbeidet vi skulle gjøre, men vi hadde oppdaget en liten feil, og to av oss tok jobben med å fikse den. Vi fikk klarsignal fra Houston, så de ga seg i vei på en "rompromenade".

-Vi andre ble igjen og filmet arbeidet samtidig som vi hadde kontakt med dem via Intercom-radioen. Plutselig så vi et lysende skinn et stykke unna. Ingen av kameratene oppdaget det siden de hadde ryggene til, men vi så hvordan tingen ble større og større.

I løpet av noen sekunder var det fremme ved oss. Det er det største romskip jeg noen gang har sett, mye større enn et hangarfly. Jeg har aldri sett noe lignende.

-Hele overflaten så ut til å være dekket med et slags polert sølvmetall. Det blinket så sterkt at man nesten fikk vondt i øynene av å se på det.

-Ingen av oss rakk å varsle karene utenfor, men plutselig hørte vi en av dem skvette til og utbryte: "Åh, herregud. Hva er det? Hvor kom det fra?"

-Jeg skulle akkurat til å be dem skynde seg inn igjen da det hendte. En stråle skjøt ut fra skipet og en av kameratene våre så ut til å befinne seg i midten av en liten snøstorm. Sikkerhetsselen han hadde på seg, så ut til å bli opp-

En fremmed UFO strålte opp en ukjent astronaut før det forsvant i en hastighet raskere enn lysets.

løst av strålen. Så så vi hvordan han ble løftet opp og forsvant inn i skipet!

-Radioen hans må ha blitt ødelagt for jeg hørte ikke et ord fra ham. Det varte bare 10 sekunder før både han og skipet var forsvunnet. Sannsynligvis ble han "strålt" ombord i skipet, som så forsvant i en hastighet raskere enn lyset. På NASA vil de ikke kommentere kidnappingen. Astronautene som var med og bevitnet hendelsen, ble etter at de kom hjem igjen, ført til et hemmelig sted i California, og der har de vært siden.

AV MICKEY MCGUIRE/
CHRISTINE LINDSJÖ

13 år gamle Miguel i full fart mot utforløypa.

Eldst og raskest på laget er El Loco.

En av verdens farligste jobber

-MESTERFØRERNE PÅ DJEVELENS VEI

Linea 5 er en 55 kilometer lang strekning mellom Ibaque og Armenia i Bolivia. Lastebilsjåfører skyr den veistrekningen, som på folkemunne blir kalt "djevelens vei", som pesten. Det gjør ikke de unge guttene. På sine hjemmelagde kjerrer tar de seg ned stupene i svimlende fart. De har verdens farligste jobb - og det er de stolte av!

og steiner raser ned fra fjellsidene, og tyver og banditter herjer. Ikke noe av dette skremmer guttene og de unge mennene som har stedet som sin arbeidsplass.

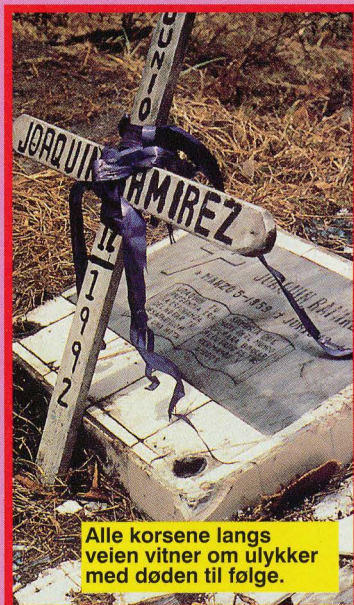
På de hjemmelagde kjerrerne og kjøretøyene sine frakter de mat, medisiner og hjelpemidler til avsidesliggende steder og landsbyer. Kjerrerne deres har ingen motor. Quindiopasset ligger på midten av strekningen. Så for en beskjeden belønning, eller helt gratis blir de slept opp av en og annen lastebilsjåfør. Vel oppe bærer det nedover igjen - og det er nå gutta med kjerrerne virkelig får vist hva de er gode for!

Nå kommer nemlig lastebilene til kort. Guttene derimot flyr nesten nedover den livsfarlige veien. Nedover bærer det, hele tiden bare nedover, og farten de kommer opp der de styrer mellom biler og eselkjerrer er svimlende.

Mesteren El Loco, er eldst i gjengen med sine 35 år og den selvsagte leder. Ofte får han kjerra si opp i 110 km/t - og noen ganger fortere!

-Men det er en lei jobb, sier han.

-Visst er det bra betalt, vi får ca. 2 400

Alle korsene langs veien vitner om ulykker med døden til følge.

kroner i måneden, men allikevel. Det er farlig og vi er ofte syke, på grunn av været og den sterke vinden. Det er ikke noen jobb man vil ha i all evighet akkurat... Foreløpig så flyr i hvert fall El Loco fremover og nedover på kjerrerne sine, på Djevelens vei i Bolivia.

GAMMA PRESSE IMAGES

Foto: IBL/Gamma

Marignalene er små og jobben er alt annet enn ufarlig.

De hjemmelagde kjerrerne kommer opp i over 100 km/t.

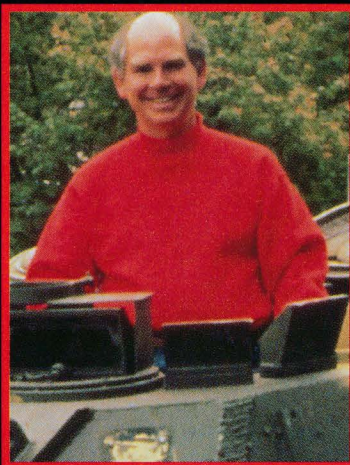

**Jacques Littlefield i
Portola Valley**

- EN EKSENTRIISK MANN SOM SAMLER PÅ TANKS!

Den gamle Edmund Littlefield eide en fremgangsrik bedrift som i 1976 ble kjøpt opp av General Electrics. Det gjorde ham til milliardær. Dette ga sønnen Jacques muligheten til å slutte og jobbe. I stedet kunne han egne livet sitt til de mer vesentlige ting, som f.eks familien, en liten sønn - og stridsvogner!

Aldri mer arbeid! sier den lykkelige nyrike Jacques Littlefield.

han i blant spiller et preludium av Johan Sebastian Bach på. Han har en minijernbane med en sporlengde på 1,3 kilometer. Han har en brannbil og femten veteranbiler. Kort sagt - denne utrolig rike rikmannssønnen har alt en lekelysten kar i voksen alder

Siden Jacques solgte forretningen, kan han egne seg til morsommere tidsfordriv, som f.eks. stridsvogner.

skulle kunne ønske seg!

-Jeg virkeliggjør drømmene mine, sier han selv. Pengene har gjort meg muligheten til det - så hvorfor ikke? I blant sjokkerer han visst omgivelsene litt.

-Jo, det er sant. Jeg har for eksempel en nevø, som var innom for litt siden for å hilse på.

Da han hadde reist hjem igjen ringte læreren hans opp søsteren min og sa at gutten oppførte seg rart på skolen. Han løy, ble det påstått. Han fortalte historier om en onkel i California som eide stridsvogner og brannbiler og spilte orgel i sin egen kirke.

-Tja, sa søsteren min, det er jo faktisk sant da...

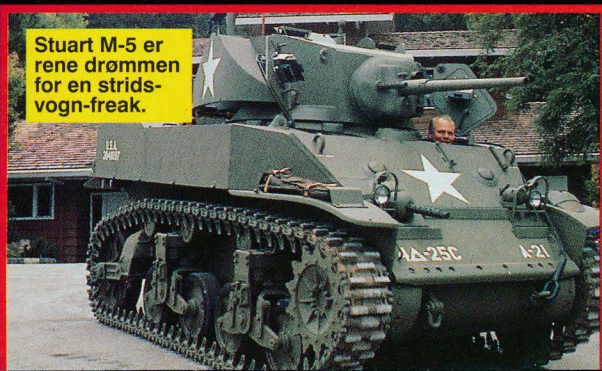
-Den virkelige ambisjonen min, sier Jacques avslutningsvis, er å finne ut hvordan saker og ting virker. Hvordan ser en Stuart M-5 ut på innsiden?

Hvordan kjører man en stridsvogn?

Hvordan fungerer et pipeorgel? Jeg studerer livet - og jeg lærer ting hver dag!

LARS BRANDER

Stuart M-5 er rene drømmen for en stridsvogn-freak.

I maskinhallen har Jacques 16 tanks!

**Er du lei av
å være kort?
Gjør som Daniel:**

HAN OPERERTE SILIKON INN I HÆLENE - FOR Å BLI LENGRE!

Foto: I/FOT

Daniel Droskin var kortere enn kjæresten sin Tracy. Det plaget ham så mye at han gikk til en kirurg - for å få hjelp til å bli lengre!

Før hæloperasjonen så foten hans slik ut.

drøyt åtte centimeter kortere enn kjæresten Tracy Borowski, men hva hjalp vel det. Daniel led og led. Jeg følte meg som en tøffel-helt da jeg gikk ved siden av Tracy, og hele tiden måtte se opp på henne, sier Daniel, som før operasjonen var 168 centimeter høy. Hvor enn vi kom fikk jeg en ekkel følelse av at folk så på oss og lo.

Det var nok bare Daniel Droskin som brydde seg om at han var

Etter operasjonen har Daniel blitt åtte centimeter høyere!

Daniel var lei av å være kortere enn kjæresten sin Tracy.

-Tracy sa at hun elsket meg slik jeg var, men jeg fikk det for meg at hun ville elske meg ennå høyere hvis jeg ikke var så forbasket liten. I ren desperasjon tok 35 år gamle Daniel kontakt med et firma som produserte "forhøyde sko". Han håpet at det skulle hjelpe ham med å nå ønskehøyden sin. Men da jeg fikk se skoene var de så fæle og klumpete at jeg ikke kunne tenke meg å bruke dem, sier han. Jeg innbiller meg at det måtte ha sett like dumt ut som når en flintskallet mann bruker feil toupé. Etter mye fundering bestemte Daniel seg til slutt for å ta det drastiske skrittet og la seg bli plastisk operert. Han ville legge silikon i hælene for å bli lengre.

-Jeg ble nødt til å reise til Mexico for å få gjort det, siden legene her syntes jeg var fullstendig gal. Jeg sier nå bare en ting: Det var verdt hvert eneste øre.

-Jeg er riktig nok nødt til å få spesi-
allagde sko, og jeg har kanskje en litt rar gange, men folk behandler meg med mer respekt nå som jeg er høyere.

-For første gang kan Tracy og jeg danse kinn mot kinn - og hun trenger ikke å føle som om hun danser med lillebroren sin. Å fikse hælene mine er det smarteste jeg noensinne har gjort. Tålmodige Tracy er allikevel ikke helt overbevist.

-Ja visst er han åtte centimeter høyere, sier hun, men han har byens styggeste føtter!

AV JOE BERGER/
CHRISTINE LINDSJÖÖ

-Nå kan jeg endelig se Tracy rett i øynene, sier fornøyde Daniel.

Endelig er legene enige med de gamle grekerne:

HER ER DIETTEN SOM LEGER ALT FRA REUMATISME TIL IMPOTENS!

Allerede for 4000 år siden ble mange av innbyggerne på den greske øya Kreta anbefalt å spise mirakelmiddelet som hjelp for mange sykdommer. Ja, det hjalp visst for alt fra fotsopp og allergier til hjertesykdommer og impotens!

Den amerikanske næringsforskeren Gilbert Perrin har studert greske matvaner og kommet frem til at fortidens greker kunne mye om næringslære. Senere har disse kunnskapene gått i glemmeboken. Han oppdaget blant annet en mirakeldiett som ble brukt av Kretas innbyggere allerede for 4000 år siden. Dietten kan helbrede mange sykdommer - alt fra hjertesykdommer, reumatisme, magesår, fotsopp, allergier, ja, til og med impotens!

-Alle kan føle seg bedre hvis de spiser som de gamle grekerne, sier Gilbert. Under forskningen vår på Kreta oppdaget vi at hjerteinfarkt og andre sykdommer som er vanlige i andre vesterlige land, nesten er ukjente der.

-Faktum er at mange leger sier at de aldri har behandlet noen pasient for hjertelidelser, reumatisme eller magesår. Det er fantastisk rett og slett. Gilbert Perrin sier at mennene på Kreta lever gjennomsnittlig 10 år lenger enn andre menn i vest, og at kvinnene lever ca. 7 år lengre. Kretas innbyggere spiser mye fullkornsbrot, oliven, ost, linser og grønnsaker. En eller to ganger i uken spiser de kylling eller fisk. Det er svært sjelden de spiser flekk eller rødt kjøtt. -De bruker masse olivenolje, sier doktor Perrin. En tredjedel av kaloriinntaket deres kommer fra olivenoljen.

-De kan ta en tallerken bønner eller andre grønnsaker og dynke det i olje. Som snacks spiser de valnøtter, mandler og rosiner. Det er sjelden de drikker sterk sprit. De drikker litt raki, ouzo eller konjakk, men derimot drikker de ganske mye vin av typen retsina til måltidene.

De gamle grekerne visste hva de skulle spise for ikke å bli syke.

-Det største måltidet i løpet av dagen er lunsjen, som består av grønnsaksstuinger, litt kylling, litt fisk og kanskje et egg et par ganger i uken.

Til middag spiser man mer grønnsaker, eller litt ris og youghurt. Til dette tar man gjerne brød, ost og et glass vin. Her følger en dagsmeny for en innbygger på Kreta. Følg den og lev et lengre og bedre liv. Det er i alle fall Gilbert Perrin overbevist om.

Frokost:

Müsli, skummet melk, et eple, kamillerte eller kaffe uten koffein. Eller; egg, brød, en appelsin, te eller kaffe. Lunsj: En salat bestående av salat, agurk, tomat, løk og oliven med dressing laget av eddik og olivenolje. Et kyllingsmørbrød eller bønnesuppe. Te eller kaffe.

Et alternativ:

Geitost, brød og tomater. Fersk frukt. Skummet melk, te eller kaffe.

Middag:

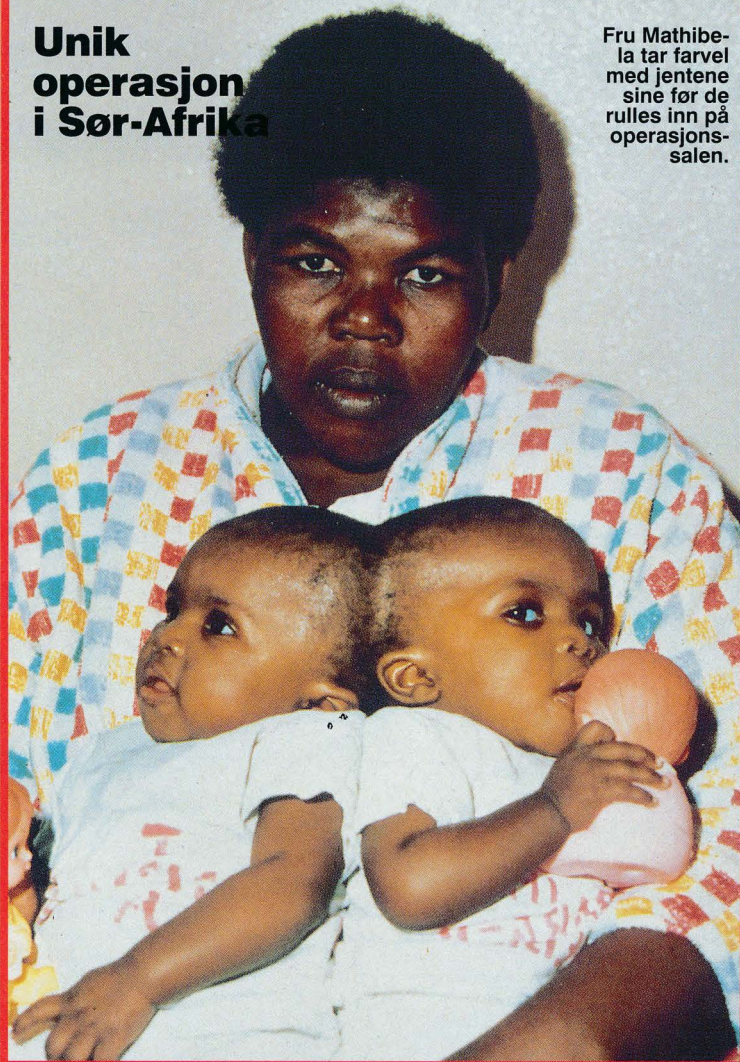
Grønnsaksstuing med poteter, egg, løk, squash eller gulrøtter, bønner, tomat, ost. Hvitt brød, frukt og et glass vin.

Et alternativ:

Grillet fisk med løk, selleri, tomat og persille dyppet i olivenolje. Hvitt brød, frukt, ost og et glass vin.

Unik operasjon i Sør-Afrika

Fru Mathibela tar farvel med jentene sine før de rulles inn på operasjons-salen.

Tvillingjentene, sammen vokste i hodet, forbedres for det første inn-grepet

delvis stengt av. Hensikten var å få andre vener i begge barnas hoder til å ta over den samme funksjonen. Prosessen fortsatte så steg for steg, uke etter uke og med mange gode råd og støtte fra amerikanske leger. Mamma Sophie tok fri fra jobben i Klerksdorp for å kunne være med sine tapre små døtre hele tiden. Allerede dagen etter den første operasjonen var de ved bevissthet igjen. Humøret holdt de oppe gjennom hele behandlingen, til de til slutt kunne deles. Dette er første gangen metoden for å få andre vener til å ta over på så kort tid, er blitt benyttet. Resultatet anses som et stort skritt i riktig retning og gir håp for mange andre sammenvokste - og foreldrene deres.

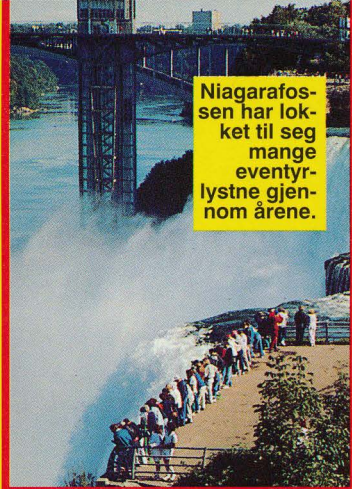
SIPA PRESS

Det var noe svært spesielt med Sophie Mathibles tvillingpiker Mpho og Mphonyana. De var nemlig sammenvokst i hodet, og delte en av hjernens aller viktigste vener. Legene klarte allikevel å skille dem - gjennom en enestående operasjon!

verks. Under den åtte timer lange operasjonen ble den venen de delte - sinus sagital -

Dagen etter den første operasjonen er jentene ved godt mot.

Niagarafossen har lokket til seg mange eventyrlystne gjennom årene.

Siste gang utfor

-VETERAN UTFORDRET NIAGARA FOR ANDRE GANG!

Dette var den tolvte gangen en profesjonell våghals har stupt ned Niagara-fossen i en tønne. Dave Munday er med sine 56 år den eldste av dem alle. Dessuten er han den eneste som har tatt ferden to ganger og overlevd...

Søndag 26. september 1993 klokken 08.35 om morgenen var alt over. Da hadde Dave Munday fra Caistor Centre i Ontario laget historie. Den første som to ganger har utsatt seg for galskapsferden ned Niagarafossen i en tønne - og til og med klart seg med livet i behold!

Den første gangen var 5. oktober 1985. Atte år senere ville han prøve seg igjen - men dette, lovet han skamslått og blodig etterpå, var siste gang! -Å, Gud, det gjorde vondt, klaget han. Det er jo forståelig. Dave forteller at han hadde sovnet dårlig natten i forveien.

Han var nervøs, for ikke å si skrekklagen, og tvilte i det lengste. Klokken 07.40 presis klemte han seg allikevel inn i den drøyt 300 kilo tunge dykker-

Dave Munday er den eneste som har begitt seg utfor fossen to ganger - og overlevd.

Her flyter den runde farkosten hans i land etter tur nr. 2.

klokken - klar til å sette ny rekord! -Man må våge for å vinne, som han selv uttrykte det. 300 meter ovenfor den voldsomme fossen dumpet en lastebil klokken - eller "tønna" ut fra en provisorisk rampe. Det ble en tøff ferd. Inne i klokken satt Dave med teipede armer og ben for å unngå brudd. Hendene var krampaktig knyttet rundt to håndtak mens han håpet på det beste. Han hadde til og med hjelm på hodet, knebeskyttere, polstring her og der - og noen oppkastposer hvis han skulle bli dårlig. Den som har lett for å bli kvalm skal definitivt ikke gi seg ut på noe slikt. Ingen andre heller, for den saks skyld. Dykkerklokken var fylt med 100 kilo sand. Den var malt i hvitt og rødt og prydet med det kanadiske eikebladet. Den spratt hjelpeøst fremover som en ping-pongball. Den falt over kanten og dukket opp igjen mellom kaskader av vann og tåke. Akkurat 32 minutter etter start ble klokken plukket opp av båten "The Little Maid".

Vanligvis blir den brukt som sightseeingbåt i turen "Maid of The Mist" hvor turistene får utlevert ragnfrakker og sydvester ved turens start. Dave Munday som var utrustet med radio hadde vært umulig å få kontakt med for det 12 mann sterke teamet, i hele 18 minutter. Sannsynligvis hadde han vel vært bevisstløs den tiden! Han kviknet snart til, hevelsene og sårene til tross, og forsikret om at det hele hadde vært herlig, men samtidig vanskelig og fælt. Hvis det er noen av våre lesere som måtte ønske å utfordre fossen, vil vi advare dere. Slike eventyr er nemlig strengt forbudt og man må betale store bøter. Dave Mynday ble arrestert rett etter ferden og må nok regne med en bot på opptil 15 000 dollar. På den annen side er det kanskje ikke så verst pris å betale, med tanke på at man gjør noe historisk!

GAMMA PRESSE IMAGES /
LARS BRANDER

GAMMA PRESSE IMAGES/IBL

Fang plageånden i en sommerfuglhåv.

LARRY HAR OPPSKRIFT PÅ EN DELIKAT MYGG-PIZZA!

Foto: IFOT

Spis opp myggen før den spiser opp deg:

"Pizza Supreme" vant førstepremien i den årlige jakten på myggbekjempelsesforslag.

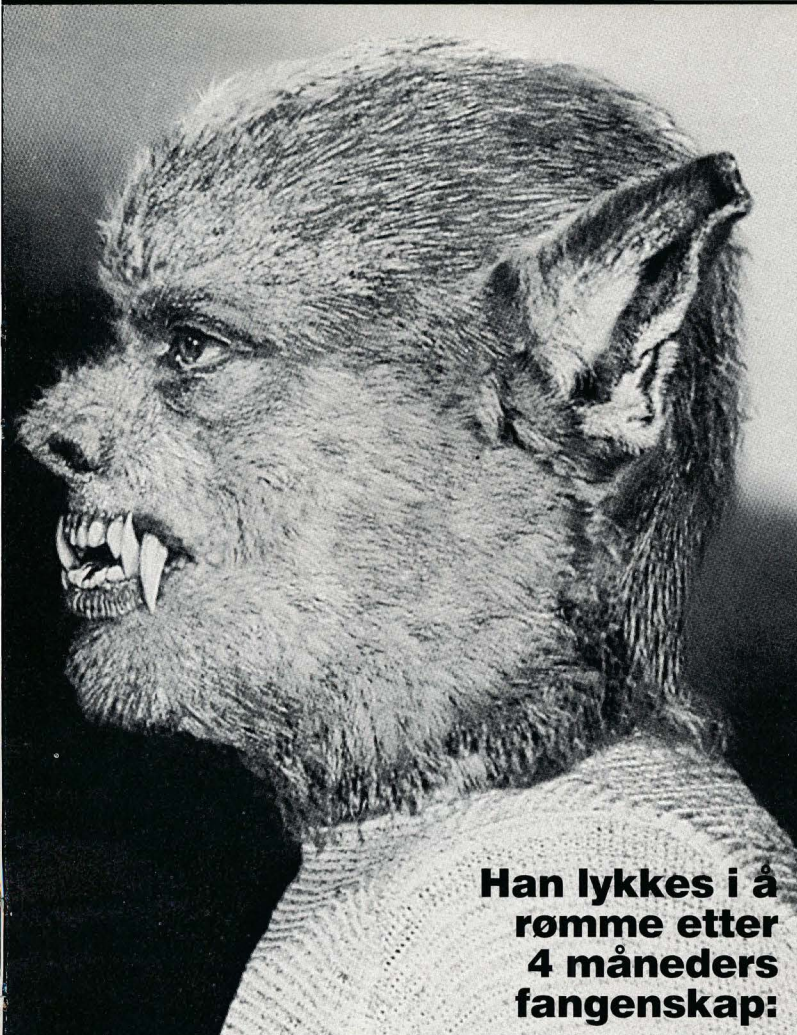
Det er ikke så mange månedene til myggen er over oss igjen. Så hvorfor ikke gjøre noe fornuftig med de surrende irritasjonsmomentene - som for eksempel å spise dem opp!

Larry synes selv at myggpizzaen hans er topp.

Amatørkokken er som en hvilken som helst annen person, helt til han går ut på kjøkkenet for å lage spesialpizzaen sin - som er svart av mygg og knott!

45 år gamle Larry er en av de få gourmetkokker som bruker sommerfuglhåv for å skaffe ingrediensene til favorittpizzaen. Han fanger, lager og til og med spiser mygg og knott!

-Jeg er bare en amatørkokk, sier Larry, men jeg kan love dere at mygg er godt. De har en fiskelignende smak, omtrent som ansjos. Idéen til pizzaen fikk han da han for niende år på rad arrangerte konkurransen "The Great Mosquito Assault" på hjemstedet Paragould. Konkurransen går ut på å finne den beste måten for å bli kvitt plageåndene. Her kommer det inn forslag på alt i fra fluesmekkere til oppskrifter. Larrys myggpizza vant førstepremien

**Han lykkes i å
rømme etter
4 måneders
fangenskap:**

EN GLEFSENDE VARULV SKREMMER VETTET AV LOKALBEFOLKNINGEN!

**En blodtørstig, knurrende varulv,
som ble fanget for fire måneder siden,
har rømt - og etter ham følger et spor
av død og forferdelse!**

i fjor og beseiret et par av de gamle klassiske "Myggstuing" og "Salte mygg". Det eneste problemet er å fange så mange mygg samtidig. Larry har løst dette problemet ved å sette et lys i en liten "bunkers" og lokke myggen dit. Så fanger han dem i sommerfuglhåven og stapper dem ned i glass til de skal brukes.
-Oftest lar jeg dem tørke for å

bli kvitt den gummiaktige substansen de har. Så er jeg nøye med å steke dem i minst 225 graders varme i ti minutter for å få bort eventuelle giftstoffer. Larrys oppskrift på mygg-pizza er enkel.
-Ta bare en tredjedels kopp mygg og to kopper ost og hell over pizza-deigen, sier Larry. Og tomatsaus selvfølgelig.
-De fleste spør ikke engang hva de små svarte prikkene

Det påstås at det herjer en varulv i Mobile, Alabama.

For fire måneder siden ble en politipatrulje i Mobile, Alabama angrepet av en knurrende varulv. Syv politimenn ble skadd.

En politibil ble veltet av det sterke, blodtørstige vesenet før det ble fanget og kunne settes bak lås og slå. Nå har varulven derimot lyktes i å rømme, og skremmer for tiden livet av lokalbefolkningen i Mobile. I følge øyenvitner har varulven slitt i stykker hester, kyr og griser med de skarpe tennene og klørne sine.

-Beistet kommer til å ta livet av noen snart hvis vi ikke gjør noe, sier en urolig skogvokter. Det er bare flaks at den foreløpig ikke har drept mennesker. Myndighetene i Mobile vil verken bekrefte eller dementere at monstret er på frifot, men bevisene er klare. Følgende hendelser har funnet sted den siste tiden:

* Et ektepar og deres to barn var på campingtur fem kilometer øst for Baton Rouge da en varulv dukket opp fra mørket og nesten skremte alle fra vettet. Mannen fikk skremt den vekk med et par skudd i luften med geværet sitt.

-Det stygge ansiktet hans og nakken var dekket med langt stritt hår. Han hadde spisse ører, store øyne, en enorm nese og spisse tenner. Han knurret og det frådet rundt munnen hans, fortalte den unge moren senere. Det er den samme beskrivelsen andre øyenvitner har avgitt når det gjelder varulven.

* Åtte kyr, to hester, flere griser og andre husdyr på en ranch i nærheten av Jonesboro ble slaktet av et beist, som ble beskrevet som "halvparten mann, halvparten ulv".

* En 100 kilo tung bygningsarbeider ble skadd da han byttet dekk på bilen sin rett utenfor byen Jackson. Han kom til sykehuset med skader etter bitt i ryggen og kloremerker i ansiktet og på armene. Selv sa han at han hadde blitt angrepet av "en hårete ting med huggetenner".

* To menn stirret sjokkert på når noe de beskrev som "noe fra en grøsset" løftet opp en VW-boble og slengte den mot et tre på en parkeringsplass i Pensacola.

-Vesenet skremte nesten vannet av oss, sier en av mennene. Det var et villdyr, men han så ut som en mann.

AV RICK TRACY/
CHRISTINE LINDSJÖ

Foto: FOT

er, legger han til med et smil. De tror sannsynligvis at det er krydder!

Larry baker også kaker, som han "krydrer" med mygg - i stedet for sjokolade! -Tenk på hvor mange myggestikk man kan unngå ved å spise opp disse plageåndene i stedet for å la dem spise opp deg!

AV JACK ALEXANDER/
CHRISTINE LINDSJÖ

Doktor
Namik Selim
ledet den 5
timer lange
operasjonen.

**Ung mann
reddet ved
et mirakel i
Tyrkia**

-SPIDDET PÅ TREPÅLE!

Ingen trodde han skulle overleve den grusomme ulykken. Adem Ugur kom til sykehuset praktisk talt døende, med en spiss trepåle rett igjennom brystet. Legeteamet klarte utrolig nok å redde ham - og i dag er han helt bra igjen.

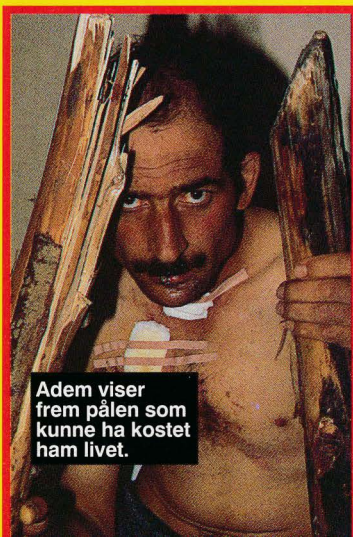
Ulykken var av det slaget som ikke skulle kunne hende - men slikt tar som kjent ulykker svært lite hensyn til. Adem Ugur fra Adyon sør i Tyrkia var sammen med sine barn og sin hustru på vei til Suhut for å besøke foreldrene sine. De reiste med taxi, og familien satt i baksetet, Adem foran. Plutselig gjorde sjåføren en livsfarlig forbikjøring og holdt på å frontkollidere som følge av dette. Han styrte desperat til høyre - bare for å kjøre rett inn i en traktor med henger i stedet, kjøretøyet han i utgangspunktet skulle kjøre forbi. På tilhengeren lå det stokker, noen allerede ferdig spisset til påler - og en av de trengte rett igjennom brys-

set på Adem Ugur og naglet ham fast til setet. Etter all sannsynlighet skulle døden inntruffet øyeblikkelig, men Adem overlevde og viste svake livstegn da han kom frem til sykehuset i Afyon. Et legeteam under ledelse av den dyktige Namik Selim opererte ham i drøye 5 timer. De sagde av pålen på framsiden og gikk så inn fra ryggen for å løse den inne i brystet. Dette lyktes over all forventning. Etter at de hadde gjort rent, lagt ribben tilrette og tatt seg av den skadde lungen så godt som mulig

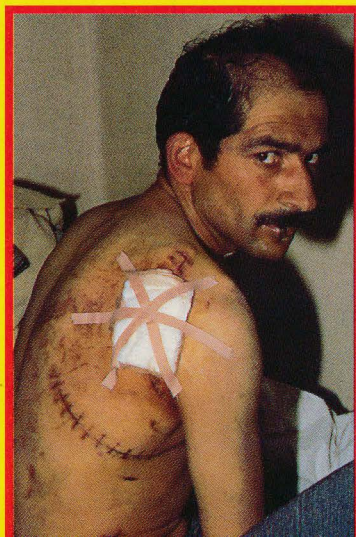
sydde de ham sammen igjen. Ti dager senere kunne Adem Ugur for første gang stige ut av sengen, og etter ytterligere noen uker var han hjemme igjen. Glad og lykkelig over at han hadde overlevd - og uendelig takknemlig mot leger og pleiere på sykehuset i Afyon.

EUROPA PRESS /
LARS BRANDER

I dag er han bra igjen, men alle stingene vitner om ulykken.

Adem viser frem pålen som kunne ha kostet ham livet.

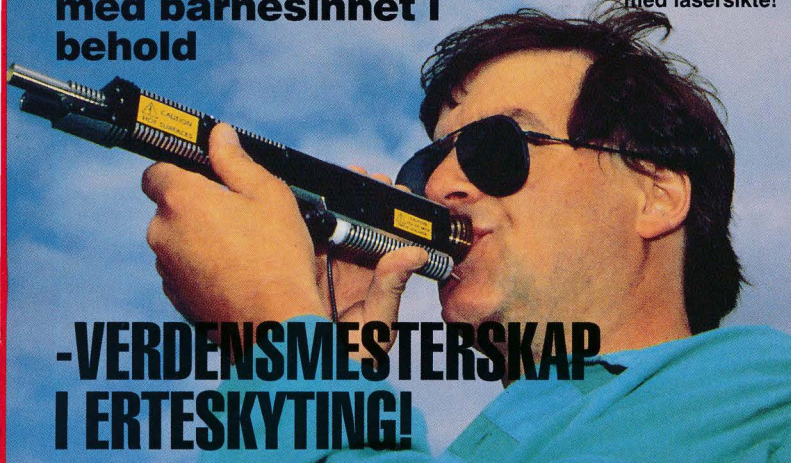
9 år gamle Thomas Walker med sitt kikkertsikte av piperensere.

Thomas kom til semifinale i juniorklassen.

Konkurransen for alle med barnesinnet i behold

Phil Gurner viser stolt frem erterøret sitt - med lasersikte!

-VERDENSMESTERSKAP I ERTESKYTING!

Hvis dere trodde at det bare var rampegutter som holdt på med slikt, da trodde dere feil. I Witcham, Cambridgeshire går nemlig VM i erteskyting av stabelen hvert år. Så vel store som små deltar!

Det hele begynte i 1969, da rektor Tyson ved Witcham Primary School måtte å samle inn penger til et nytt bygg. Hans gode venn Les Setchell foreslo en erteskytingkonkurransen - og slik ble en ny, stor sportstradisjon født!

Deltakerne betaler ett pund, dvs. ca. 12 kroner, for å få være med. De blir utrustet med erter og erterør, selv om det også er lov å ta med seg sin egen utrustning. Det er det mange som gjør, og det eneste de må ta hensyn til, er at røret ikke er lengre enn 30 centimeter.

Utover det kan det være laget i hvilket som helst materiale og utformet etter eget ønske. Ved den siste konkurransen i juli i fjor gjorde Phil Gurner sensasjon

med erterøret sitt. Han hadde bygget det selv, og utstyrt det med et infrarødt lasersikte!

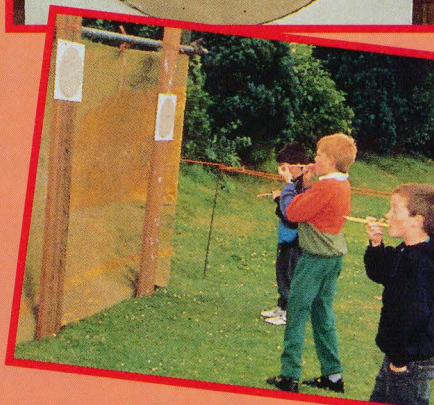
-Det har kostet meg nærmere 2000 kroner i arbeid og materiale, fortalte han stolt. Så misser jeg ikke mer heller da...

Vi merket det. For naturligvis vant Phil. Før kommende konkurranse har han sittet og arbeidet på erterøret sitt, på puben.

-Man skal jo ha tid til å drikke litt øl også, filosoferte Phil med Guinness-stjerner lysende i øynene.

Nå kan det i og for seg gå ganske bra uten lasersikte og lignende ekstrautstyr. Ni år gamle Thomas Walker i juniorklassen hadde laget siktet sitt av en svartmalt piperenser - og jammen kom ikke han til semifinalen også!

Seiersresultatet, tre fulltreff, talte for seg selv.

De aller yngste fikk et visst handicap.

Tidligere nevnte Les Setchell tok seieren i seniorklassen med et helt vanlig, hederlig, gammelt rør, akkurat et slikt som du og jeg hadde en gang for lenge siden. Reglene ved The World Pea Shooting Championship er svært enkle. I de kvalifiserende uttagelsene skytes det fem erter per deltaker, i finalen ti. Et treff i midtsonen gir fem poeng, et treff i ringen utenfor gir tre og et treff i den ytterste sonen gir ett poeng. Så nå vet dere det. Nå er det med andre ord bare å gå ut i hagen og trene til neste VM i juli 1994!

REX FEATURES LTD / LARS BRANDER

Foto:IBL/Rex

De ble kannibaler for å overleve skipsbruddet: **-JEG MATTE SPISE MIN BESTE VENN!**

På et øde rev uten ly og mat var skolekameratene strandet i to måneder.

I to måneder var sju studenter strandet på en helvetesøy fire mil utenfor Argentinas kyst. De var nødt til å ta en forferdelig avgjørelse - å spise kameratene sine eller dø!

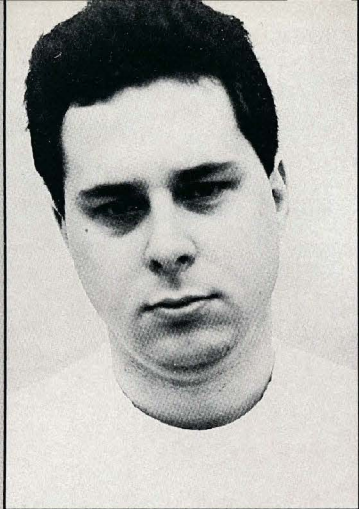
Den verste beslutningen et menneske i dag kan ta er å bli kannibal for å overleve. Men noen ganger finnes det ikke noe alternativ.

Enten blir man kannibal - eller så dør man. Miguel Pina, en av de overlevende fra et grusomt skipbrudd utenfor Argentina, vet hva han snakker om. Han og seks kamerater overlevde ved å spise sine døde venner. Her er hans

egen historie. *Vennene* mine og jeg snakket og ba sammen i flere dager før vi spiste kjøttet fra de døde kameratene våre, inklusive min beste venn Rafael. Våre kameraters lidelser var over, men vi som overlevde marerittet er dømt til å leve med minnene om den grusomme hendelsen resten av våre liv.

Alt begynte en vakker vårdag da vi

bega oss ut på en weekendreise til havs. Vi håpet alle at de skulle bli et herlig eventyr og så frem til et avbrudd fra studiene våre. Yachten vi dro med tilhørte faren til Rafael. Den var drøyt 20 meter lang og utstyrt med alle mulige moderne hjelpemidler, men vi var bare en gjeng med unge gutter og vi gjorde flere skjebnesvangre feil. Rafael lånte båten uten å spørre om lov og uten å varsle verken familiene våre eller kystvakten. Vi dro til havs da det allerede begynte å komme mørke skyer rullende over himmelen. Da vi kom ut på havet begynte været allerede å ble verre, men vi var i godt humør alle sammen. Vi drakk vin, spøkte og

Miguels beste venn ba kameratene om å redde sine egne liv ved å spise av kroppen hans når han døde.

sang. Vi fikk ikke noe fisk, men det spilte ingen rolle.

Det var vårt siste år ved landbruksuniversitetet og vi ville alle minnes studiene som de beste i våre liv. Selv kommer jeg fra Uruguay og skolekameratene mine kom fra Chile, Argentina, Paraguay, ja til og med fra Venezuela. Det var vår siste sjanse til å treffe alle sammen på veldig lenge...

Uten at vi innså alvoret i det, slo stormen plutselig til med full kraft og livene våre skulle snart forandres for alltid. Jeg husker at jeg ble slengt ned av køya mi og i samme øyeblikk hørte jeg noen av de andre skrike.

-Styr mot land, Rafael. Styr mot land! Vi greide ikke å kontrollere båten. Bølgene var opp i mot ti meter høye og båten ble kastet frem og tilbake. Vi klarte å få på oss flyteveste og så ba vi stille til Gud om hjelp. Etter en stund hørte vi et stort brak og yachten gikk i tusen knas. Svære bølger svepte over oss og jeg var overbevist om at dette var slutten for oss alle sammen. Da jeg våknet var det morgen og vinden pep fortsatt rundt ørene på meg. Jeg hadde fått skrubbsår da jeg kastet meg mot klippene på revet så jeg blødde litt, men ingen ben var brukket. Rundt meg hørte jeg svake stønn og jeg forsto at jeg ikke var alene. Jeg levde og det gjorde tydeligvis kameratene mine også! Utrolig nok overlevde alle sammen skibsbruddet og vi befant oss nå på et rev som var omtrent nitti meter langt og tju fem meter bredt. Det var ingen trær der, ingen steder å søke ly, ingen mat. Det eneste som var igjen av den store yachten lå spredt utover blant de skarpe klippene. Alle skolekameratene hadde blitt kastet opp på revet, men fire av dem hadde fått svært alvorlige skader. Rafael hadde et gapende kutt i hodet og de andre tre hadde sannsynligvis livstruende indre skader.

-Det er bare et tidsspørsmål før de begynner å lete etter oss, trøstet min venn Carlos fra Venezuela.

-Det er jo ingen som vet at vi savnes, minte jeg ham på.

Fortsettes side 63

Arkeologene har funnet en forstenet soldat i Kina

Han bærer fremdeles den samme rustningen som for 2 800 år siden:

EN FORSTENET SOLDAT HAR BLITT FUNNET I KINA

Arkeologene gjorde nylig et fantastisk funn under utgravninger i Kina. De fant den forstenede kroppen til en kinesisk kriger, som døde for 2 800 år siden.

Det har i mange år pågått utgravninger i Kina.

Forskere og arkeologer fra hele verden har deltatt i de spennende utgravningene.

Nylig ble det gjort et funn som kanskje ikke er av de mest verdifulle, men som vekker sterke følelser. Man fant restene av en forstenet kinesisk kriger, som har vært død i minst 2 800 år!

-Det er et fantastisk funn, sier arkeologen Kjell Andersson, som var med da soldaten ble funnet i nærheten av den kinesiske byen Sian.

-Undersøkelsene våre viser at soldaten ble knivhugget i ryggen før han ble slengt ned i kvikksanden.

Det var kvikksanden som

bevarte kroppen hans på denne måten. Et fotografi av den nesten 3000 år gamle kroppen viser at den nesten er i perfekt stand. Soldaten bærer fremdeles rustningen sin, som viser at han kriget under Chou Dynastiet.

Den forstenede mannens rustning besto av metallplater, og på hodet hadde han fremdeles hodeplagget sitt som sannsynligvis var laget i silke.

Akkurat som resten av soldaten og klærne hans har den også blitt forstenet under årenes løp. Den døde mannen ser fredfull ut, men forskerne tror at han kjempet hardt for å komme opp av kvikksanden som dro han nedover.

-Det var kvikksanden som drepte ham, ikke selve knivhugget, tror Kjell Andersson. Jeg har aldri sett en så velbevart kropp. Det er helt fantastisk.

-Jeg er overbevist om at vi kommer til å gjøre flere fine funn i dette området, og at denne soldaten bare er den første vi har funnet.

AV SCOTTY PAUL

Foto: IFO

Et lite påskeunder i Tyskland

Elke, som gjorde dobbelt-egg-funnet, trodde knapt sine egne øyne.

-EGGET INNEHOLDT - ENDA ET EGG!

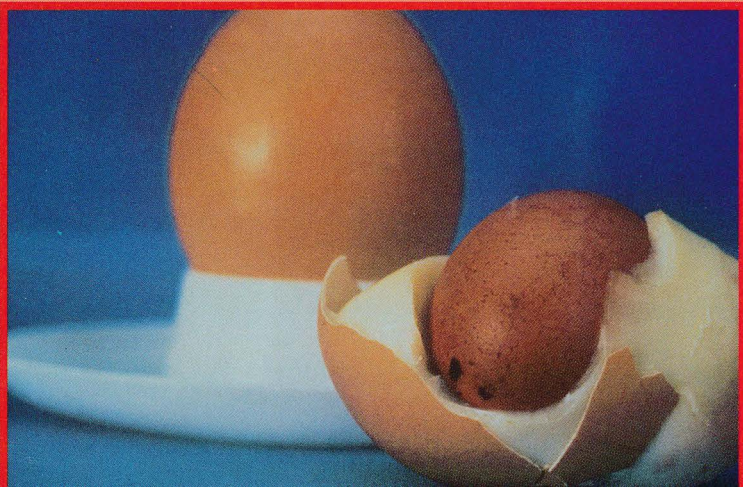
Elke Puntheller fra det store Ober-Hilbersheim på Rhenlandet trodde ikke sine egne øyne da hun påskemorgen i fjor slo toppen av frokostegget sitt. Hun spiste hvitten - og stirret rett ned på enda et egg!

Slikt kan jammen skape forvirring. Der man venter å finne plommen ligger det i stedet et noe mindre egg, med skall. Elke ble helt fra seg og sprang for å ringe en av byens lærere. Han henviste henne videre til Gert Andres - professor i biologi. Han har nemlig høner og høners utvikling som spesialitet. Vi bør kanskje legge til at dette er noe han har studert i hele 16 år. Heller ikke professor Andres kunne forklare fenomenet. Han hadde en teori som gikk ut på at egget hadde vært så lite at det på et altfor tidlig stadium hadde

trillet ned i hønas eggleder, der det hadde fått skall, så hadde det blitt der til neste egg kom. Ved en feiltakelse ble det så innkapslet, som et egg i egget. Ingen, selv ikke professor Andres vet allikevel med sikkerhet om denne teorien stemmer. Høna, nei hun sier jo slett ingen ting. Så var det kanskje et lite påskeunder allikevel, når alt kommer til alt....

IFOT APS /
LARS BRANDER

Ett egg som er med egg - hvordan i alle dager gikk det til?

**Overkjørt
av toget
- 60 ganger!**

-MIRAKEL- HUNDEN SOM IKKE VILLE DØ!

Historien om Roadie begynte i november i fjor. Han var ute med matfar i skogene i nærheten av Nicholasville, Kentucky. Roadie satte etter en vaskehjørn og klarte i stundens hete å forvirre seg opp på jernbanespooret. Toget kom - og ulykken var et faktum. Matfar fant ikke hunden sin. Roadie lå der ensom på sporet med to knuste labber og en kraftig forslått brystkasse. Hver time dundret togene over ham - og stakkaren fikk ikke gjort noe annet enn å bli der han var, i mer enn tre døgn! Til slutt ble han funnet av en jernbanearbeider, som hentet pistolen sin i bilen for å gjøre slutt på dyrets lidel-

-Maken til viljesterk hund skal man lete lenge etter, sier matfar Mike.

Roadie løper like fort som andre hunder, til tross for at han bare har to ben!

Dette er Roadie. En hund med en livsvilje som ikke ligner noen ting. Toget kuttet av to av bena hans, og han ble liggende igjen på sporet i fire dager, men nektet å gi opp. Da han ble funnet, logret han med halen - og Roadie er i dag en sprell levende hund!

En utrolig historie:

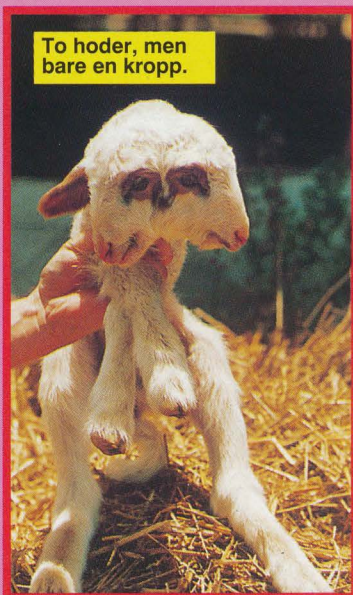
Fire øyne som ser på deg. For en vidvinkel det må bli!

-LAM MED TO HODER!

Dette er ikke aprilsnarr. Dette lille lammet fra Israel har faktisk to hoder.

Avvik som dette forekommer Avisst rett som det er i naturen, men at dyrene overlever, vokser og tydeligvis trives - det er nok mer sjeldent. Slik er i alle fall tilfellet med dette lille lammet, som er født på en gård i Israel. Det har nok uten å være klar over det selv, voldt både hodebry og oppstandelse. Lammet har nemlig to hoder, to par øyne, to munnar, to hjerner - og en kropp! Det er merkelig, men kanskje

To hoder, men bare en kropp.

praktisk. Føler det seg ensomt, kan det jo alltid breke litt - med seg selv!

CAMERA LANDON PRESS / LARS BRANDER

Du sover, jeg ser. Lammet må hvile ett hode om gangen.

Foto: IBL/Camera Press

Fortsettes på side 62

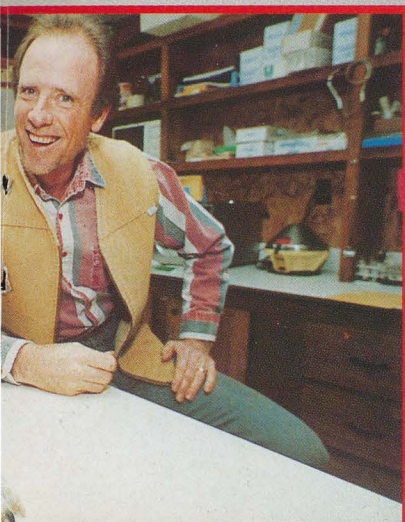
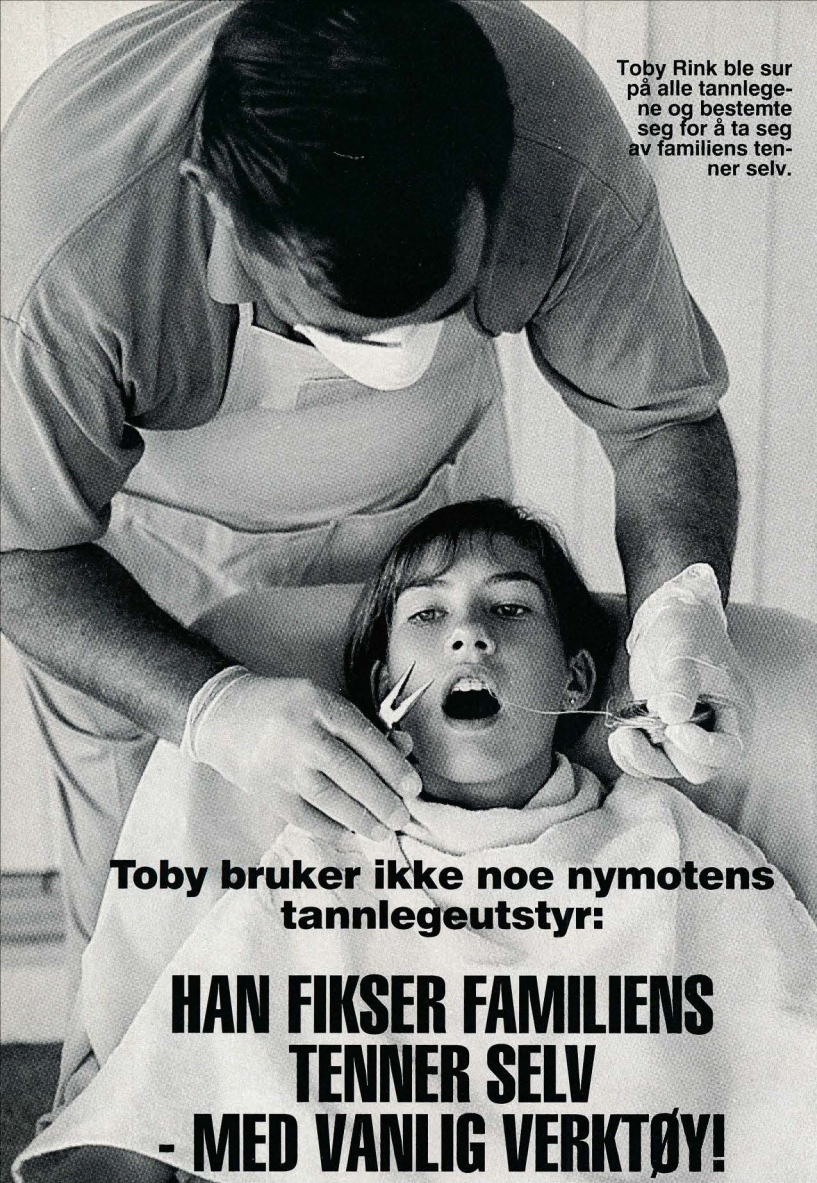

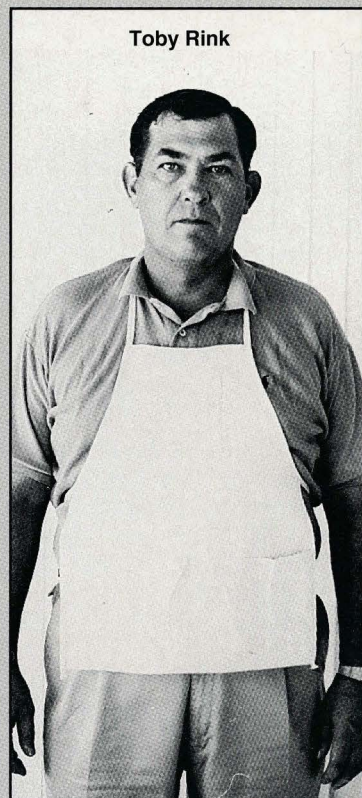
Foto: Transworld/Norge

Toby Rink ble sur på alle tannlegene og bestemte seg for å ta seg av familiens tenner selv.

Toby bruker ikke noe nymotens tannlegeutstyr:

**HAN FIKSER FAMILIENS
TENNER SELV
- MED VANLIG VERKTØY!**

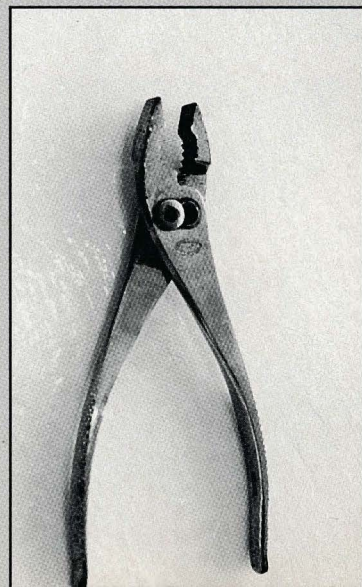
Toby Rink

-Pappa har store hender, og noen ganger gjør det vondt når han borer, sier 13 år gamle Angela. Men tennene mine er hele og pene og når jeg har tannverk så fikser han det.

-Jeg har sagt til Iris og Angie at de ikke får gå til tannlegen igjen, sier Toby. Vi har dessuten spart masse tid og penger siden jeg tok meg av familiens tenner selv.

AV LAUREL BOWIE/
CHRISTINE LINDSJÖO

Lastebilsjåføren bruker vanlig verktøy når han reparerer tenner.

Toby Rink synes ikke noe om dagens tannleger, så derfor fikser han selv familiens tenner ved hjelp av bor, tenger, meisler og hammere - hentet rett fra verktøyskassa!

For åtte år siden tygget lastebilsjåføren Toby Rink på en seig karamell. Eventyret endte med at han mistet en nyinnsatt plombe i en tann og dette forårsaket igjen at han trakk den konklusjonen at alle tannleger er kløner. -Jeg hadde akkurat betalt 500 kroner for å få fikset tannen, og det holdt ikke en uke en gang, forteller

gjør-det-selv-tannlegen Toby.

-Bare en uke før dette hadde kona mi Iris mistet en krone og det kostet en formue å få fikset den.

-Det var det som fikk meg til å lure på hvor mye penger jeg egentlig hadde brukt på tannlegebesøk i løpet av årene, og på hvilket dårlig arbeid de hadde gjort. Da jeg hadde fundert ferdig kom jeg frem til at de nå hadde sett nok til meg og min familie!

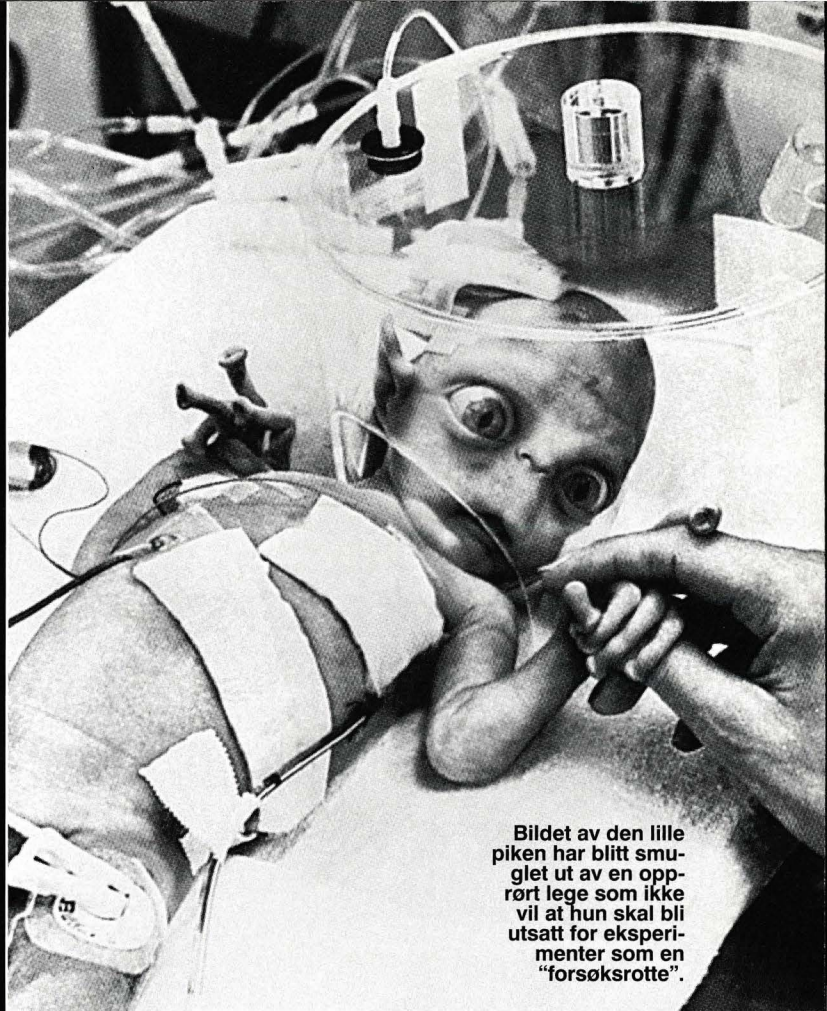
-Hittil har hver eneste tannlege jeg har hørt om klønet på en eller annen måte, og jeg har ikke lyst til å bruke mine hardt fortjente penger på slurv, fortsetter Toby.

-Når en pasients tenner er skitne, så skraper man dem rene, og når man har vondt kan man fylle igjen hullet eller dra ut tannen. Dette kan jeg gjøre med det samme verktøyet som jeg bruker når jeg foretar mindre reparasjoner i huset. Hverken Tobys kone eller datteren Angela har noe i mot at Toby tar vare på tennene deres.

**Hun har
kjempestore
øyne, spisse
ører og mor-
somme suge-
kopp-fingre:**

DEN LILLE ROMPIKEN OVERLEVDE UFO-KRASJET!

I følge topphemmelige dokumenter krasjet et bemannet stjerneskip fra en annen galakse i New Mexico for en tid tilbake. Bare en overlevende ble reddet - en 3 måneder gammel pikebaby!

Bildet av den lille piken har blitt smuglet ut av en opprørt lege som ikke vil at hun skal bli utsatt for eksperimenter som en "forsøksrotte".

Ved et UFO-krasj i New Mexico ble en liten menneskelig pikebaby reddet ved at hun ble beskyttet av en slags metallsylinder, som sannsynligvis ble skutt ut av stjerneskipet før det slo ned i et lite befolket område og eksploderte i et kaos av røk og ild. Nedslaget ble bevitnet av noen Navajo-indianere, som umiddelbart kontaktet myndighetene. I dag verken bekreftes eller avkreftes krasjet eller den lille rombabyens eksistens. Men i rapporten som ble smuglet ut sammen med det merkelige fotografiet, avsløres det at det ble funnet levninger av fire overjordiske vesener i romskipet. Øyenvitner rapporten ble publisert av en lege, som var lei av myndighetenes hemmelighetskremmeri, og deres planer om å utsette den lille babyen for en rekke tester, som blant annet innebærer at man vil dissekere den lilles hjerne! De vil utforske den lille rombabyen, som om hun var en for-

søksrotte, sier den opprørte legen sint. Hun er et levende vesen med en intelligens som sannsynligvis overstiger noe vi hittil har støtt på.

Legen som ikke vil avsløre navnet sitt, forklarer at rombabyen ikke skiller seg særlig fra en normal baby når det gjelder størrelse, utseende og vekt, men sier at der slutter også likhetene.

-Ansiktet hennes ser ut som en karikatur. Hun har enorme, glødende øyne. Når hun ser på meg føles det som om hun ser rett inn i sjelen min!

-Hudfargen hennes er lys blå, fingrene uvanlig lange og smale og fingertuppene er flate og ser ut som sugekopper.

-Nesen er hennes mest menneskelige trekk, men munnen har ingen lepper.

Hun har ingen tenner, men det kan man jo heller ikke vente seg av en 3 måneder gammel baby.

-Det jeg synes er mest oppsiktsvekkende er ørene hennes. De er spisse, akkurat som

Spocks i "Startrek"-filmene, og svært store.

Jeg ble glad da jeg oppdaget at hun hadde hår, det betyr at hun er et pattedyr. Det virker også som om hun har menneskelig kjønnsorgan. Legen sier at fordi hun er et pattedyr, krever hun sannsynligvis brystmelk.

Derfor får hun i dag mormelkerstatning og det ser ut til å fungere bra.

-Det er trolig at en av de døde overjordiske var moren hennes, legger han til. Å finne babyen var fantastisk flaks. Det er en sjanse til å få vite mer om hva som finnes utenfor vårt Univers.

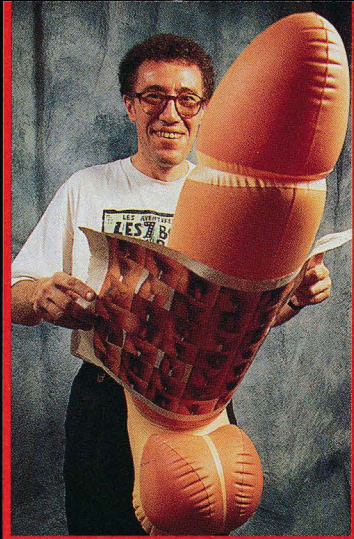
Gjennom å avsløre hennes eksistens så håper jeg også å sette en stopper for myndighetenes planer om å eksperimenter med henne.

Nå får hun kanskje sjansen til å vokse opp og lære oss mer om verdenene utenfor vår egen!

AV TONY CASSIDY/
CHRISTINE LINDSJÖO

Foto: IFOT

-Snart åpner jeg et museum med klenodiene mine, sier Francis.

Francis Mandin med sin store snurrebass i oppblåsbar plast.

turen av sin far Michel Simon. En skuespiller som ikke bare var berømt for sine prestasjoner på scene og filmleerret, men også for sin store og omfattende erotiske samling. For ti år siden begynte Francis selv å samle, og siden da har han med venners hjelp og egen store innsats fått samlet over 1000 forskjellige manndomsymboler fra hele verden. Alt fra antikke fruktbarhetsstatuetter til nåtidens grovt pornografiske "nesten virkelig" kopier. Her finnes det store og små, vakre og vulgære, morsomme eller erotiske. De kan være laget av hva som helst. F.eks. glass, porselen, sten, tre - til og med av sjokolade! -Jeg leker faktisk med tanken på å åpne et museum, sier Francis. Ikke for å sjokkere, så absolutt ikke! Det er fordi dette er vakre ting, som på en måte vitner om hele vår historie og sivilisasjon. En ting kan man imidlertid slå fast etter å ha innsisert samlingen: Mennesker har vært seg selv like i alle tider. Så får pornomotstanderne si hva de vil...

STILLS PRESS AGENCY

Noen er mindre smakfulle enn andre

Å, dette sexgale franske folket...

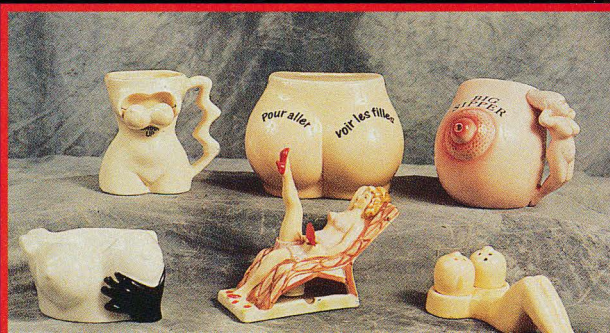
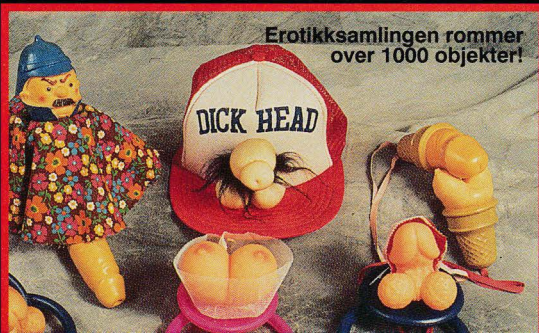
-FRANCIS SAMLER PÅ PENISER!

Frimerker, mynter eller korker er ikke noe som tiltaler Francis Mandins samlermani. Nei, det er penis det skal være - av alle slag og størrelser!

En lignende fascinasjon hadde vi vel i og for seg ventet at ville være forbeholdt damer, men i Frankrike er skik-

kene kanskje anderledes. I hvert fall hvis man heter Francis Mandin. Han arvet denne ublyge interessen for falloskul-

Erotikksamlingen rommer over 1000 objekter!

**Svensken Lizz
Werneroth**

HUN HAR KONTAKT MED DE DØDE

**"Hører du oss...
det er de døde..."
Lizz Werneroth:
"Hører dere meg?
Hallo? Hører dere?"
"Radioen kontak-
ter... vi hører...
kontakt på bånd".
Lizz Werneroth:
"Ser der oss her?"
"Kontakt Ove... Ove
hører... Lidia hører...
vi hører Lidia"**

Denne merkelige telefonsamtalen dutsplilte seg hjemme hos Lizz Werneroth i Vestre Vemmenhøg sør for Ystad i Sverige. I snart 25 år har hun hatt kontakt med stemmer som hun hevder kommer fra "den andre siden". Fra de døde verden! Over kontroll-

Lizz Werneroth, på jakt etter ånder i studioet sitt.

bordet i Lizz' hjemmebygde studio, henger noe som må være verdens rareste antenne.

-Da jeg etter å med løsthengende fraser og enstavelser, ville ha en mer direkte kommunikasjon, for å kunne stille spørsmål og få svar, ble jeg faktisk anvist av de døde om hvordan man bygger en antenne, sier hun. Man pratet om en peileramme, som skulle rettes inn mot sør. Ja visst lyder det som en bløff, at noen skulle ha kontakt med de døde verden, men Lizz er både seriøs og ærlig. Dessuten får hun hjelp av Ebbe Johansson i Malmø, en tekniker som hele sitt liv har syslet med nettopp radio og radiokommunikasjon. For meg er dette også stilt utenfor enhver tvil, at Lizz skulle ha kunnet jukse med innspillingen som innleder artikkelen. For det første visste hun ikke hva Lidia heter, og Lidia er et uvanlig navn. For det andre var det vi

Stemmer fra "den andre siden" kommer inn via en hjemmelaget antenne.

som satte i båndet, og for det tredje hørte vi selv når "åndestemmene" kom inn på båndet, om enn ganske utydelig. Idéen med å høre på den andre siden fikk Lizz av Friedrich Jirgensen. Han døde på slutten av 80-tallet, og hadde viet livet sitt på å spille inn åndestemmer fra radioen.

Forts. sid 55

Foto: Sundberg

For en måte å sette rekord på...

-HAN TAR ARMHEVINGER OVER KNUST GLASS!

**Hvor mange armhevinger klarer du? 10? 20?
Kanskje til og med 50?**

Det er ingenting mot Terry Cole. Han har tenkt å ta flere enn 1700. På en time - og over knust glass!

Terry Cole utfordrer armhevningsverdensmesteren.

Terry Cole er stuntmannen som vil inn i Guinness Rekordbok. Ja, han er der allerede i og for seg. For en del år tilbake klarte han nemlig å balansere 25 melkekartonger på haken i 10,3 sekunder - hva nå det skulle tjene til. Denne gangen handler det om noe langt mer fysisk krevende. Nemlig armhevinger. Landsmannen Paddy Dole er regjerende mester med 1700 på en time. Terry planlegger å ta flere - dessuten planlegger han å sette rekorden, med skarpt, ekkelt knust glass under seg! Mest for å forsikre seg selv om at han ikke engang trenger å tenke på å avbryte og falle sammen... Han trener i skyggen av det veldige Tower Bridge, hardt og målrettet. Han er allerede sikker i sin sak: - Jeg setter rekord!

IFOT /
LARS BRANDER

Betty Green er stolt over katten sin.

**Tiger Stripes
er en fryktet
motstander i
biljardhallen:**

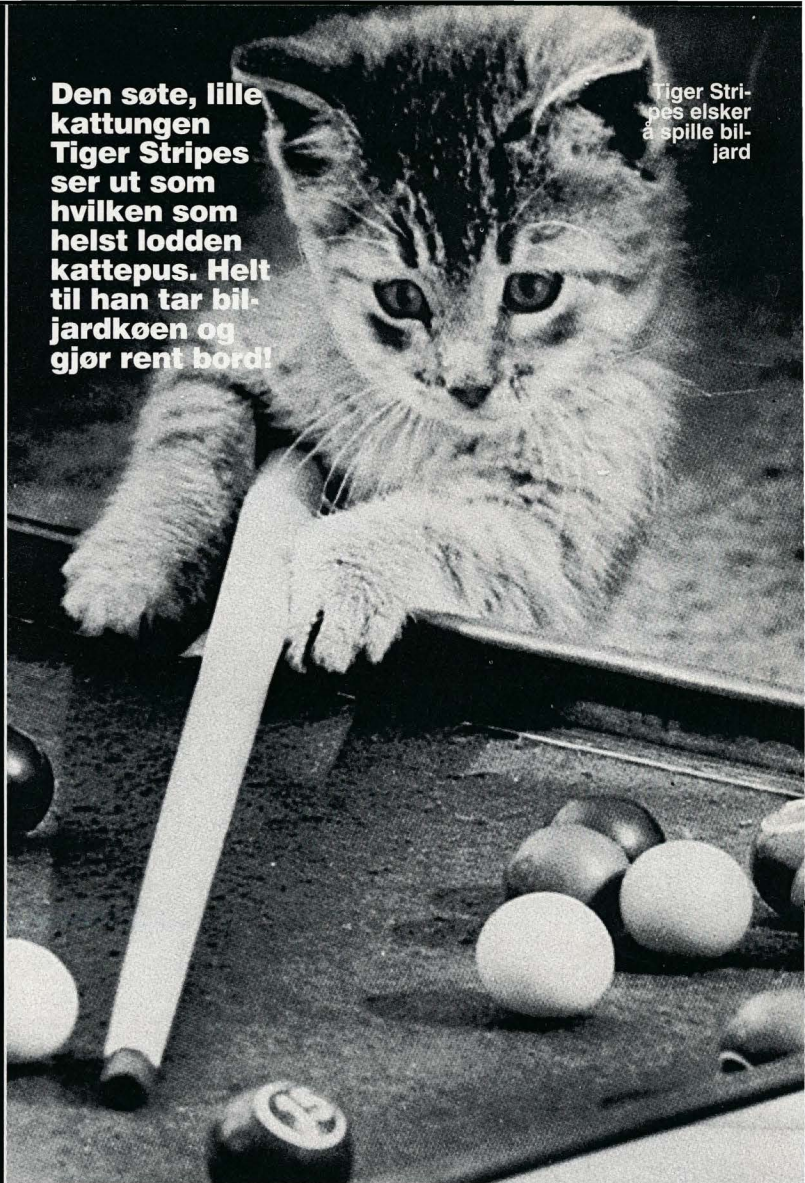
KATTEN SOM ELSKER Å SPILLE BILJARD!

Foto: I/FOT

I Minnesota bor det en katt som kommer til å lage historie. Allerede nå, mens han bare er fem måneder gammel, er han nesten uslåelig

**Den søte, lille
kattungen
Tiger Stripes
ser ut som
hvilken som
helst lodden
kattepus. Helt
til han tar bil-
jardkøen og
gjør rent bord!**

Tiger Stripes elsker å spille biljard

i biljard. I hvert fall på hjemstedet der han har beseiret dusinvis av kvinner og menn.

I reklamen omtales han gjerne som "Minnesota Cats, Verdens Eneste Biljardspillende Katt".

-Han er i en klasse for seg, det er helt klart, sier eieren Betty Green. Jeg vil nødig skryte, men akkurat som "Minnesota Fats", som han er oppkalt etter, så kommer han til å bli mester en dag. Det er jeg overbevist om. Betty, 32, som jobber som bankkasserer, kjøpte Tiger Stripes for noen måneder siden da hun flyttet inn i nytt hus. Hun oppdaget hvor fascinert den lille pusen var av biljard da nevøen hennes en dag hadde med seg et miniatyrbiljardbord hjem til henne. Etter en stund begynte han å klage over at han ikke kunne spille på det siden

I filmen "The Hustler" spiller Jackie Gleason biljardlegenden "Minnesota Fats".

Familien Sokol setter seg aldri til bords uten hjelmene sine på

I familien Sokols hjem spiser ingen uten hjelm:

GRINETE SPØKELSE KASTER KASSEROLLER OG STEKEPANNER RUNDT SEG!

Før familien Sokol setter seg til bords for å spise, tar de på seg motorsykelhjelmene sine. Det gjør de for å slippe å få kuler i hodet av alle kjøkkentingene som flyr veggimellom på kjøkkenet!

Siden februar i fjor har Jela Sokol og Shennes to døtre hatt et sint spøkelse i huset. De har gjort alt for å bli kvitt det, men ingenting hjelper.

-Det begynte med at hunden vår satt nederst i trappen til annen etasje og tittet opp og knurret som om det sto noen i trappen, forteller 13 år gamle Joanna. Så begynte vi å kjenne en ekkel søtlig lukt samtidig som vi hørte fottrinn i trappen.

-Det var ingen der, legger 12 år gamle Dorata til. Ingen som vi kunne se i alle fall.

Siden i fjor har den ekle gjesten ødelagt

familiens måltider dusinvis av ganger.

-Kniver, gaffer og tallerkner med mat kan plutselig begynne å fly omkring i kjøkkenet så vi har måttet kaste oss under bordet flere ganger for ikke å bli truffet, sier Jela, som er veldig lei den ubudne gjesten.

-Det har blitt farlig å spise her etter at det gjerne spøkelsen begynte å kaste ting rundt seg. Vi har måttet dukke unna for kasseroller, stekepanner, tallerkner, sølvbestikk og mat. Man kan nesten si at vi har blitt mestere i å dukke unna. Takk og pris for at ingen har blitt alvorlig skadd av angrepene.

For å unngå spøkelsen sin te utbrudd spiser familien så fort de kan, og når været tillater det spiser de utendørs, sier Jela. For det er jo ikke bare det at alt flyr rundt omkring, men vi blir tilgriset av matrester og sauser også. Noen ganger ser vi verre ut enn 1-åringer som spiser selv! Spøkelsesjegeren Roman Bugaj er overbevist om at familien Sokol er offer for en poltergeist. Slike fenomen inntreffer ofte når det finnes tenåringsjenter i familien.

-Det er en destruktiv poltergeist, sier han. Jeg vet ikke hvem han er, men en ting er sikkert. Han bodde og døde i familien Sokols hus før de kjøpte det, og jeg tviler på at han kommer til å flytte. Jela vet hva det betyr, og sukker oppgitt.

-Kunne jeg bare få solgt huset, sier hun, men det er jo ingen som vil ha det. Og det er jo ikke så rart!

AV SCOTTY PAUL/
CHRISTINE LINDSJÖ

Foto: FOT

kattungen slo avgårde ballen med potene sine.

-Jeg syntes det så så søtt ut, så jeg gikk til lekebutikken dagen etter og kjøpte et eget biljardbord til Tiger Stripes, sier Betty.

-Jeg vet det høres utrolig ut, men han slo ballene ned i lommene med potene og fisket dem så opp igjen for å kunne leke mer! Først tenkte jeg ikke så mye over det. Ikke før jeg en dag kom hjem fra jobben og så hvordan han satt på bakken og holdt køen mellom forpotene sine. I slutten av uken slo

han ned hver eneste ball i lommene. Betty tok med seg lille Tiger Stripes til biljardhallen en dag for at han skulle få prøve å spille ved et stort bord.

-Alle ville se på Tiger Stripes spille, så eieren ordnet en del matcher, forteller Betty. Den første kampen gikk ikke så bra, men da han vente seg til publikumet gikk det bedre. Etter den imponerende debutten fikk Tiger Stripes sjansen til å vise frem talentene sine i noen lokale kamper, og til slutt begynte navnet hans å dra folk.

-I den første kampen gjorde han det ikke så bra, men han hentet seg inn og ble med helt til finalen. Betty er den første til å erkjenne at katten har en fordel i det å kunne stå på bordet. Da kommer han jo gå nærmere ballen for å kunne treffe den med den lille biljardkøen sin. Hun påpeker også at hun må peke på de ballene han skal treffe. -Ingen har noe å innvende på det. De synes bare det er morsomt å spille mot en katt.

AV BILLY STEELE

Kunst som er rene dynamitten...

-FLERE SPRENGEMNER TAKK, SA SKULPTØREN

Rene pikedrømmen, synes Chantal om jobben sin som dynamittskulptør.

Det kommende kunstverket senkes ned i sprenggropen. Pang!

Enda et stykke kunst.

Den franske skulptøren Chantal Cottet bruker mer dynamitt og sprengemner i kunsten sin enn det tradisjonelle stemjernet og hammeren. Med elegant resultat, skal vi kanskje legge til.

Metoden er sant nok uvanlig og Cottet ramlet praktisk talt over den da hun i 1979 fant en gassbeholder som hadde eksplodert. Hun ble fasinert av effekten eksplosjonen hadde hatt på metallet. Hun bestemte seg for å bruke teknikken i kunsten. Siden da har hun finpusset teknikken på gården ute i Pouilly Gallerand, hvor hun bor sammen med mannen sin. Det er en besværlig, tidkrevende og ikke så lite risikabel metode. Chantal Cottet begynner med å måle styrken på ladningen hun skal bruke. Det er selvfølgelig en vurderingssak, men den er svært viktig å gjøre. Tar man i for mye blir det nemlig ikke mer skulpturer for Cottets del her på jorden... Ledningen plasseres i en forsterket metallsylinder, som

Denne gangen ble det en liten romgutt!

plasseres på den tiltenkte skulpturen. Den dynkes med vann og detoneres - og først nå ser Cottet hva det er hun vil gjøre. Finpusningen forgår på en mer tradisjonell måte, men detonasjonene er grunnen, dessuten kan hun benytte seg av mer enn en bit. Ett problem er det allikevel. Cottet sprenger utendørs og ikke langt fra atelieret hennes passerer ett av de franske hurtigtogene. Adminis-

trasjonen på jernbanen vil definitivt ikke ha den eksentriske damen ute på engene med dynamitt og stubin i hendene. De har tilbudt henne store summer for å få henne til å selge jorden og forlate gården. Det vil Chantal Cottet slett ikke. Hun har tenkt å bli. Alt for kunsten, og kunst er dynamitt!

EUROPA PRESS /
LARS BRANDT

Det er krisetider, men slett ikke for Simon Cunliffe-Lister, 15, i England. Han har arvet utrolige 120 millioner kroner. Ganske ufattelig for en gutt på 15 vil vi tro. Nå lever han et liv i like utrolig luksus.

Et liv i luksus og overflod

-GUTTEN SOM ARVET 120 MILLIONER KRONER!

Det blir naturligvis frokost på sengen hver dag.

Simon Cunliffe-Lister er født og oppvokst på en prestegård i Masham i North Yorks, England. Her hang det bilder av popstjerner på veggene, og her sprang han rundt og lekte - som en hvilken som helst unge. Så ble brått hele hans verden forandret. En kusine av faren hans døde - og testamenterte på forhånd den største delen av formuen sin til Simon! Hvorfor har ikke jeg noen slike slektninger, tenker du kanskje. Det tenker vi også. Simon aksepterte testamentet, kanskje ikke helt uventet, og nå lever han sine unge dager i luksus og overflod. Han har sitt eget slott, Burton Agnes Hall utenfor Brighton, Humberside. Han har en egen butler som heter Stuart Wallington. Hver morgen klokken kvart over ti blir han vekket av butleren, som på sølvfat serverer en kopp te og dagens utgave av The Sun. Etter det tar Simon seg et bad i det enorme badet, hvor det henger ekte oljemalerier på veggene. Alle møblene i soverommet er dessuten antikke - bortsett fra Simons gamle datamaskin! Etter en liten spasertur gjennom den 17 meter lange Storsalen med sitt ornamenterte tak drøye 8 meter opp i luften, inntar Simon frokost. -Det er fremdeles uivirkelig for meg, dette livet, sier han. Masham kommer nok alltid til å være "hjemme" for meg, men jeg har

jo arvet eiendommen så jeg får venne meg til tanken. Jeg klager virkelig ikke! Om formiddagen hjelper han sin mor Susan ute i den svære hagen med kringliggende parkområde. Den er åpen for allmennheten. I blant spiller han sjakk med mamma på den store utespillplassen. Så tar han kanskje de tre labradorene Tower, Tito og Tessa på en lang tur i skogen. Klokken 13 serveres det lunsj av butlerens hustru Jaqueline. Førsteklasses mat og aldri brødskiver. Det ville nok ikke mangemillionæren Simon være fornøyd med, i følge Jaqueline. Om ettermiddagen spiller vår unge venn gjerne golf, ser på såpeoperaer på TV, og nyter livet. Dette er, som dere sikkert forstår, i ferier og i helgene. Ukedagene tilbringer Simon på internatskole i Winchester. En svært dyr sådan, som krever 120 000 kroner i året for en elev. Simon har selvfølgelig råd til det. Ved halvfem-tiden pleier han å ta seg en dukkert i innendørssvømmebassenget. Klokken fem er det tetid, så spiller han saksofon med kameratene i bandet Shagwag. Eller så spiller han piano i Den Store Hallen, og kvart over ni serveres det middag i matsalen. Her spiser millionæren Simon en tre retters meny, omgitt av vakre møbler og dyr kunst. Englands mest ettertraktede skolegutt, blir han kalt. Han har allerede en kjæreste, så hvis noen

interesserte leser dette er nok ingen vits i å prøve seg. Kjæresten heter Helen Peacock, også hun er 15 år gammel. Så Simon rødmer herlig hver gang vi nevner navnet hennes...

Hva gjør man når man arver et slott og 120 millioner? -Man klager i alle fall ikke, sier Simon.

Foto: Rex/IBL

Simon ville ikke gjøre slotts-personalet arbeidsløse - så nå har han egen butler!

En herlig dukkert i svømmebassenget før tetid.

**Han er bedre enn
både Elvis og
Michael Jackson:**

4 ÅR GAMLE RODRIGO ER EN SENSASJON!

**Han er bare 4 år, veier
mange kilo og lanse-
res nå som et av de
heteste nykommerne i
Brasils popverden. De
som har hørt på ham
sier at han lyder som
en blanding mellom
Elvis og Michael Jack-
son. De spår ham en
lysende fremtid.**

Foto: IFOT

113 kilo tunge Rodrigo Vasconcelos er på vei til å bli en stor stjerne, og det ikke bare med tanke på størrelsen.

Den fantastiske 4 åringen holder allerede på å spille inn sin første LP - "Lard Rock" - og de som har hørt ham synge sier at han har en fantastisk stemme.

Dessuten er den unge barnestjernen en scenebagavelse. Han elsker å opptre og han gjør sin helt egen variant av Michael Jacksons "Moonwalk". Rodrigo kaller sin dans for "Jupiter Jump".

-Han kommer til å ta verden med storm, spår guttens agent og

Rodriggo er bedre enn både Elvis og Michael Jackson - tilsammen, sier beundrerne hans.

4 åringens mamma ser ut som en pusling sammen med sin 113 kilo tunge sønn.

manager Roberto dos Santos. Folk har allerede sammenlignet ham med Michael Jackson, men jeg synes faktisk at han er bedre enn både Jackson og Elvis - tilsammen.

Denne gutten er ganske enkelt født til å bli superstjerne. Rodrigo, som en gang var verdens største baby, fikk store oppslag i 1992 da han løftet en bil og hjalp løs en mann som satt fast under den.

Da var kjempegutten bare 3 år, men han var jo 160 centimeter lang og veide drøyt 100 kilo allerede da!

Merkelig nok så var det nettopp

Doktor Ann Ling Yan stoppet rabies ved hjelp av akupunktur.

Lykkes man ikke første gangen, så er det bare å prøve igjen og igjen... og hvorfor ikke med noe som aldri har blitt forsøkt før?

Den kinesiske legen Ann Ling Yan ble stilt foran en vanskelig oppgave da en av pasientene hennes kom til sykehuset med sin rabiessmittede, men høyt elskede alaskahund Shakla. Visselig visste eieren at det ikke finnes noe kjent botemiddel mot rabies. Samtidig visste han at han ikke ville gi opp, så han tok Shakla med seg til doktor Ling Yan i et siste desperat forsøk på å redde henne. Doktor Ling Yan funderte og funderte. Til slutt kom hun frem til at det eneste som hittil ikke har blitt forsøkt på rabiessmittede dyr var akupunktur. Sammen med eieren bestemte de seg for å prøve dette som en siste mulighet til å redde hundens liv. Nå! etter nå! ble stukket forsiktig inn i Shaklas snutere-

denne innsatsen som ble starten til hans nye karriere som popsanger. Hans nåværende agent, dos Santos, så tilfeldigvis gutten på TV og så med en gang at "Rodrigo ikke bare var selvstendig og trygg på seg selv, han hadde dessuten en fantastisk utstråling og en nærværendehet, som man sjelden ser hos et barn."

-Jeg kontaktet Rodrigos foreldre og sa at jeg ville gjøre ham til stjerne, forteller dos Santos. Vi begynte å gi ham sangtimer og han elsker det.

-Vi kunne naturligvis ha ventet et

Den rabies-smittede hunden fikk hjelp på en ny måte:

KINESISK AKUPUNKTUR LEGET SYK HUND!

60 nåler i snuta gjorde Shakla frisk igjen

gion for å få i gang impulser, som i sin tur skulle avbryte sykdomsforløpet før den spredte seg til hjernen. Et 60-talls nåler ble det alt i alt, og da behandlingen var ferdig kunne man bare konstatere at

eksperimentet var vellykket! I dag er Shakla en frisk og glad hund igjen og matfar er lykkelig over at han på grunn av sin stahet lykkes i å redde sin beste venn.

AV WWN

Foto:IFOT

år med å lansere ham, men jeg ville se hva han kunne presentere i studio, og derfor fikk han begynne å spille inn sin første plate i høst. Allerede i desember hadde vi spilt inn syv sanger. Pluss klassiske hitlåter som "Hound Dog", "R-E-S-P-E-C-T" og "House of the Rising Sun". Folk er fasinert av Rodrigos stemme og den første singelen ser ut til å selge til gull på bare noen uker.

-Vi håper å kunne slippe LP'en over hele verden snart og vi planlegger en turné i USA i sommer. Rodrigo er på vei til å bli multi-

millionær påstår agenten hans, men han lar ikke fremgangen gå til hodet på seg.

4-åringen har allerede avsatt 25 prosent av inntektene sine til den katolske skolen hvor han selv er elev. Dessuten reiser han rundt og underholder barn på barnehjem og sykehus over hele Brasil.

-Jeg liker å synge og danse og gjøre de syke barna glade, sier Rodrigo. Det føles godt å kunne gjøre det.

AV MARK JOHNSON/
CHRISTINE LINDSJÖ

-Mest av
alt lengter
jeg etter et
bad! sier
innelåste
Peter
Hawes.

I protest mot engelske myndigheter

**-TIM REISTE
6 KILOMETER
GJENNOM
AVLØPS-
RØRENE!**

**Den 26 år gamle canadie-
ren Tim Imough utførte
reparasjonsarbeide nede
i et avløpsrør. Plutselig
kom det en kjempebølge
av forurenset vann og dro
ham med seg på den
mest motbydelige ferd
man kan tenke seg!**

Brakka er rene forter
- dører og vinduer er
sveiset igjen.

-PETER HAR SITTET INNELÅST I 154 DAGER!

**Peter Hawkes synes slett ikke synd på fanger
som klager over forholdene i engelske fengsler.
Selv har han nemlig sittet inneåst i 154 døgn -
helt frivillig!**

Det er nemlig en protestaksjon
det handler om. Peters kone
Jenny drev tidligere et kafé- og
kioskforetak i en mobil brakke.
Den var plassert ved vei A47 i
Wisbeck, England.

Forretningen gikk bra helt til
myndighetene kastet øynene
sine på henne. Det mente kaféen
var en trafikkfare, og beordret
henne til å flytte.

-Det kan jeg ikke, svarte hun.
Myndighetene stod på sitt, og
det var nå ektemannen Peter tok

saken i sine egne hender. Han
kysset Jenny farvel og tok plass
i brakka. Med seg hadde han en
TV, hermetikk, tørrmelk og
annen proviant, bøker og kryss-
sord. Så fikk han venner av seg
til å til å sveise igjen dør og vind-
uer. Så nå, i skrivende stund har
han sittet der inne og sturet i 154
dager.

-Jeg lengter etter et bad, sier
han, og en skikkelig spaseretur,
men jeg gir meg ikke. Det er på
tide at myndighetene i dette lan-
det innser at man ikke kan
behandle anstendige og hardtar-
beidende mennesker som man
vil! Det har han jo rett i, men vi
får se hvem som vinner, Peter -
eller byråkratene.

EMMA CAMPBELL/
LARS BRANDER

Vi gir oss ikke! sier Peters kone
Jenny.

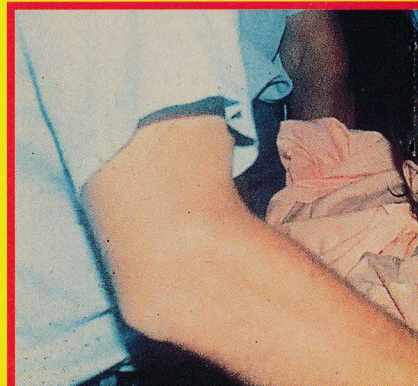
Foto:Rex/IBL

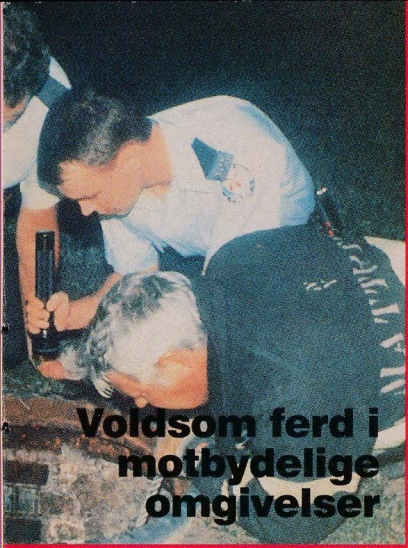
I mer enn en og en halv time bruste
l vannet frem, og Tim hadde for
lenge siden gitt opp håpet om å
komme opp til bakken igjen. En
pumpestasjon reddet ham miraku-
løst. Han var utmattet, men tross alt
i live da han ble reddet.

-Bølgen førte meg nedover med vold-
som kraft, fortalte han etterpå. Det
var som å bli truffet av et tog i fart.
Jeg var overbevist om at jeg kom til å
drukne! Tim holdt på med repara-
sjons- og installasjonsarbeide nede i
et rør på 135 centimeter da han plut-
selig fikk høre lyden av fossende
vann - like øredøvende som torden!

-Jeg hadde stått i 4 decimeter illeluk-
kende avløpsvann, og det var ille nok.
Det var allikevel ingenting mot det
som var på vei gjennom rørene. Bøl-
gen hadde en utrolig kraft og jeg
hadde ingen mulighet til å holde meg
fast. Jeg ble feid med - som en kork!
Tims arbeidskamerater varslet

Tim ble funnet - uten store
skader, men illeluktende...

Voldsom ferd i motbydelige omgivelser

Redningsmannskapet måtte lete på måfå i kloakksystemet.

umiddelbart sine overordnede, som like snart tok kontakt med en ekspert på Torontos avløpssystem - Kevin Pumphrey. Pumphrey skyndet seg til nedgangshullet Tim forsvant i, og fikk vite akkurat hvor mye klokken var da ulykken skjedde. Så forsøkte jeg å beregne hastigheten på bølgen, sier han. Det var omtrent 50 nedgangshull mellom denne og pumpestasjonen. Nå gjaldt det å finne ut i hvilket hull vi hadde best mulighet til å få tak i ham. Vi visste, at nådde han pumpestasjonen, da var det ute med ham. Da var det slutt. Så ille gikk det heldigvis ikke. Pumphrey tok sine beregninger, og valget falt på nedstigningshull nr. 11. Han gikk selv ned i mørket, sørpa og stanken, han ropte Tims navn av sine fulle lungers kraft - og han fikk svar!

Tim Imough hadde av egen kraft klart å stanse ca. 15 meter derfra ved å sette ben og armer i spenn mot de sleipe veggene.

-Da jeg fikk høre Kevins stemme, sier han, da visste jeg at dette nok skulle gå bra. Med en livline rundt magen gikk Kevin Pumphrey selv og hentet Tim. Til tross for den 6 kilometer lange ferden gjennom avløpsrørene hadde han bare fått noen småskrammer. Han var snart på beina igjen etter ulykken, takknemlig til Gud - og Kevin Pumphrey!

SUSAN JIMISON /
LARS BRANDER

Foto:IFOT

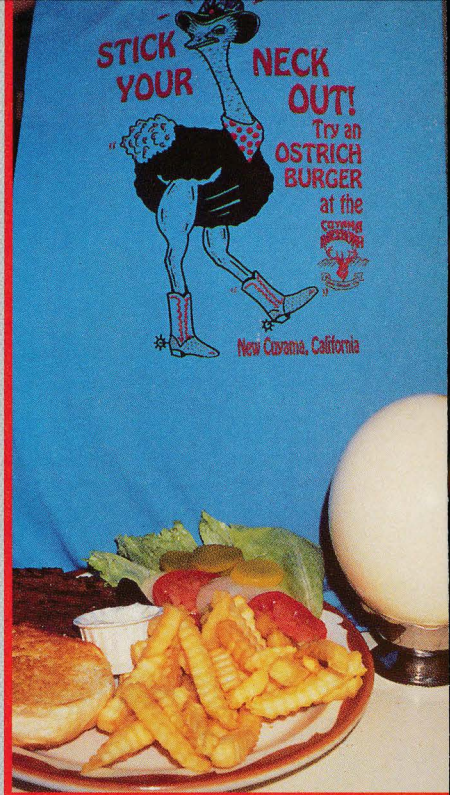
Ny trend blandt engelske bønder

-SATS PÅ STRUTSER!

Da Francis og Linda Ayres startet Englands første strutsefarm trodde folk de var gale. I dag finnes det over 30 slike farmere - og man regner med at antallet skal tredobles i løpet av et år!

Det har nemlig vist seg å være svært lønnsomt og fø opp struts. En høne legger 100 store egg på ett år - og kjøttet lanseres som en delikatesse på de aller fineste restaurantene i London! På Chez Garard i West End, serveres det både grillet og stekt struts med en mengde ulike sauser. Britiske gastronomer tviler allikevel på at strutsen vil nå ut til frysediskene. Engelskmenn er av natur og tradisjon svært skeptiske til kulinariske nyheter. Har man klart seg med beans on toast, fish and chips og roastbeef med peppersaus og yorkshirepudding i flere hundre år, ja, så kan man vel gjøre det en stund til...

Nei, mener ekspertene, strutsen er egnet for folket som sliter stolene på pubene. Dessuten har lanseringen vært svært vellykket i mange andre land. I Sør-Afrika, Israel, Australia og ikke

Har man en litt tynnere lommebok, kan man prøve en strutseburger!

minst i USA, der f.eks. Buckhorns burgerbar i New Cuyama, California, kan friste med en skikkelig strutseburger! Strutsekjøttet er svært kalorifattig, og fileten er så fin at den praktisk talt kan spises rå. Dessuten er de jo verdens største fugler, så man kan få opp i mot 50 kilo brukbart kjøtt av hver struts. Det sier seg selv at en skikkelig strutsefarm - det er noe å satse på det!

Strutsefilét er det siste på fine restauranter i England.

REX FEATURES / LARS BRANDER

Foto:Rex/IBL

**Hun ser
ut som en
skjønnhets-
dronning:**

PENE SHARON LIVNÆRER SEG PÅ SJOKOLADE!

Den søte godteributikkeieren Sharon Tellmeister elsker jobben sin. Ikke minst fordi hun er en sjokoladefantast. Siden 1984 har hun ikke spist annet enn sjokolade. Alt annet får henne til å føle seg dårlig.

-Når jeg blir sulten har jeg bare lyst på sjokolade, sier Sharon. Ikke noe annet. Jeg liker å drikke sjokolademelk, jeg liker lys sjokolade, mørk sjokolade, hvit sjokolade. Jeg nyter smaken, duften, fargen, konsistensen.

Jeg blir sugen bare jeg tenker på det. Sharon har regnet ut at hun spiser ca. en kilo sjokolade om dagen og hun spiser sjokoladekaker, sjokoladepraliner, sjokoladepuddinger og drikker sjokolademelk. Selv sier hun at den ensidige kosten ikke skader henne - tvert i mot.

-Jeg har aldri følt meg bedre i hele mitt liv, sier Sharon, som åpnet sin egen godteributikk for fire år siden.

-Jeg har masse energi, ingen hudproblemer og jeg har ikke hatt hull i tennene på årevis.

Legen min sier jeg er dum som spiser en så ubalansert kost, men så lenge jeg føler meg bra fortsetter jeg.

Jeg har til og med gått ned i vekt siden jeg begynte "sjokoladedietten" min!

Sharons merkelige matvaner begynte da hun var gravid og ventet sin nå 10 år gamle datter.

Hun oppdaget at hun kunne spise sjokoladekaker og alt annet som inneholdt sjokolade døgnet rundt.

-Allerede da jeg bare var noen uker på vei begynte jeg å lengte etter sjokolade, sier

34 år gamle Sharon Tellmeister sverger på at hun holder seg frisk, slank og i form ved hjelp av en merkelig diett som består av - sjokolade, sjokolade og sjokolade fra morgen til kveld!

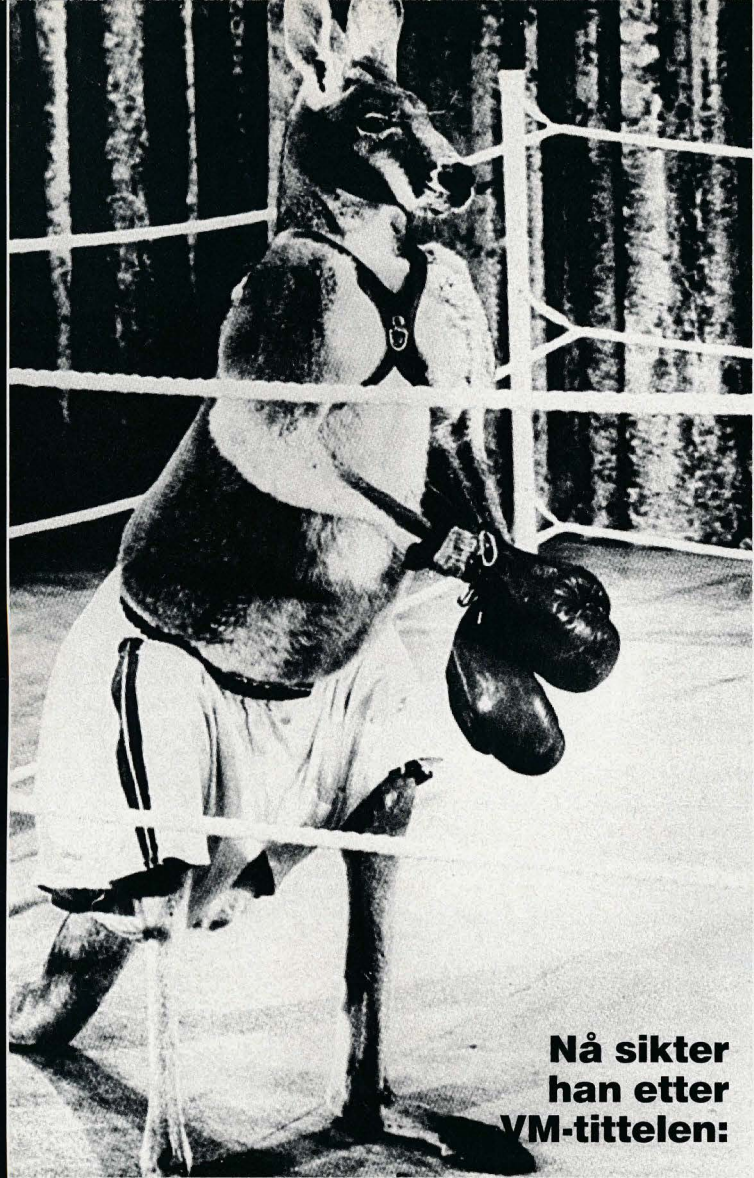

Hun har en flott figur, jenta som har valgt å aldri bli fet, og som kun ernærer seg på usunne produkter.

Sjokoladespisende Sharon er slank og frisk.

Hver dag spiser Sharon minst en kilo sjokoladeprodukter.

**Nå sikter
han etter
VM-tittelen:**

AUSTRALIAS BESTE BOKSER - ER EN KENGURU!

En skikkelig bokserkenguru ved navn Kit har deltatt i 19 boksekamper og vunnet hver eneste en. Derfor krever treneren hans at den dyktige kenguruen skal få spille mot - selveste verdensmesteren i tungvekt!

Sharon. På ni måneder spiste jeg ikke noe annet. Jeg spiste sjokolade til frokost, lunsj og middag. Legen min prøvde å få meg til å spise andre ting, men jeg kunne ikke - jeg ville bare ha sjokolade. -For å ikke skade fosteret tok jeg vitaminer og da hun ble født var hun frisk og

helt normal, men min lengsel etter sjokolade avtok ikke. Siden da har jeg bare spist sjokolade. Sharon sier at hun gir datteren sin vanlig mat, og at hun ikke bare selger sjokolade i butikken sin. Selv er hun allikevel aldri sugen på noe annet enn sjokolade.

Kenguruen Kit liker å bokse og hit-til har han ikke tapt en eneste kamp!

Da bokseren Duncan Paul, 50, la hanskene på hyllen trodde han at det var slutt for boksing for hans vedkommende. For to år siden reddet han livet på en kenguru ved å kjøpe den, og snart ble en gal idé formet i hodet hans.

-Jeg lurte på hva jeg skulle gjøre med den store kenguruen, sier Duncan. Så kom jeg på at jeg kanskje skulle få ham til å bokse. Jeg hadde hørt om at man hadde kengurukamper før i tiden og jeg bestemte meg for å se om det virkelig gikk an. Det gjorde det.

-I samme øyeblikk som jeg satte hanskene på Kit virket det som om han forsto hva han skulle gjøre. I løpet av noen uker hoppet, bokset og dukket han som en ekte Muhammad Ali.

Hittil har den store kenguruen deltatt i ikke mindre enn fjorten kamper i mellomvekt og fem i tungvekt - og han har vunnet hver eneste kamp!

-Han er den beste bokseren jeg har møtt og jeg synes han burde få kjempe om VM-tittelen, sier Duncan. Hvis verdensmesteren ikke tør å møte Kit er han en feiging synes jeg. I fjor reiste Duncan og kenguruen hans for første gang til Singapore for å delta i noen oppvisningskamper. Der er det vanlig at mennesker bokser mot kenguruer.

-De har til og med et spesielt bokseselskap og kampene har de samme reglene som vanlige boksekamper. Kit slo dem sønder og sammen!

Han vant hver eneste kamp, ingen klarte mer enn to runder med ham.

-I år reiste vi dit igjen og så sent som i forrige uke ble han mester i selskapet, da vant han nemlig på knockout etter ett minutt og 31 sekunder.

-Han er uten tvil den beste bokseren i verden! Derfor har Duncan tenkt at hans langhalede venn skal få kjempe mot verdensmesteren i boksing.

-Kit fortjener å få sjansen, sier Duncan og sukker. Jeg antar at alle er redde for å tape mot en kenguru.

AV JOE BERGER/
CHRISTINE LINDSJÖ

-Jeg tenker ikke på det engang, sier hun. Er det ikke sjokolade så spiser jeg ikke - det er min enkle livsfilosofi.

AV BEATRICE DEXTER/
CHRISTINE LINDSJÖ

Foto: FOT

Bli flammesluker på en dag - det var en utfordring for eventyrerne.

Her var det hett!

-EN LEKSJON I KUNSTEN Å SLUKE FLAMMER!

Flammesluking er et merkelig begrep. Det er nemlig ikke det man gjør. Man sluker ikke, man blåser - og medlemmene i eventyrklubben **SPICE** fikk forleden lære seg kunsten!

Dette er klubben for den som vil ha spenning utover det vanlige i tilværelsen. **SPICE** står for Special Programme of Initiative, Challenge and Exitement. Det er 25 medlemmer i klubben i dag. De har tidligere forsøkt seg på aktiviteter som strikkhopp, turer på jet-ski, farefulle ferder med toptrimmede racerbåter, fjellklatring, og grotteforskning. Da de samlet seg på Magnet Centre i Erdington, Birmingham, skul-

le de forsøke noe nytt. Under veiledning av den profesjonelle flammeslukeren Bob Eager fikk medlemmene lære hvordan trikset gjøres. De lærte å smøre nedkjølingskrem på ansiktene sine, så skulle de gjøre seg klare for den store finalen - å blåse en kraftig ildkule! De fleste klarte det - vi formoder at det kostet en og annen svidd nese og noen øyenbryn...

REX FEATURES /
LARS BRANDER

Foto: Rex/IBL

Kunsten er å forme en ildkule i luften -IKKE svelge flammene

Blodig krig i de amerikanske skogene

-OG DET DREIER SEG OM SOPP...

Man har jo hørt om gullrushets glade dager. Nå har folket blitt smittet av soppfeberen, og det hersker ville tilstander. Det blir brukt skytevåpen for å holde inntrengere borte fra avholdte områder. Mange er blitt skadd - og en har omkommet!

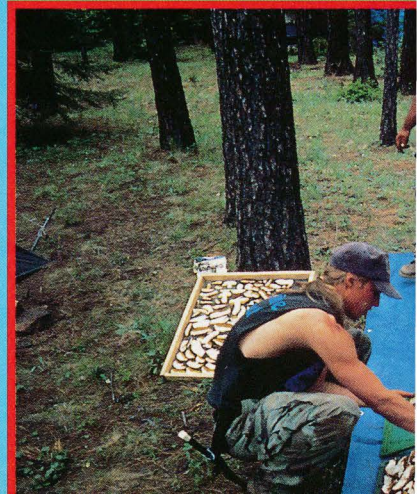
-Det er akkurat som det var under gullrushet på 1800-tallet, sier sheriff James McNellis fra Grant County i Oregon.

Folk er ikke riktig kloke. De skyter først og spør etterpå. Vi har hatt regelrett krig utkjempet her i skogen. Folk har stått på tilhengerne til bilene sine og skutt på folk de anser som inntrengere. Alt det dreier seg om er faktisk - sopp!

Verdifull sopp, bør vi kanskje legge til. Sopp som eksporteres til andre land, ikke minst til Europa hvor plukkerne kan få opp til 200 kroner kiloen. Det betyr ca. 1 600 kroner.

Hvilken annen jobb under slike omstendigheter gir en dagsfortjeneste på 8000 kroner. Så det er vel kanskje ikke så rart at folk bråker og krangler der ute i bushen. Å ta til våpen og vold

Skogeierne er skyteglade og bevæpnet til tennene.

En verdifull vekst - men den er vel ikke verdt å ofre livet for...

er vel allikevel ganske unødvendig, og galskapen har gitt myndighetene store bekymringer. Saken er nemlig den at det er en stor prosent vietnamveteraner blant plukkerne - samtidig som det er mange flyktninger fra Vietnam, Laos og Kambodsja.

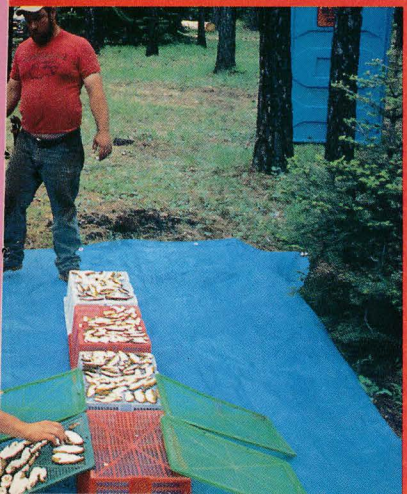
Uoverensstemmelser mellom disse gruppene har blitt hverdagsmat i skogene i Oregon og nord i California. Kampene har dessverre krevd dødsoffer. Politiet står maktesløse og har egentlig bare ett råd å gi til dem som funderer på å gå på soppiakt i de aktuelle områdene: -Hold dere borte, It's not worth it!...

CHRIS FULLER /
LARS BRANDER

Flere har allerede omkommet i "sopp-krigen".

Foto: Transworld/Norge

Klart man må hjelpe gutten, tenkte pappa Mervyn.

Minesveiperen ville ikke starte

-DA RINGTE TIM ETTER PAPPA...

-Vi får ikke startet den, klaget Tim Jacobs til pappa i telefonen. Kan du ikke ta med deg startkablene og komme hit? Det kunne pappa. Da han kom frem var det ikke en bil som ventet ham - men en minesveiper!

En kjempefarkost på 360 tonn. Sjøkadetter fra Thurrock i Essex, England, hadde brukt uker på å reparere og restaurere skipet. Det hadde ligget til havn i Portsmouth i fire år og forfalt en hel del. Guttene hadde allikevel gjort en god jobb på den 155 fot lange farkosten. Skipet var beregnet til å bli brukt under trening og utdanning. Det var bare ett problem som sto igjen. Da de vred om starteren skjedde det ingenting. Det var i denne prekære situasjonen at Tim, 22, kom på den gode ideen å ringe faren. Mervyn kom ned til havnen. Først ble han sjokkert over

synet og overveide å reise hjem igjen, men besluttet seg for å prøve å hjelpe guttene. Han koblet de nesten 20 meter lange startkablene mellom minesveiperen og sin egen bil, og se det, motorene i skipet hostet til og startet! -Jeg trodde først at det ikke skulle gå, sier Mervyn, men farkostenes størrelse spiller egentlig ikke så stor rolle. Prinsippet er det samme, enten det gjelder en bil, en båt eller et fly - det er fremdeles motorer.

REX FEATURES LTD /
LARS BRANDER

Foto: Rex/IBL / REX FEATURES LTD/LARS BRANDER

Med 20 meter lange startkabler var problemet lett å løse.

**Folk tror hun har vært utsatt
for en grusom ulykke:**

AMERIKAS STYGGESTE HUND!

Lady Pink er en så lite pen hund at folk stopper eieren hennes Doris Birkland-Beezley på gaten og spør om hva som har skjedd med stakkaren.

-Hunden min er det vakreste i verden for meg, sier eieren Doris Birkland-Beezley.

Hvor enn jeg går så stopper folk og gisper, sier Doris. - Selv veterinæren var rystet da jeg kom med min lille elskling. Han trodde hun hadde vært utsatt for en ulykke, og lo da han forsto at hun bare var stygg og ikke syk. Lady Pink er en seks år gammel blandingsrase som vant førstepremien i den amerikanske konkurransen "Enquirers Ugliest Dog Contest". Da vi annonserte den morsomme konkurransen i mars, ba vi leserne om å sende inne bilder av de litt mindre pene kjæledyrne sine. Lady Pink var uten tvil den mest "spesielle" av de 144 bildene som ble sendt inn, og hun vant 200 dollar til sin taknemlige eier. Doris, en husmor fra Sunnyvale i Calif er vant til alle blikkene den firbente vennen hennes får. Hunden elsker å sno seg rundt eieren sin hals og Doris minnes: -En dag jeg spaserte med Lady Pink rundt halsen trodde en fremmed at jeg gikk rundt med en gribb der. En annen trodde hun var en stor hårløs rotte. Lady Pink har nesten ikke pels og har vorteliggende utvekster over hele kroppen. Det var den styggheten som fikk Doris til å velge kjæledyret sitt fra et kull på fem. -Det var en skjelvende liten valp så stygg at ingen ville velge henne. Jeg falt rett og slett for henne og hun har gått med mange lykkelige år, sier Doris. Når folk kommenterer hunden hennes, minner Doris dem på at: - Skjønnhet kommer an på øyet som ser, og elsklingen min er den vakreste i verden for meg.

AV WAYNE GROVER

GIKK DU GLIPP AV DETTE NUMMERET?

Nr 2 1994 Uke 6
Kr. 29,50
(inkl. moms)

EN GAL GAL VERDEN

Norges
sprøeste blad
- slår alle rekorder

KUN
HER!

HUN FØDTE
15 BARN PÅ 63
MINUTTER!

Ny trussel fra rommet:

GIGANTISKE ROMSKIP SUGER
OPP ØYENE VÅRE!

BC 745 02

UNGKAREN GIFTET
SEG MED EN HEST!

**Innbetal 40 kroner på postgiro-
konto 08095159355, EN GAL GAL
VERDEN, postboks 250 Økern, 0510
Oslo – så kommer postverket
farende til deg med bladet! Husk å
skrive din egen adresse tydelig på
giroblanketten. Skynd deg til post-
huset, vi har ikke ubegrensede
mengder av bladet. God kvalitet
har det med å bli revet vekk.
NB!!
Vennligs skriv på giroblanketten:
GAL VERDEN NR. 2**

Jamie, Kelly og Michelle gjorde det sensasjonelle funnet.

I bitter dragkamp med forskerne

-BARNA SOM FANT ET FOSSILT KJEMPEEGG

Det var ved juletid i 1992 at Jamie Andrich, 9, og søskenbarna hans Kelly, 8, og Michelle Pew, 6, fant et fossilt kjempeegg i sanddyne ikke langt fra Cervantes på den australske vestkysten. Så snart nyheten var kjent var også striden i gang. En strid med barna på den ene siden - og forskerne på den andre.

Det var en jevn kamp, men Jamie, Kelly og Michelle var til slutt dømt til å tape. Det skal sies at de slett ikke var særlig villige til å gi opp - og spørsmålet er om man egentlig kan anse saken som helt avsluttet enda. Noen dager før julen 1992 fant barna egget i sanddynene ikke langt fra den populære stranden Cervantes. Først forstod de ikke hva det var de hadde funnet, og skulle akkurat til å slå det i stykker med en liten øks, da Kelly og Michelles far dukket opp.

Han forsto at dette kunne være noe interessant, og tok kontakt med forskere for å få vite mer. Det ble lagt frem to teorier. Enten kunne egget komme fra den store elefantfuglen som en gang i tiden levde på Madagaskar. Den ble 3 meter høy og døde ut for minst 2 000 år siden.

I så tilfelle må egget ha flytt med strømmen fra øya, tvers over Det Indiske Hav, for til slutt å bli skylt opp på Australias vestkyst og ble begravet i sand. Egget kunne også vært lagt av den store Dromornithi, en slektning av emuen, som levde i Australia for 15 000 år siden. Uten mer inngående studier, kunne de ikke gi et helt sikkert svar. De ville ta røntgen og lignende undersøkelser, så de ville gjerne beholde egget. Barna sa nei.

Det var deres egg. De hadde funnet det og de hadde også tenkt til å beholde det. Foreldrene oppmuntret dem, som tenkte de kunne selge funnet med tiden og finansiere barnas utdannelse. Et ganske hyggelig bud på 200 000 kom inn allerede de første dagene. 200 000 - i amerikanske dollar...

Fortsettes side 55

Da myndighetene ville ha kloa i egget, gjemte barna det hjemme i garderoben!

Også en måte å sprengre banken på...

-FEST OG FYRVERKERI DA KASINOET BLE REVET!

Skal man først rive kasinoet, så skal man gjøre det med stil. Da 38 år gamle Dunes Tower på The Strip i Las Vegas ble dømt til å rives, gjorde eieren et fantastisk show av saneringen - og 200 000 mennesker jublet og så på!

Det berømte Caesar's Palace ble raskt tømt denne ettermiddagen. -Det var som om pesten hadde vært på besøk, forteller den profesjonelle spilleren Chrissie Domino. Jeg har aldri sett stedet så tomt - og jeg har vært her i mange år! Ikke bare Caesar's Palace lå øde. Også de fleste andre kasinoer og hotell ble tømt. Alle gjestene satte kursen mot The Strip, for å se på når Dune Tower med dunder og brak gikk i minnearkivet. Livet er jo ikke morsommere enn man gjør det, resonerer man i

Fyrverkeri og eksplosjoner. Det hersket rene karnevalsstemningen på The Strip i Las Vegas

Trafikksfarlig avfall

Las Vegas. Og kan man lage show av en så hverdagslig og enkel ting - ja, så hvorfor ikke? Klokken ni om kvelden hadde det samlet seg 200 000 mennesker på gatene rundt Dune Tower. Så da var det bare å sette i gang. Klokken ti kom det en gjeng utkledd som pirater, med en stor kanon fra det nærliggende kasinoet Treasure Island. Dune Tower fikk sin første bredside. I samme øyeblikk trykket eieren Steve Wynn på en knapp, og ild flammert opp i første etasje, så andre, så tredje og så videre helt opp til 24 etasje! Hele prosessen tok 12 sekunder - men scenen kommer nok aldri til å bli glemt av de som var der. -Slikt opplever man bare en gang i livet, sier 35 år gamle Ava Seavey. Jeg følte at bakken ristet - og slikt glemmer ikke en pike, hvis dere forstår hva jeg mener...

Det gjør vi. Steve Wynn var et eneste stort smil og innså like godt som alle andre at dette sannsynligvis var det smarteste reklamekupp han noensinne har gjort.

-Ha det fint, sa han til alle han møtte. For tjue år siden kjøpte han kasinoet for 7 millioner dollar. Nå spanderte han 1,5 millioner dollar på å sprengre det. Hele USA fikk høre om spektaklet og Wynn regner med å få masse gjester når det nye hotellet og kasinoet hans står klart - på akkurat samme sted som Dune Tower ble sprengt og revet! There's no business like showbusiness...

REX FEATURES LTD / LARS BRANDER

Degen etter kvelden før - hele kasinoet er jevnet med jorden!

Nidkjære tjenestemenn finnes overalt

-HAN FIKK POLITIET PÅ NAKKEN PÅ GRUNN AV ET ASKEBEGER!

Det er ikke bare Norge som har nidkjære tjenestemenn i uniform. Spør bare Mark Gabriel fra England. Han vet nemlig...

En grå, fuktig og regntung dag, akkurat som normalt i Marlow, England. Mark Gabriel, 26, kommer kjørende rolig nedover gaten. Litt uoppmerksom kanskje, for plutselig får han det ene hjulet opp på fortauskanten - og noen hundre meter senere blir han stoppet av politiet. -Jasså, hvordan står det til her da? spør konstabel George Pickett og retter blikket mot offeret sitt. Her må du nok blåse i ballongen!

Mark Gabriel gjør som han sier, og det bevises at han er edru. Papirene hans er i orden og bilen OK, men Pickett gir seg ikke så lett. Han peker indignert på askebeget og utbryter: -Hva er så det der??? Mark Gabriel ser overrasket ut. Røyker man minst en pakke om dagen og sitter mye i bilen, blir askebeget som regel gan-

Tøm askebeget - ellers får du bøter! sa politiet til Mark.

ske fullt. Og det er akkurat hva det er - et fullt askebeget.

-Et askebeget, svarer Mark Gabriel enda mer overrasket.

-Jeg må advare deg, repliserer den mildt sagt nidkjære politimannen. Askebeget ditt er for fullt. Du bryter loven av 1988 om helse og sikkerhet i trafikken.

-Heretter må du se til å tømme askebeget minst en gang i uken - ellers kan det få kjedelige følger! Det ble det også, ikke for Mark, men for konstabel Pickett. Mark anmeldte nemlig episoden og politimannen fikk seg en alvorlig reprimande av sin overordnede.

-Vi ber herr Gabriel, så mye om unnskyldning, sier de. Å trakassere folk på grunnlag av hvor ofte de tømmer askebegrene sine - det er virkelig ikke politiets oppgave!

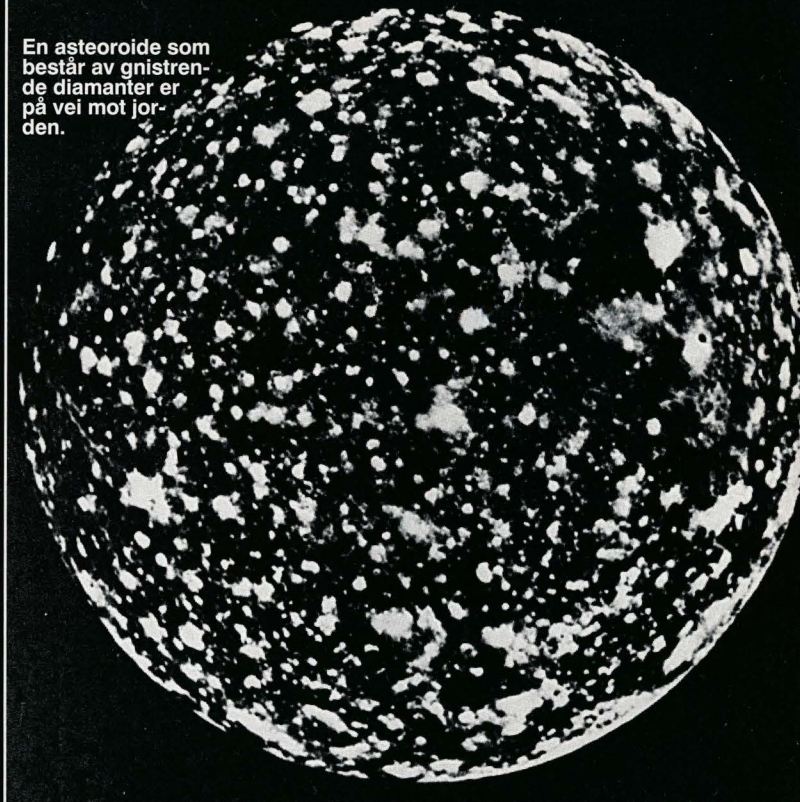
NICK PARKER / LARS BRANDER

Foto: Rex/IBL

Den franske forskeren Bertrand Millier oppdaget den merkelige asteroi- den.

En asteroide som består av gnistrende diamanter er på vei mot jorden.

Gullrushets dager er over, nå gjelder det mer verdifulle ting:

EN GNISTRENDE DIAMANT-ASTEROIDE ER PÅ VEI MOT JORDEN!

I følge NASAs romforskere er en asteroide på vei mot jorden. Det er i seg selv ikke så bemerkelig, men denne asteroi- den er ingen vanlig steinklump - den består nemlig av gli- trende, sprakende diamanter!

Den som er først til mølla....." heter det jo og det gjelder nok for den som finner asteroi- den som er på vei mot jorden. Den skal

visstnok bestå av kun edle stener!

Ikke så rart at romforskerne jobber så svetten siler for å regne ut eksakt nedslags- plass for den verdifulle rom- stenen. Jakten er allerede nå verre enn gullrushet i Ameri- ka på slutten av 1800-tallet. Dessuten er det bare uker om å gjøre før stenen treffer jorden, og som sagt vet man enda ikke hvor.

-Det er reneste lotteriet, opp- lyser en kilde ved NASA, som vil være anonym. Ekspertene våre har regnet ut at asteroi- den vil bestå av

så mange diamanter at pri- sene på de gnistrende ste- nene kommer til å nå bunn- vå selv før asteroi- den har truffet jorden.

-Sannsynligvis er diamante- ne verdt millioner på millio- ner av kroner, fortsetter for- skeren. Hvis de er rene er de ganske enkelt upriselige.

Men som sagt; jo flere dia- manter jo lavere priser. Asteroi- den ble oppdaget i sep- tember i fjor av den franske astronomen Bertrand Millier, men det var de amerikanske forskerne som gjennom infrarøde fotografier og

HUN HAR KONTAKT MED DE DØDE

Akkurat som Friedrich leter Lizz seg igjennom flere tomme frekvenser og bruker en signalgenerator, en slags avansert mottaker med betydelig bedre frekvensomfang enn en vanlig radio. Signalgeneratoren er koblet til en båndspiller.

-Frekvensen 1840 er en av de mange de bruker, men det går best på 1425 kilohertz, altså på mellombølgen, sier Lizz. Stemmene ser ut til å vite det meste om hva som skjer med Lizz, og de følger henne på en merkelig måte i hverdagslivet. En gang hadde Lizz sett hvordan en bilist som kjørte foran henne, kjørte over en liten spurv. Hun ble veldig lei seg over fuglens skjebne.

-Da jeg spilte inn noen dager senere, hørte jeg en barnestemme si: "Jeg skal leke med den spurven". Det var så fint og rørende at jeg satt her og gråt...

Hvor ligger så "den andre siden" og hvorfor tar de døde overhodet kontakt med de levende?

-De har fortalt at de lever i en slags speilverden, sier Lizz. Deres verden er et speilbilde av vår verden og like virkelig for dem som vår verden er virkelig for oss.

"Direkte spill" sier en stemme når Lizz spør hvorfra stemmene sender. "Direkte gjennom spirit", er en annen forklaring fra den andre siden. "Spirit" er det engelske ordet for ånd.

-De tar kontakt med oss for å vise at det finnes en verden utenfor vår, og at vi kommer til å bli like lykkelige der. Da er det jo ingen grunn til å frykte døden lenger, fortsetter Lizz. Kan det da ikke finnes andre forklaringer til slikt? Ikke som jeg vet. Stemmene sier jo at de ser meg, og en gang sa de til og med at de så sigaretten i hånden min. Hvordan skal det kunne finnes alternative forklaringer til slikt?

Hun har også fått bevis av avdøde slektninger, som hennes niese Berit, som har kommet inn på båndet flere ganger.

"Lizz, hører du meg?" var hennes første korte beskjed og det var definitivt hennes egen stemme. En kveld, åtte år senere, da teknikken min hadde forbedret seg kraftig, kom hun igjen og sa: "Lizz, det er Berit", og "Hører du ikke at det er Berit?". Slikt kan man ikke tilkeile! Svenske parapsykologer tror allikevel ikke på Lizz Wernerth. De tror at hun har blitt offer for et sugesjonsfenomen - et resultat av hjer-

nens måte å alltid søke etter meninger, og forsøke å skape mønster i selv det utgrunnligeste radiosus.

-Sugesjonsfenomen, tullprat! Hva det handler om er at man må trene ørene sine, forsvarer Lizz seg med. En flyver jeg kjenner, som har hørt på stemmene, sier at de minner ham om noe som kalles frasiologi, en radiokommunikasjon mellom bakken og luften som det tar tre år å lære seg. Lizz Wernerth har ikke bare fått inn stemmer fra de døde verden, hun har hatt åndebesøk også! I september 1977 døde collien hennes Maximilian, elleve år gammel. Svogeren hennes kalte den alltid for Max. En ny hund som hun skaffet seg begynte plutselig å bjeffe en natt i julen samme år. Lizz våknet og så seg rundt i den tro at det var innbrudd.

-Da jeg snudde meg rundt og så mot døren var den med ett helt opplyst og foran den sto min døde svoger i pysjamas! Han så på meg og lo, og i det øyeblikket var jeg så dum at jeg tente på lyset og da forsvant han med en gang. Klokken var ti over fire om morgenen.

-Da jeg våknet noen timer senere, oppdaget mannen min at veggklokken vår hadde stanset på samme tidspunkt. Halv tolv ringte telefonen og nevnen min fortalte at svogeren min Åke var død. Han hadde dødd mens han sov og armbandsuret hans hadde stoppet ti minutter på fire!

Da Åke senere kom inn på båndet, sier han først: "Max er her", og så: "Stille og rolig, Martha". Martha er Lizz' niese, som ble enke. Selv hun er overbevist om stemmene fra den andre siden. "Min dag er oppbrukt" sier han senere og etter det har han ikke vært tilbake forteller Lizz. Det siste var noe han ofte sa da han var i live også: Jasså, nå er denne dagen oppbrukt...

Etter å ha tatt del i Lizz Wernerthos innspillinger helt siden 1981 og frem til i dag er det vanskelig å tro at hun skulle være en bedrager, bevisst eller ubevisst, samtidig med at det jo er stikk i strid med alt man har lært om livet og døden. Forskerne tror i dag at reinkarnasjon kan eksistere, og at mennesker som har opplevd døden, dvs. har hatt nær døden opplevelser, snakker sant. Det er nok allikevel ennå ikke bevisst at vi skulle kunne ha direktekommunikasjon med den andre siden, selv om det visstnok foregår i Vemmenhøg...

//FOTNOTE//

"Vindu mot Speilverdenen" er Lizz Wernerthos egen bok om fenomenet. Den kan fåes på adressen: Vemmentorp, Vestre Vemmenhøg, 274 00 Skurup.

datastudier lykkes i å få frem at asteoroiden består av edle stener.

Fotografier av romklumpen viser at det gnistrer og glitrer når solstråler treffer asteoroiden. Først trodde forskerne at den var dekket med is, og at det var derfor den glitret, men ved nærmere øyesyn ble de mer og mer

overbevist om at asteoroiden består 90% av diamanter!

-Det dreier seg om flere tonn edelstener, sier en annen forsker. Siden diamanter også da er noe av det hardeste som finnes kommer stenen sannsynligvis ikke til å bli ødelagt ved nedslaget. Den er nok nesten usårbar

-BARNA SOM FANT ET FOSSILT KJEMPEEGG

Jamie, Kelly og Michelle gjemte egget, først i en garderobe hjemme i familien Pews villa i Swanview, så nedgravet i en sanddyne. Forskerne både truet og ba, men barna ga seg ikke. Ikke før staten grep inn og forklarte, at siden egget ble funnet på statens jord, så tilhørte det også staten. Da ble barna tvunget til å resignere og gi seg. Etter tre måneders kamp overlot de egget med en omkrets på imponerende 80,5 centimeter. Selvfølgelig fikk de belønning alle tre.

TIGER PRESS /
LARS BRANDER

-BRASILANSK BONDE ETTERLOT SEG 5 TONN VERDILØSE MYNTER!

Han befant seg i det hemmelige rommet og passet på den 5 tonn tunge samlingen da døden slo til. Luis Bonfim fikk hjerteinfarkt og døde etter bare noen minutter.

-Jeg hørte ham rope der innefra, forteller Adeline, men døren var låst. Jeg løp etter den andre nøkkelen, låste opp og sprang inn i rommet. -Der lå han på gulvet og kavet med armene i været, i siste fortvilte forsøk på å puste. Han døde, og jeg kunne ikke gjøre noen ting. Det var etter Luis' død at det sakte men sikkert gikk opp for familien at den gigantiske samlingen cruzeiros var totalt verdiløs. Den kunne ikke engang selges som metall, siden myntene hverken var av sølv eller gull. Sønnen Pedro måtte til slutt betale for å få fraktet bort samlingen.

-Nå eier vi ingenting, sier han bittert. Hadde pappa investert i jord eller skog hadde vi vært millionærer nå. Takket være gjerrigheten hans har vi ingenting! Det er nok mye sant i ordtaket: "En knytt hånd kommer det ikke noe ut av..."

CHRISTINA MENZIES /
LARS BRANDER

siden den kan ta seg gjennom atmosfæren uten å bli skadet.

Faller den ned i havet kommer alle land til å ha rett til å lete etter den, men slår den ned i et bestemt land, kommer det landet til å bli svært rikt på et øyeblikk!

AV TANYA BRODER/
CHRISTINE LINDSJÖO

I fortvilelsen hengte han seg midt ute i skogen

Ikke savnet av noen.

Vi leser om dem i blandt i kveldsavisen. Mennesker som har ligget døde i leilighetene sine i måneder og til og med år uten at noen har savnet dem. I disse tilfellene handler det som regel om eldre mennesker. Mennesker som kanskje ikke har hatt noen slektninger eller nærmere bekjente igjen i live.

Og som har levd i ensomhet og isolasjon sine siste år - og dødd i ensomhet. Det var anderledes med den mannen som den 26. juli 1991 ble funnet hengt i nærheten av jernbanen i skogen, utenfor Parish. Han var ung, i tjuårsalderen. Han burde ikke ha vært helt ensom og forlatt. Ett eller annet sted i verden burde han ha hatt en mor, en far, søsken, en farmor eller en annen slektning. Men ingen har savnet ham. Ingen har gitt lyd fra seg, til tross for mengder av etterlysninger og annonser i forskjellige land. Den unge mannen er og blir, hva lokalbefolkningen snart begynte å kalle ham, "Mr Nobody"

De eneste eiendeler som ble funnet i klærne hans var en pakke sigaretter, en walk-man, to kassetter med romantiske ballader av Beverly Craven, ett julekort med den korte hilsenen "fra Jean" samt en lommebok med 52 pund. Han hadde ikke noe pass, ikke kredittkort - ikke engang en konvolutt med navn på som kunne gi politiet en ledetråd.

-Alt vi har er et signalement, sier de som fremdeles jobber med saken. En ung, velkledd mann i tjuårsalderen. Han hadde olajakke på seg, olabukser, grå skjorte og en blå T-skjorte, hvite sokker og brune sko. Han hadde runde briller - og i en blå bag som stod under ham på bakken var det noen flere eiendeler. De som ble nevnt ovenfor - ikke noe mer. Av de undersøkelserne som ble gjort av tennene hans, kan man med stor sannsynlighet si at han kommer fra Frankrike. Sikkert var det allikevel ikke, og ingen savnet ham. Begravelsesseremonien over "MrNobody" ble holdt i St Peters Parish Church. Kisten hans ble fulgt til graven av en stor del av lokalbefolkningen. -Det kunne jo ha vært min egen sønn, sa en kvinne mens tårene rant nedover kinnene hennes. Det er så trist, så fælt, å ikke ha et eneste menneske i verden som bryr seg om en... En ensom ung mann - som døde i ensomhet.

INA AGENCY /
LARS BRANDER

-MYSTERIET MED DEN UNGE MANNEN SOM INGEN KJENTE

I snart tre år har gåten vært uløst. Ingen vet hvem han var eller hvor han hørte hjemme. Man fant ham hengende i et tre dypt inne i skogen. Stedet var i nærheten av Parish, England. En ung mann som i sin fortvilelse hadde tatt livet sitt - og som ingen hittil har savnet...

Pastor Rod Symmons ved den ukjente unge mannens grav.

Onkel Skrue i virkeligheten

-BRASILIANSK BONDE ETTERLOT SEG 5 TONN VERDILØSE MYNTER!

Gjerrigknarken Luis Bonfim i Brasil unnet hverken seg selv eller familien sin noen av livets goder. Alt han tjente vekslet han til mynter, og la det i en haug. En haug, som ved hans bortgang viste seg å ha vokst til en vekt av 5 tonn - og var totalt verdiløs!

Jeg er så sint at jeg kunne spytte, freser enken. Man kan forstå 75 år gamle Adeline Bonfim. I alle år har hun slitt og strevd og snudd på krona for å få endene til å møtes. Ingenting kunne hun unne seg selv og barna. Alt

75 år gamle Adeline arvet en verdiløs formue.

mannen hennes Luis tjente, vekslet han nemlig inn i mynt og sparte. I huset fantes det et spesielt rom akkurat til dette formålet. Et låst rom, som man bare kunne komme til ved hjelp av to nøkler. Den ene bar Luis selv, den andre var gjemt i huset. -Alle pengene våre samlet han der inne, forteller Adeline. Vi fikk ingenting å handle klær og møbler for. Jeg har gått i den samme kjolen i flere tiår. TV har vi aldri hatt - og bilen vår er så nedslitt at den holdes sammen ved hjelp av en stålkabel! Luis sparte, dag og natt. I begynnelsen vekslet han til seg myntene i den lokale banken, men den paranoide legningen hans fikk ham til å tro at noen skulle finne ut hva han drev med, og rane

ham. Derfor begynte han å ta lange reiser til andre steder, hvor han vekslet. Om nettene kom han tilbake med byttet sitt - og låste det inn i det hemmelige rommet sitt! -Der tilbragte han nesten all sin tid, sukker Adeline. Jeg var der jeg også. Han fikk meg til å pusse de forbannede myntene - og han pratet alltid om hvor rik jeg skulle bli når han engang gikk bort! Det ble hun nok ikke, den stakkars enken. Luis hadde nemlig glemt den brasilianske inflasjonen, som i blant kunne gå opp til 30 prosent pr. måned, og som med tiden gjorde alle cruzeirosene hans verdiløse.

Fortsettes side 55

Foto:IFOT

-GRAHAM HAR EGET HELIKOPTER!

Når Graham Snook stikker avgårde til jobben om morgenen gjør han det med fart og fres. I stedet for å ta bilen eller vente på bussen, forsvinner han rett opp i det blå i helikopteret sitt!

Mannen som slipper unna morgenrushet.

Ingen trafikkhindringer stopper Graham nå...

Den 34 år gamle flyinstruktøren fra Leeds i England har bygget en egen landingsbane i hagen. Den er 70 meter lang og 35 meter bred - og visstnok godkjent av de britiske luftfartsmyndighetene! -Naboene tror jeg er gal, ler Graham, men de klager ikke. Politihelikoptre har lenge

patroljert området, så de er vant til lyden. Eller ulyden, som vi kanskje skulle uttrykke det. En entusiast som Graham er naturligvis av en annen oppfatning. -Det var utrolig mye arbeid å anlegge banen, fortsetter han. Masse gravearbeid. På den annen side så slipper jeg jo en del havearbeid... Og visst er det

morsomt å fly helikopter. Ikke blir man stående fast i køer og ikke har man spesielt mange medtrafikanter å ta hensyn til. Oppe i det blå er det stille og rolig - og Graham Snook trives i maskinen sin!

IFOT / LARS BRANDER

Foto:IFOT

**Tikk, tikk, tikk..
det høres lang
vei når hun
kommer:**

LORETTA TIKKER SOM EN KLOKKE!

**Stakkars Loretta
Whelan. Det blir
oppstandelse hvor
hun enn går. Det er
ikke så rart heller -
hodet hennes tikker
som en gammel
bestefarsklokke!**

Ikke nok med at Loretta Whelan har en merkelig sykdom som får hodet hennes til å tikke som en klokke. Neida, hun høres dessuten på 10 meters hold! Ingen vet hvorfor Loretta høres ut som en gammel bestefarsklokke, og oppgitte Loretta er bare sjeleglad for at hun ikke også slår hver hel- og halvtime!

-Hvor enn jeg går blir jeg beglodd, sier Loretta som kommer fra Tamworth i Australia. Jeg vil ikke forstyrre folk, men jeg kan dessverre ikke forhindre det. De fleste tror sannsynligvis at jeg har en stor, tikkende klokke i håndvesken.

-Folk blir forstyrret når jeg går på kino og restauranter, fortsetter hun. Så nå oppsøker jeg ikke lengre slike steder. Jeg er så lei av sinte blikk. Den merkelige tikkingen begynte i 1988 da 3-barnsmoren Loretta og mannen Brad en natt våknet av en tikkende lyd.

-Vi visste at det ikke var klokken på nattbordet, fordi den er elektrisk, sier hun. Jeg sto opp og gikk inn på badet og det tikket like høyt der også. Da var det vi forsto at det var jeg som tikket! Dagen etter tok Brad med seg Loretta til familiens lege. Han hørte tikkingen, men kunne ikke gi noen forklaring på fenomenet.

-Siden da har jeg vært igjennom

Nabobarna kaller Loretta for "Klokkedamen" og de elsker å høre på hennes tikkende hode.

test etter test av leger fra hele verden, men ingen kan gi noen forklaring på plagen. Nå begynner jeg å bli vant til lyden, men det er ikke morsomt å lyde som en klokke. Jeg tikker døgnet rundt, og jeg får ikke slått det av. Neurologen Rupert McClelland som har undersøkt Loretta, rister på hodet. -Det er ikke noe jeg kan gjøre, sier han. Vi har tatt alle mulige tester, både røntgen og blodprøver, men ingen leger jeg har vært i kontakt med kan forklare hvor den tikkende lyden kommer fra og hvorfor det låter så høyt.

-Det eneste vi kan trøste pasienten med, er at det ikke ser ut til å ha noen skadevirkninger. Loretta, som er et positivt menneske, forsøker å se ting fra en positiv side.

-Når jeg tenker på andre mennesker som er syke er ikke mitt problem noe å snakke om, sier hun. Faktum er at jeg forsøker å finne ulike måter å utnytte tikkingen på. Nabobarna elsker meg.

De kaller meg for "Klokkedamen" og kommer bort rett som det er for å høre på tikkingen min. Mine egne barn har funnet på leken "Finn mamma" og tar bind for øynene for å prøve å finne meg uten å se!

-Kanskje kan legene hjelpe meg en dag, men det har jeg ikke tenkt å sitte å vente på. Jeg skal forsøke å ha det så gøy som mulig i mellomtiden. Livet er kort nok som det er.

AV R. NEALE/
CHRISTINE LINDSJÖ

**Ingen kan forklare
fenomenet**

Maen er bare bløff
- hvordan den 100-
kilo tunge stenen
kan sveve fritt i luf-
ten er en helt gåte.

-DEN SVEVENDE STENEN I INDIA

**Turister sperrer øynene opp
og vitenskapsmenn rister
oppgitt på hodene. Ingen
kan nemlig forklare hvorfor
den hellige stenen i Khed
opphever fysikkens lover og
svever fritt i luften...**

Et triks, naturligvis, sier skeptikere. Det er vel klart at en 100 kilo tung sten ikke kan sveve fritt i luften. Det må være et triks. Det er det kanskje også. Det er bare det at ingen har lyktes i å forklare hvordan trikset går an. Stenen er undersøkt på alle mulige måter. Det er en vanlig granittsten på ca 100 kilo. Den er rund i formen - og den svever. Akkurat det. Svever.

-Jeg aner ikke hvordan dette kan skje, sier doktor A S Nigvekar, professor i fysikk ved universitetet i Poona. Jeg har undersøkt den, men har ikke funnet noe spesielt ved stenen. Det er en helt vanlig sten, helt enkelt. En vanlig 100-

kilos granittsten. Som svever. Det er det som er problemet. Stenen betraktes som et relikvie og oppbevares i en muslimsk dom i indiske Khed.

Hver dag samles det en gruppe på elleve mann rundt den. De setter hver sin pekefinger under den og roper ut navnet "Peerbaba Kamarali Dervish" - som er en hellig muslimsk mann fra svunne dager.

I samme øyeblikk løfter de stenen, like lett som om den skulle ha vært av fjær. Høyere og høyere kommer den - og til slutt svever den fritt flere meter over hodene og de oppstrakte hendene deres!

Stenen svever - og faller siden

tungt ned på bakken igjen!

-Jeg kjente hvor tung den er, sier Ubedulla Khan, 45, en av de mange menn som gjennom årene har deltatt i seremonien.

-Den var virkelig tung, jeg hadde aldri kunnet løfte den med muskelkraft. Da vi uttalte det hellige navnet, ble den lett som ingenting - og så svevde den høyt over hodene våre! Mirakelsteinen dateres tilbake til 1200-tallet, da man bygde dommen til Peerbaba Kamarali Dervish ære. Selv ikke etter alle disse årene kan noen forklare fenomenet...

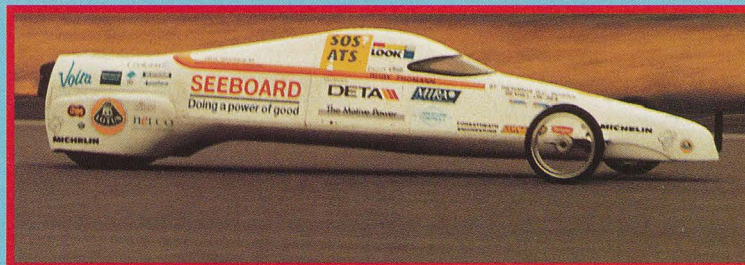
SANTOSH BASAK / LARS BRANDER

Her går det unna...

-SKOLE- ELEVER SATT FARTS- REKORD!

Raskest i verden! Bella og vennene hennes satte ny fartsrekord.

En gruppe engelske skoleelever har satt ny fartsrekord med sin selvlagde elbil. Tyskerne hadde den forrige rekorden, men nå har britene gått overlegent forbi.

Bilen ble bygget som et eksamensarbeid og prosjektet ble opprinnelig satt i gang av Peter Fairhurst, teknikk-lærer ved St. Richards katolske skole i Bexhill, Sussex. Skolen hadde også tidligere vunnet en pris i 1990 for et eldrevet kjøretøy.

-Etter den triumfen lurte jeg lenge på hva vi skulle gjøre, forteller Fairhurst. Til slutt kom jeg på at det kanskje var på tide å sette en ny fartsrekord. Som sagt så gjort. Det tok drøyt to år å bygge bilen. Sent i høst var det klart for prøvekjøring på en nedlagt amerikansk raketthase i Greenham Common, Berkshire. Testsjåføren Rudy Thomas satte seg bak rattet - og elbilen dro avgårde i 170,784 kilometer i

tiden!

Tyskernes gamle rekord fra 1981 lød på 160,387 kilometer i timen, og ble altså slått med stor marginal. Alle var fornøyde og lykelige. Bella, en av elevene, som forøvrig slett ikke skal bli bilbygger, men ballettdanserinne, sa:

-Det har vært kjempegøy!

Vi har lært mye - og så har vi bestått eksamen! Best av alt var naturligvis å sette ny verdensrekord - ikke sant?

CAMERA PRESS LONDON /
LARS BRANDER

Etter to års bygging var fartsvidunderet klar til start. Ny rekord for elbiler: 170,784 km/t!

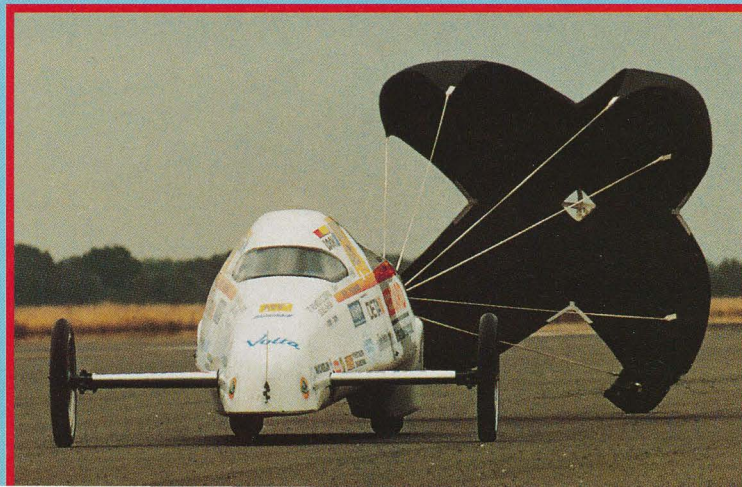

Foto:IBL

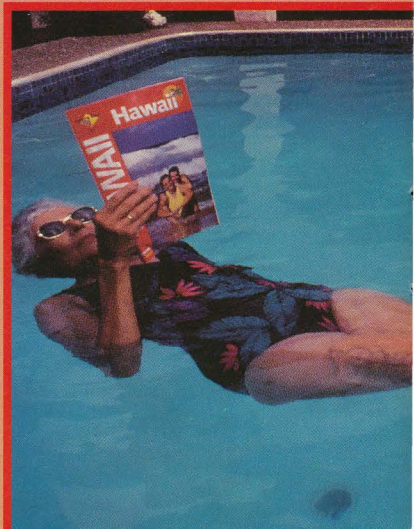
Duppande
på austral-
ske bølger

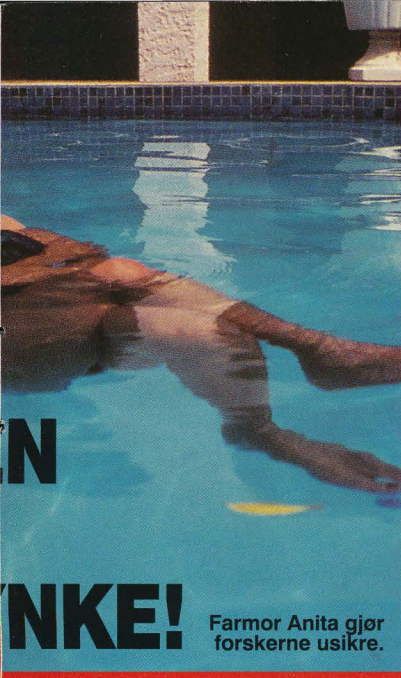
-FARMORE SOM IKKE KUNNE SY

Medisinsk ekspertise kan ikke gi noen forklaring på Anita Hundscheids merkelige evne. Den 59 år gamle farmoren fra Brisbane i Australia legger seg i vannet og flyter - som en kork!

Hadde hun levd i middelalderen hadde det vært fare på ferde, da kunne hun nemlig ha blitt stemplet som heks. De som fløt da de tok den såkalte vannprøven ble nemlig ansett som hekser. De som sank, ja de var i hvert fall ikke hekser...

59 år gamle Anita Hundscheidt flyter, og ingen kan riktig forklare hvorfor. Hun kan flyte på ryggen, på magen og på siden, hun

NKE!

Farmor Anita gjør forskerne usikre.

kan sitte og til og med stå oppreist. Anita trosser alle gravitasjonslover, og medisinske forskere drar seg i håret. Kanskje det er fordi skjelettet hennes er lett og hult, mener noen. Eller kanskje hun svelger masse luft for å kunne spille rollen som levende gummimadrass? Ingen vet. Det eneste som er sikkert er at fru Hundscheidt flyter. Hun kan ligge å meditere i vannet i timevis. Når det gjelder maratonsvømming vinner hun overlegent, siden hun ikke behøver å ofre noe energi på å holde seg flytende. Forutsatt at det ikke blåser for mye da, naturligvis. For hvis bølgene blir for høye mister hun flyteevnen sin og - synker...

TIGER PRESS / LARS BRANDER

Ingen forstår hvorfor, men hun flyter som en kork!

Kjøp din egen rakett! Det siste i USA.

Golfkrigen ga ny inspirasjon

Før Golfkrigen og Operasjon Ørkenstorm i Januar 1991, var interessen for det meste laber. Nå har derimot Patriotrakettene mot de irakiske Scudrobotene gitt ny inspirasjon. Nå bygger lekelystne yankeer nye raketter som aldri før!

Det er ikke småtteri det er snakk om. Raketter som Quantum Leap og Nike-Apache kan skytes opp til 16 000 meter, sier en av entusiastene. Det er en fantastisk opplevelse å se raketten sin stige mot skyene! Motorene har blitt forbedret og størrelsen har vokst. Public Missiles Ltd i Michigan, kaller virksomheten for "Advanced High Power Rocketry". Den største utgaven deres har en diameter på 30 centimeter og er over 3 meter høy! Den kan kjøpes av alle over 18 år, som kan bevise at de tilhører en registrert rakett-

Rekkevidde: 16 000 meter! Gjøtt hva far ønsker seg i farsdagspresentang nå da...

-NÅ BYGGER DE RAKETTER SOM ALDRI FØR!

Hjemmerakettene er ikke akkurat noen småleker.

klubb eller at de studerer ved universitetet og trenger raketten til eksperimenter. Kontrollen er nøye, og med tanke på flytrafikken, værsatelitter og lignende, får man ikke skyte opp raketter hvor og når som helst. Først må det amerikanske luftfartsverket kontaktes for å høre om kysten er klar. Er den det, er det bare å skride til verket. Raketten sendes avgårde - og resten av dagen går som regel med til å lete etter landingsstedet. Gjenvinning er nemlig stikkordet også i denne bransjen. Rakettene er utstyrte med fallskjerm og daler pent og pynnelig ned mot bakken. Her blir de utstyrt med ny motor - så er de klare for å gå til værs igjen!

IFOT / LARS BRANDER

Foto:IFOT

utgis av:
ALLERS FAMILIE JOURNAL
Persveien 20
Postboks 250, Økern
0510 Oslo
Telefon: 22 63 60 00
Telefax: 22 63 61 98

Redaksjonen:
June Elisabeth Hansen
(Redaktør)
Christine Hylin Brenna

Bilder:
SPS, IBL, Bulls,
Diana, mfl.

Repro:
Repunkt A/S
DK-2700 Herlev

Trykkeri:
Werner Söderström
Porvoo, Finland

*Ettertrykk av tekst
og bilder er forbudt.*

ABONNER PÅ

EN GAL GAL VERDEN

Fyll ut kopongen idag og send den til:
EN GAL GAL VERDEN
POSTBOKS 377, ØKERN
0510 OSLO

JA jeg vil selvfølgelig ha EN GAL GAL VERDEN direkte i postkassen, derfor bestiller jeg:

- ☐ 12 gale nummer direkte i postkassen for kr. 295,-
☐ 6 gale nummer direkte i postkassen for kr. 177,-

Jeg betaler når innbetalingskortet kommer

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./-sted: _____

Hvis du ikke er fylt 18 år, må foreldre skrive under

Sign: _____

-MIRAKELHUNDEN SOM IKKE VILLE DØ!

-Det var en herre i 70-års alderen, minnes Griffitt. Han kom hit og sa: Hundens far var en prisbelønt jakthund, men Roadie kommer aldri til å jage mer. Bær ham ut til bilen min, så tar jeg ham med hjem og skyter ham.

-Jeg gjorde som jeg ble bedt om. Da jeg så gikk derfra snudde jeg meg for å ta en siste titt på den merkelige hunden. Roadie så på meg og logret med halen. Det avgjorde saken. Jeg kunne bare ikke la ham dø! Doktor Griffitt beholdt hunden, og dagen etter amputerte han det som var igjen av benstumpene. Allerede en uke senere hoppet Roadie rundt om kring igjen - og i dag er han en lykkelig og frisk hund, som følger sin herre hvor han enn går! -Roadie klarer det meste, ler Griffitt. Han løper like fort som hunder med fire ben, og han elsker å løpe rundt mellom busker og trær. Det eneste problemet er at han gjerne vil ha noe å lene seg til når han skal stå stille. Jeg er mer en gjerne den støtten! - Roadie er en herlig hund, og han har lært meg så mye om livet. Først og fremst at man aldri skal gi opp - uansett hvor mørkt det ser ut!

PHILIP SMITH /
LARS BRANDER

-JEG MÅTTE SPISE MIN BESTE VENN!

Ettersom dagene gikk mistet vi regningen med dagene og vi ble svakere. Heldigvis fant vi ferskt regnvann i hull på revet, men sulten ble stadig verre. Vi innså også at kameratene våre ikke ville overleve. Rafael visste selv at han ville dø og det var faktisk han som ba oss om å spise av kroppen hans når han døde. Han minte oss om de seksten fotballspillerne fra Uruguay som hadde overlevd tre måneder i jungelen etter et flykrasj ved å spise opp sine døde kamerater. Han fikk oss til å love at vi ville gjøre det samme. En dag våknet jeg og så at Carlos vasket Rafaels sår. Jeg la hånden min på min venns skulder.

-Det er ingen vits, visket jeg til ham. Rafael var død. Vi holdt løftet vårt til Rafael og ble kannibaler. Vi skar bort kjøttbiter fra armer og ben med Juans lommekniv og spiste. Kjøttet smakte som svinekjøtt, men til tross for at vi var utsultet måtte vi tvinge det ned. Vi visste at det var vår eneste mulighet til å overleve.

Tiden vi hadde på den lille djevleøya ble et eneste langt mareritt. Minnene er så grusomme at jeg helst ikke vil tenke tilbake, langt mindre snakke om det. Det er kanskje unødvendig å si at da de tre andre kameratene døde, så spiste vi kjøttet deres også. To dager etter at den siste av kameratene våre hadde dødd skjedde et mirakel. Da hadde vi vært på revet i to måneder. Det var en klar dag og vi satt og stirret mot kystlinjen, som vi så noen mil unna...så nær, men allikevel så langt borte. Plutselig hørte vi et helikopter.

Først trodde vi at vi inbilte oss at vi hørte det, så kom lyden nærmere og vi så det. Vi signaliserte med alt fra glassbiter til metallbiter for å få dem til å oppdage oss. Helikopteret svepte over oss, snudde og kom ned mot oss. Vi var reddet. Men hvem skal redde oss fra våre grusomme minner?

AV MIGUEL PINA/
CHRISTINE LINDSJÖO

Storpotetene finner man i Tyskland **VERDENS STØRSTE POTET-MUSEUM!**

I Fussgonheim i Tyskland ligger hva man må kalle verdens største museum, ialle fall når det gjelder poteter.

Museet har poteter av alle merker, størrelser og fasonger vi kjenner til. Den største poteten veier over en

kilo! Museumsbestyreren Karl Treidel har delt inn rotvekstene i tre segmenter: En historisk, en botanisk og et produksjonssegment. Et segment inneholder maskiner som har blitt benyttet opp gjennom årene. Dessuten maskiner som skreller, moser og kutter for å lage pommes frites. Potetfanatikeren Karl har prydet museets vegger med potetplansjer og andre potetkunstverk som er laget til ære for vår mest spiste rotfrukt.

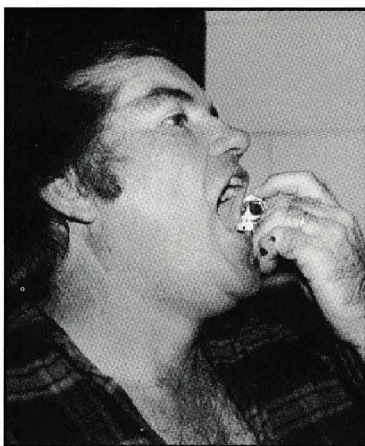
AV YETI

Foto: UNIVERSAL PICTORIAL PRESS/AGENCY

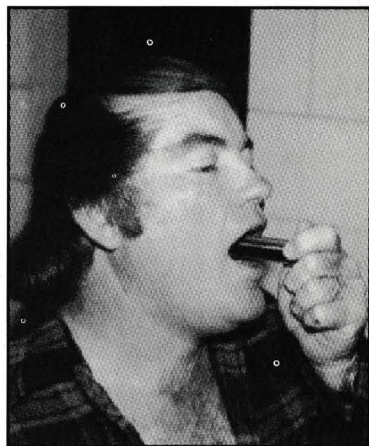

SPISER KAMERA BIT FOR BIT!

Stan Muller svelget et kamera bit for bit, for så å sette det sammen igjen etter at det har passert gjennom systemet!

Se opp mage, sier Stan Muller mens han svelger unna kamerabiter.

Gale Stans herlige middag...

Jeg har svelget ting som sykkeldele, knuste flasker og lyspærer for moro skyld, siden jeg var tenåring.

- Dette var første gang jeg satte sammen noe igjen etter at det hadde passert fordøyelsessystemet.

De fleste av delene som bygger opp et

kamera er svært små, så jeg kunne skylle ned en del av det med skje, sa Muller. De vanskeligste delene å svelge var kameraets ramme.

Jeg trente på å få ned så store ting ved å svelge nypoteter hele, mens jeg strakk halsen min. Muller begynte å ferdigfordøye

kameradeler 12 timer etter at han svelget dem, men det gikk tre dager før alt hadde gått igjennom systemet hans.

Han vasket hver del og renset med alkohol. Ca seks dager gikk med til å sette det sammen igjen. Det tar ikke bilder lengre, men alt er satt sammen til ett stykke igjen, sier Muller. Jeg skjønner at dette virker litt rart for noen mennesker, men jeg så utfordringen i det.

Muller brukte seks dager på å rense delene og sette kameraet sammen igjen.

